

TELEKOMUNIKAČNÍ VĚSTNÍK

ČESKÝ TELEKOMUNIKAČNÍ ÚŘAD

Částka 22

Ročník 2012

Praha 21. prosince 2012

OBSAH:

Oddíl státní správy

A. Normativní část

- 58. Opatření obecné povahy – všeobecné oprávnění č. VO-R/14/12.2012-17 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v kmitočtovém pásmu 10 GHz
- 59. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/12.2012-5 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí), rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-68, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-4, podle § 51 odst. 8 Zákona, společnosti Telefónica Czech Republic, a.s.
- 60. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/12.2012-6 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí), rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-70, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-3, podle § 51 odst. 8 Zákona, společnosti T-Mobile Czech Republic a.s.
- 61. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/12.2012-7 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí), rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-69, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-2, podle § 51 odst. 8 Zákona, společnosti Vodafone Czech Republic a.s.

B. Informativní část

- 62. Oznámení o neplatnosti průkazu k výkonu státní kontroly elektronických komunikací č. 78

Oddíl právních subjektů

- 63. Příloha – AQUA, a.s.: Všeobecné smluvní podmínky pro poskytování digitálních služeb TKR a služeb IPTV společnosti AQUA, a.s.
- 64. Příloha – 4M Rožnov spol. s r.o.: Všeobecné smluvní podmínky pro poskytování digitálních služeb TKR a služeb IPTV společnosti 4M Rožnov spol. s r.o.

Příloha:

- 65. Obsahový rejstřík Telekomunikačního věstníku 2012

A. Normativní část

- 58. Opatření obecné povahy – všeobecné oprávnění č. VO-R/14/12.2012-17 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v kmitočtovém pásmu 10 GHz
(reprodukce dokumentu na str. 647–654)

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 17. prosince 2012
Čj. ČTÚ-187 092/2012-613

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) jako příslušný orgán státní správy podle § 108 odst. 1 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě výsledků veřejné konzultace uskutečněné podle § 130 zákona, rozhodnutí Rady Úřadu podle § 107 odst. 9 písm. b) bod 2 a k provedení § 9 a 12 zákona vydává opatřením obecné povahy

všeobecné oprávnění č. VO-R/14/12.2012-17 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v kmitočtovém pásmu 10 GHz.

Článek 1 Úvodní ustanovení

Podmínky provozování přístrojů^{1), 2)} vztahující se na využívání rádiových kmitočtů a provozování vysílacích rádiových zařízení pevné služby sloužících k přenosu signálů v kmitočtovém pásmu 10 GHz (dále jen „stanice“) fyzickými nebo právníckými osobami (dále jen „provozovatel“), stanoví zákon a toto všeobecné oprávnění podle § 10 odst. 1 zákona.

Článek 2 Konkrétní podmínky

Konkrétní podmínky týkající se § 10 odst. 1 písm. m) zákona jsou:

- a) rádiové kmitočty může provozovatel stanice využívat bez individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů (dále jen „individuální oprávnění“);
- b) stanice mohou být pouze součástí pevných rádiových systémů typu bod–bod;

¹⁾ § 73 a 74 zákona.

²⁾ ČSN ETSI EN 302 217 – Pevné rádiové systémy – Vlastnosti a požadavky na zařízení a antény mezi dvěma body.

c) stanice využívají tyto kmitočty:

Číslo kanálu	Jmenovitý kmitočet středu kanálu [MHz]	Max. zabraná šířka pásma [MHz]	Číslo kanálu	Jmenovitý kmitočet středu kanálu [MHz]	Max. zabraná šířka pásma [MHz]
0	10 308	14	7	10 490	28
1	10 322	28	7a	10 504	14
1a	10 336	14	8	10 518	28
2	10 350	28	8a	10 532	14
2a	10 364	14	9	10 546	28
3	10 378	28	9a	10 560	14
3a	10 392	14	10	10 574	28
4	10 406	28			

d) pro přenos signálu, který nevyžaduje plnou zabranou šířku pásma, je možno stanicí využívat doplňkové kanály, jejichž střední kmitočty jsou odvozeny od kmitočtů výše uvedených kanálů dle vzorců:

$$f = f_n \pm 7 \text{ MHz} \quad \text{pro maximální zabranou šířku pásma 14 MHz}$$

nebo

$$f = f_n \pm 3,5 \text{ MHz} \quad \text{pro maximální zabranou šířku pásma 7 MHz,}$$

kde f je jmenovitý kmitočet středu doplňkového kanálu [MHz] a f_n je jmenovitý kmitočet středu kanálu [MHz] uvedeného v tabulce pod písm. c), přičemž nesmí být použit kanál s jmenovitým středním kmitočtem 10 301 MHz;

e) kmitočtová odchylka využívaného kmitočtu může být maximálně 10^{-4} ;

f) střední výkon³⁾ dodávaný stanicí do anténního napáječe může být maximálně 2 mW;

g) stanice musí být nastavena na pevný kmitočet; funkce automatické změny vysílacího rádiového kmitočtu je zakázána;

h) spektrální výkonová hustota na státní hranici nesmí přesáhnout hodnotu $-122 \text{ dB(W/(m}^2 \cdot \text{MHz))}$;

i) stanice musí využívat lineární polarizaci elektrické složky elektromagnetického pole horizontální nebo vertikální; to neplatí v případě křížové polarizace. Potlačení vyzařování antény v úhlech větších než 10° od osy vyzařování musí být minimálně 20 dB;

j) využívání rádiových kmitočtů provozovatelem stanice nemá zajištěnu ochranu proti škodlivé interferenci způsobené využíváním rádiových kmitočtů v rámci přednostní radiokomunikační služby na základě individuálního oprávnění a zároveň nesmí způsobovat škodlivou interferenci uživatelům využívající rádiové kmitočty v rámci přednostní radiokomunikační služby na základě individuálního oprávnění. Případnou škodlivou interferenci mezi stanicemi provozovatelů využívajících rádiové kmitočty na základě všeobecného oprávnění řeší fyzické a právnické osoby vzájemnou dohodou. Nedohodnou-li se, postupuje se podle § 100 zákona;

k) stanice nesmí být elektricky ani mechanicky měněna.

³⁾ Střední výkon je průměrný výkon dodávaný stanicí za normálních provozních podmínek do anténního napáječe po dobu dostatečně dlouhou ve srovnání s nejnižším modulačním kmitočtem.

Článek 3 Závěrečná ustanovení

Za stanici, která splňuje požadavky dané nařízením vlády č. 426/2000 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na rádiová a na telekomunikační koncová zařízení, ve znění pozdějších předpisů, se považuje rovněž stanice, u které Úřad rozhodl o schválení rádiového zařízení podle § 10 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pokud tato stanice byla uvedena na trh před dnem 1. dubna 2003.

Článek 4 Zrušovací ustanovení

Zrušuje se všeobecné oprávnění č. VO-R/14/06.2012-8 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v pásmu 10 GHz, čj. 69 371/2012-613, ze dne 21. června 2012, zveřejněné v částce 8/2012 Telekomunikačního věstníku.

Článek 5 Účinnost

Toto všeobecné oprávnění nabývá účinnosti dnem 15. ledna 2013.

Odůvodnění

Úřad vydává k provedení § 9 a § 12 zákona opatření obecné povahy, kterým se vydává všeobecné oprávnění č. VO-R/14/12.2012-17 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v kmitočtovém pásmu 10 GHz (dále jen „všeobecné oprávnění“).

Všeobecné oprávnění vychází z principů zakotvených v zákoně, z kmitočtových plánů a harmonizačních záměrů Evropské unie a nahrazuje původní všeobecné oprávnění zrušené článkem 4 všeobecného oprávnění.

V článku 2 jsou uvedeny podmínky využívání rádiových kmitočtů a provozování pevných vysílacích rádiových zařízení sloužících k přenosu signálů v kmitočtovém pásmu 10 GHz. Tyto podmínky vycházejí ze směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 1999/5/ES, o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody, jakož i z požadavků vyplývajících z výkonu správy rádiového spektra.

V kmitočtovém pásmu 10 GHz má pevná služba v České republice exkluzivní využití a nedochází ke sdílení s uživateli spektra jiné radiokomunikační služby. Vzhledem k tomu, že je v tomto kmitočtovém pásmu již v provozu velké množství stanic, které funkcí automatického vyhledávání volného kanálu nejsou vybaveny, a tudíž může být provoz dosavadních stanic rušen zařízeními s funkcí automatického vyhledávání volného kanálu na pouhém principu automatické změny vysílacího rádiového kmitočtu, dospěl Úřad po vydání všeobecného oprávnění č. VO-R/14/06.2012-8, na základě podnětů odborné veřejnosti i na základě vlastního zjištění, k závěru, že funkce automatické změny vysílacího rádiového kmitočtu, která je použita u některých zařízení dostupných na trhu může způsobovat škodlivou interferenci. Při automatickém vyhledávání volného kanálu totiž dochází k překročení limitu nežádoucího vyzářování stanoveného harmonizovanými normami. Zákaz funkce automatické změny vysílacího rádiového kmitočtu je však žádoucí i v případě, že by k tomuto překročení limitu nedocházelo, neboť při využití této funkce jsou spoje v celém úseku spektra periodicky rušeny až do okamžiku, kdy se vyhledávající zařízení naladí na volný kanál nebo naváže spojení s protilehlou stanicí.

Dále Úřad na základě vlastního šetření a na základě Protokolu č. 8551-PT-R0167-12 laboratoře ČMI TESTCOM s komentářem Autorizované osoby AO 250 (NB1383) dospěl k závěru, že striktní omezení polarizace na horizontální nebo vertikální, které bylo nově stanoveno ve VO-R/14/06.2012-8, nemá v případě použití křížové polarizace opodstatnění, neboť zařízení využívající polarizační diverzitu v případě horizontální / vertikální polarizace mohou spojným s horizontální či vertikální polarizací způsobovat škodlivou interferenci a sama mohou být rušena výrazně více než v případě využití šikmých polarizací. Podmínka omezení polarizace byla proto změněna.

Proto Úřad provedl ve smyslu § 12 zákona z výše uvedených důvodů v tomto všeobecném oprávnění tyto změny oproti všeobecnému oprávnění č. VO-R/14/06.2012-8:

– V čl. 2 bylo přidáno nové písmeno g), které stanoví, že stanice musí být nastavena na pevný kmitočet; funkce automatické změny vysílacího rádiového kmitočtu je zakázána.

– V čl. 2 písm. h) (nově písm. i) byl požadavek lineární polarizace elektrické složky elektromagnetického pole horizontální nebo vertikální doplněn o ustanovení „neplatí v případě křížové polarizace“.

Článek 3 stanoví možnost provozu zařízení uvedených na trh před dnem 1. dubna 2003.

Článek 4 zrušuje všeobecné oprávnění č. VO-R/14/06.2012-8.

Článek 5 stanoví účinnost všeobecného oprávnění podle § 124 odst. 2 zákona.

Na základě § 130 zákona a podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací na diskusním místě (dále jen „Pravidla“) Úřad zveřejnil dne 12. září 2012 návrh opatření obecné povahy, kterým se vydává všeobecné oprávnění č. VO-R/14/XX.2012-Y k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v kmitočtovém pásmu 10 GHz, a výzvu k podávání připomínek k tomuto návrhu na diskusním místě.

V rámci prvního kola veřejné konzultace Úřad obdržel připomínky v souladu s Pravidly od tří subjektů, které se týkaly jednak požadavku umožnění využívání kmitočtů výhradně v režimu FDD (Frequency Division Duplex) a stanovení minimální třídy spektrální účinnosti vysílacího rádiového zařízení, jednak požadavků na implementaci evropských harmonizačních předpisů. Znění těchto připomínek a jejich vypořádání je uvedeno v tabulce vypořádání připomínek na diskusním místě.

Úřad vzal na vědomí i připomínku týkající se opakovaně požadavku na implementaci evropských harmonizačních předpisů, kterou obdržel po skončení termínu veřejné konzultace.

Připomínce obsahující požadavek umožnění využívání kmitočtů výhradně v režimu FDD nebylo možné vyhovět, neboť by taková změna vedla k neodůvodněné změně podmínek v tomto kmitočtovém pásmu, které jsou v platnosti již od roku 1994.

Připomínce týkající se stanovení minimální třídy spektrální účinnosti vysílacího rádiového zařízení rovněž nebylo možné vyhovět. Úřad se často setkává s žádostmi žadatelů o udělení individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, kdy požadovaným vysílacím rádiovým zařízením je zařízení o maximální třídě spektrální účinnosti nižší, než je třída 5. Pro volbu takového vysílacího rádiového zařízení má žadatel podstatné důvody (cena zařízení, zbytečnost v předimenzování kapacity spoje apod.). Navíc, argumenty týkající se možnosti použití určitých typů kanálového uspořádání v případě tříd 5 a vyšších nebyly pravdivé. Stanovení požadovaného omezení je tak nežádoucí.

Požadavku striktní implementace evropských harmonizačních předpisů (konkrétně požadavek implementace CEPT doporučení CEPT/ERC/REC 12-05 – *Harmonised radio frequency channel arrangements for digital terrestrial fixed systems operating in the band 10.0–10.68 GHz*) nebylo možné vyhovět. Povinnost implementovat doporučení CEPT

z mezinárodních dohod nevyplývá a implementací předmětného doporučení by došlo k nekompatibilitě stávajícího intenzivního využití pevnou službou s novým kanálovým uspořádáním stanoveným v předmětném doporučení. Z tohoto důvodu tak Úřad implementaci tohoto doporučení nepoužil. K připomínce týkající se přidělení kmitočtového úseku 10,36–10,37 GHz radioamatérské radiokomunikační službě na podružné bázi lze pouze konstatovat, že této službě je již podle příslušné části plánu využití rádiového spektra č. PV-P/13/12.2007-15 pro kmitočtové pásmo 10–12,5 GHz přidělen na podružné bázi kmitočtový úsek 10,0–10,5 GHz.

Nad rámec výše uvedených připomínek obdržel Úřad 13 stanovisek a názorů (dále jen „příspěvky“). Část příspěvků se týkala požadavku na zpřesnění formulace písm. i). V původním znění dosud platného všeobecného oprávnění bylo uvedeno, že „*stanice může využívat lineární polarizaci elektrické složky elektromagnetického pole horizontální nebo vertikální*“. Slovo „*může*“ bylo nahrazeno slovem „*musí*“ za účelem odstranění možné nejednoznačnosti výkladu této formulace.

S volbou polarizace souvisely některé další příspěvky, konkrétně umožnění pouze lineární polarizace vertikální nebo horizontální. Jak je již uvedeno v odůvodnění tohoto všeobecného oprávnění, Úřad po zvážení příspěvků umožňuje použití tzv. „šikmé“ polarizace, nicméně pouze v případě použití křížové polarizace. Pootočení polarizační roviny v případě využití pouze jedné polarizace tak není možné.

Jeden z příspěvků také vyjadřoval obavy nad tím, že na základě stávajícího znění všeobecného oprávnění lze očekávat využívání předmětného kmitočtového pásma např. detektory pohybu, hladinovými měřidly, radary rychlosti apod., které by v nějaké části vyhověly normě ETSI EN 302 217. Příspěvek obsahoval návrh doplnění, že předmětné kmitočtové pásmo je určeno k přenosu digitálních dat. Tomuto požadavku Úřad nevyhověl, neboť v podmínkách využívání rádiových kmitočtů (článek 2) je zřetelně uvedeno pro jaké účely (pevné rádiové systémy typu bod–bod) je rádiové kmitočty možné využívat a dále v příslušné části plánu využití rádiového spektra je uvedeno v rámci jaké radiokomunikační služby (pevná radiokomunikační služba). Zmíněná hladinová měřidla, detektory pohybu nespádají do kategorie pevné radiokomunikační služby.

Jeden z příspěvků se týkal efektivního využití spektra ve vztahu ke spektrální efektivnosti. Tato problematika (požadavek stanovení minimální třídy spektrální účinnosti vysílacího rádiového zařízení) je vysvětlena v tabulce vypořádání připomínek na diskusním místě.

Na základě § 130 zákona a podle Pravidel Úřad zveřejnil dne 6. listopadu 2012 druhý návrh všeobecného oprávnění č. VO-R/14/XX.2012-Y a výzvu k podávání připomínek na diskusním místě. Úřad přistoupil k opětovnému zaslání návrhu všeobecného oprávnění do veřejné konzultace (2. kolo veřejné konzultace) z důvodu potřeby provedení úprav ve výrokové části tohoto všeobecného oprávnění, a to až po ukončení 1. kola veřejné konzultace. Lhůta pro vedení konzultace stanovená § 130 odst. 6 zákona byla zkrácena na 10 dnů z důvodu zabránění prodlžení ve vydání tohoto všeobecného oprávnění. Návrh všeobecného oprávnění obsahuje oproti stávající platné verzi stanovení nových podmínek (např. výše uvedené zakázání funkce automatické změny vysílacího rádiového kmitočtu), a to za účelem zabránění vzniku škodlivé interference. Takovéto zkrácení termínu veřejné konzultace bylo tedy žádoucí, když navíc byly tyto podmínky využívání již konzultovány v rámci 1. kola veřejné konzultace.

V rámci 2. kola veřejné konzultace Úřad obdržel připomínku od jednoho subjektu. Připomínka se týkala požadavku vložit do znění všeobecného oprávnění text, který by doporučoval nevyužívání určité části kmitočtového spektra ve prospěch jiných uživatelů rádiového spektra. Vyhovění takovému požadavku by vedlo k podpoře využívání rádiových kmitočtů v rámci podružné radiokomunikační služby na úkor využívání rádiových kmitočtů v rámci primární radiokomunikační pevné služby. Úřad opakovaně uvádí, že využívání

rádiových kmitočtů v rámci radioamatérské služby nesmí způsobovat škodlivou interferenci vůči využití v rámci pevné služby a zároveň toto využívání nemá nárok na ochranu.

V rámci druhého kola veřejné konzultace nad rámec Pravidel bylo také obdrženo několik příspěvků. Dva příspěvky radioamatérské komunity byly obsahem totožné.

Další příspěvek byl obdržen od subjektu, který podal připomínky již v prvním kole veřejné konzultace. Subjekt v příspěvku uvedl, že Úřad se nevypořádal ani s jedním z bodů podání firmy KPE spol. s r.o. Dále uvádí, že norma ETSI EN 302 217-3 je určena pouze pro vyšší kmitočtová pásma a že výklad Úřadu je zmatečný. K tomuto tvrzení se uvádí, že tuto normu je možné principiálně použít i pro kmitočtové pásmo 10 GHz a dále je možné ji využít také i pro jiná kmitočtová pásma, ve kterých je splněna podmínka, že není prováděna kmitočtová koordinace (v souladu s definicí *Frequency band where frequency co-ordination is not applied* uvedené v normě ETSI EN 302 217-1). Úřad požádal předsedu ETSI ATT M4 o vysvětlení, zda je Úřadem takovýto výklad normy správný. Předseda ETSI ATT M4 uvedl, že principiálně je výklad Úřadem správný, ale že je nutné vzít v ohled také to, že v normě ETSI EN 302 217-3 není uvedeno pásmo 10 GHz a že z tohoto důvodu by měly být stanoveny rámcové technické parametry v příslušném národním regulačním dokumentu (v tomto případě tak ve všeobecném oprávnění). To již ale Úřad učinil, když v minulosti stanovil základní technické parametry sdílení předmětného kmitočtového pásma. Např. maximální hodnota výkonu dodávaného do antény a maximální hodnota e.i.r.p. je stanovena Článkem 21 Radiokomunikačního řádu ITU pokud tak nestanoví jiný příslušný dokument (zpravidla ECC Doporučení, norma apod.). V případě tohoto všeobecného oprávnění Úřad stanovil maximální hodnotu výkonu dodávaného do antény na 3 dBm. Funkce *RF channel selection* je rovněž aplikovatelná obecně, neboť hodnoty rozhodovacích úrovní vycházejí z obecného vztahu, který je popsán v příloze UD (*Rationale for the interference limit formula*) oddíl 1.2 (*Theoretical background*) normy ETSI EN 302 217-3 (verze 1.3.1), konkrétně „*The following discussion is tailored to equipment in 58 GHz band, however the principles might be used in any band when frequency co-ordination is not applied*“. Stejně tak Úřad stanovil podmínku kmitočtové stability (viz písmeno e) článku 2 všeobecného oprávnění) a další parametry jako je např. šířka zabraného pásma, respektive vytvoření národního kanálového uspořádání. Definice šířky zabraného pásma je uvedena v plánu přidělení kmitočtových pásem a je převzata z Radiokomunikačního řádu ITU. V tomto případě se jedná o obecnou definici. Např. Doporučení ITU-R F.1191 (*Necessary and occupied bandwidths and unwanted emissions of digital fixed service systems*) tuto obecnou definici více upřesňuje ve vztahu k digitálním systémům pevné služby. Úřad také stanovil základní parametry týkající se antén. Limity nepodstatného vyzařování a jeho vysvětlení je uvedeno v příslušných Doporučení ITU-R nebo CEPT, konkrétně např. Doporučení ITU-R SM.1539 a Doporučení CEPT/ERC/Recommendation 74-01, na která mj. odkazuje i samotná norma ETSI EN 302 217-3. Rámcové technické parametry sdílení rádiových kmitočtů tak byly stanoveny, detailnější parametry pro konkrétní technologie jsou uvedeny v příslušných Doporučeních CEPT, ITU-R nebo ITU-T.

Nicméně, předmětem připomínky podané v rámci prvního kola veřejné konzultace bylo umožnit výhradně režim komunikace FDD. Jak již Úřad dříve uvedl, došlo by k neodůvodněné změně stávajících podmínek využívání rádiových kmitočtů a zvýhodnění jednoho typu režimu komunikace, konkrétně FDD. Proto Úřad k této změně nepřistoupil.

V současnosti postoupil ETSI do veřejné konzultace návrh verze 2.0.0 normy ETSI EN 302-217-2-2. Tato verze normy, jak i samotný subjekt uvedl, bude použitelná pouze na digitální rádiová zařízení pevných spojů typu bod–bod využívající kmitočtového duplexu, nikoliv časového. Ovšem, subjekt již neuvěděl tu podstatnou skutečnost, že předmětná verze této normy se týká těch kmitočtových pásem, ve kterých je prováděna kmitočtová koordinace. Tato skutečnost vyplývá z oddílu *Scope (General background)* návrhu verze 2.0.0 normy ETSI EN 302-217-2-2. Jak již Úřad několikrát uvedl, v kmitočtovém pásmu 10 GHz není prováděna kmitočtová koordinace, tj. toto kmitočtové pásmo nelze považovat

za koordinované. Uvedené připomínky a požadavky jsou navíc v rozporu se skutečností, že subjekt na svých webových stránkách www.pojitko.cz, platných ke dni 22. 11. 2012, zmiňuje vlastní vývoj vysílacího rádiového zařízení na principu TDD (Time Division Duplex), a to v souladu s normou ETSI EN 302 217-2-2.

Stejně tak není pravdivé tvrzení subjektu, že nástupnickou normou normy ETSI EN 301 751 je norma ETSI EN 302 217-2-2. Jak je uvedeno v poznámce ukončeného pracovního bodu REN/TM-04126 k normě ETSI EN 301 751 verze 1.2.1, nástupnickou normou je „rodina“ norem ETSI EN 302 217 („*This deliverable has been replaced and superseded by the EN 302 217 series*“). Subjekt dále uvádí, že do roku 2012 byla v předmětném kmitočtovém pásmu provozována pouze vysílací rádiová zařízení v režimu FDD. Toto tvrzení je účelové, protože nejsou k dispozici informace, že tomu tak skutečně bylo, neboť povinnost oznamování využívání rádiových kmitočtů v tomto kmitočtovém pásmu prozatím nebyla stanovena a podle podmínek stanovených v předchozích zněních všeobecných oprávnění, využívání rádiových kmitočtů vysílacími rádiovými zařízeními v režimu TDD nebylo a není možné vyloučit.

Co se týče reakce subjektu na vypořádání připomínky požadující stanovení minimální třídy spektrální účinnosti 5, Úřad, jakožto správce kmitočtového spektra, provádí denně kmitočtovou koordinaci pevných spojů typu bod–bod v mnoha kmitočtových pásmech pevné služby. Často se tak setkává s žádostmi o udělení individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, kdy požadovaným vysílacím rádiovým zařízením je zařízení o maximální třídě spektrální účinnosti nižší než je třída 5. Jsou to vysílací rádiová zařízení, která nejsou schopna dosáhnout takové hodnoty RIC (Radio Interface Capacity), která reflektuje konkrétní třídu spektrální účinnosti rádiového zařízení (např. subjektem požadovanou třídu 5) a pro volbu takového vysílacího rádiového zařízení má žadatel podstatné důvody (cena zařízení, zbytečnost v předimenzování kapacity spoje apod.). Úřad souhlasí s tvrzením, že vysílací rádiové zařízení o třídě spektrální účinnosti např. 5A zpravidla také disponuje možností modulace s nižším počtem stavů jako je např. 4-QAM. Stejně tak je Úřadu znám princip adaptabilních modulací (v terminologii normy ETSI EN 302 217-1 tzv. *mixed-mode (adaptive) system*). To ovšem nic nemění na skutečnosti, že pokud vysílací rádiové zařízení disponuje třídou spektrální účinnosti maximálně 4H, není z principu schopno splnit podmínku třídy spektrální účinnosti 5A, kterou subjekt požaduje a zdůvodňuje to argumentací následné možnosti využití kanálového uspořádání ACCP (Adjacent Channel Co-Polarized) nebo CCDP (Co-Channel Dual-Polarization) moderními zařízeními. Při detailnějším prostudování návrhu nové verze 2.0.0 normy ETSI EN 302 217-2-2 je možné dojít ke zjištění, že i vysílací rádiová zařízení o třídě spektrální účinnosti 2, 3 nebo 4 mohou disponovat možností kanálového uspořádání ACCP nebo dokonce CCDP (viz Oddíl 1 – Scope, část 1.2: *All classes up to class 4H, for any CS, and classes 5L, 5H, 6L, 6H, 7 and 8, for CS < 27,5 MHz, are intended suitable for ACCP operation and, in principle, whenever appropriate, also expandable to CCDP*). Argument subjektu tak není pravdivý a je zavádějící. Naopak z předmětné normy je zřejmá ta skutečnost, že pro větší šířky zabraného pásma např. třídy spektrální účinnosti 5LA, 7A, 8A automaticky nezajišťují splnění kanálového uspořádání ACCP nebo CCDP, ale pouze ACAP. To je ovšem opak toho, čím argumentuje subjekt. Např. z návrhu verze 2.0.0 předmětné normy u třídy spektrální účinnosti 8A pro kmitočtové pásmo 18 GHz, CS 110 MHz, je uvedená kategorie kanálového uspořádání ACAP (Adjacent Channel Alternate-Polarized), tj. zařízení je spektrálně účinné, ale v případě souběžného rádiového spoje je nutné zvolit vedlejší kanál opačné polarizace. Spektrální účinnost vyjadřuje množství bitů přenesených při určité šířce zabraného pásma, kdežto kanálové uspořádání stanovuje, jakým způsobem mohou být kmitočty využívány, zda je možno na souběžném rádiovém spojení využít např. dva sousední kanály shodné polarizace apod. Stanovení jakýchkoliv omezení je tedy nežádoucí. Navíc, jak již bylo uvedeno, v případě tohoto všeobecného oprávnění je aplikovatelná norma ETSI EN 302 217-3, pojem třída spektrální účinnosti se týká pouze normy ETSI EN 302 217-2-2 (norma ETSI EN 302 217-1 definuje třídu spektrální účinnosti jako „*formal subdivision of increasing modulation efficiency introduced in EN 302 217-2-2 [i.34] as major parameter for the identification of the radio*“).

equipment use and relevant requirements). Předmětem posuzování by bylo stanovení minimální třídy spektrální účinnosti v případě větších šířek zabraného pásma (typicky 56 MHz a více), to však není předmětem tohoto všeobecného oprávnění.

K příspěvku dalšího subjektu, který obsahoval tvrzení, že Úřad nepřihlédl ke komentáři autorizované osoby AO 250 (NB 1383) k Protokolu z měření č. 8551-PT-R0167-12 laboratoře ČMI-TESTCOM lze uvést, že tomu tak není, protože na základě měření provedeného touto autorizovanou osobou bylo zjištěno, že v případě navázaného spojení mezi dvěma stanicemi úrovně nežádoucích produktů splňují limit, ovšem v režimu navazování spojení je tento limit výrazně překročen (o cca 50 dB). Z tohoto důvodu Úřad stanovil podmínku zakázání automatické změny vysílacího rádiového kmitočtu. Navíc, ze stanoviska ČMI nevyplývá nekompatibilita systémů v režimu FDD a TDD, ale je pouze vyjádřena možnost vzniku škodlivého rušení. Tento závěr ČMI je ale výsledkem nesplnění masek vyzařování a dále překročení úrovně nežádoucích produktů, nikoliv ze samotné podstaty režimu komunikace TDD. Lze totiž také konstatovat, že pevné spoje v režimu FDD mohou způsobovat škodlivou interferenci sobě navzájem. Toto konstatování je bezesporu pravdivé, ale automaticky neznamená, že mohou být z tohoto důvodu systémy v režimu FDD zakázány. Ze stanoviska ČMI tak nevyplývá podstatný a závazný závěr.

Další příspěvek jiného subjektu se týkal formulace písmene i) článku 2 všeobecného oprávnění a obvinění Úřadu z řízeného zvýhodňování konkrétní technologie. Úřad písmenem i) stanovuje, že je možné použít pouze vertikální nebo horizontální složku lineární polarizace. Tato podmínka se neuplatní pouze v případě použití křížové polarizace, tj. použití dvou ortogonálních polarizačních rovin. Tato formulace nezvýhodňuje ani jednu technologii (FDD/TDD). Použití křížové polarizace je možné jak v případě systémů v režimu FDD, tak i systémů v režimu TDD. Důvodem, proč Úřad k tomuto stanovení přistoupil je to, že v případě křížové polarizace s využitím vertikální a horizontální polarizace jsou v každém případě dotčeny obě polarizační roviny, konkrétně vertikální a horizontální. Pootočením polarizačních rovin se dosáhne určité anténní diskriminace a tím snížení rizika vzniku škodlivé interference vůči systémům využívající výhradně vertikální nebo horizontální polarizaci. V případech, kdy by již nebylo možné využívat rádiové kmitočty s využitím křížové polarizace (čistě vertikální/horizontální), pootočením polarizačních rovin lze zvýšit pravděpodobnost možnosti využívání rádiových kmitočtů. Tato možnost platí pro systémy jak v režimu FDD, tak i TDD. Tvrzení, že Úřad zvýhodňuje určitou technologii, je tak naprosto mylné.

Vypořádání všech připomínek z prvního i druhého kola veřejné konzultace Úřad souhrnně zveřejnil v tabulce vypořádání na diskusním místě.

za Radu Českého telekomunikačního úřadu:
PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

59. **Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/12.2012-5 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí), rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-68, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-4, podle § 51 odst. 8 Zákona, společnosti Telefónica Czech Republic, a.s.**

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 17. prosince 2012
Čj. ČTÚ-136 195/2012-611

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „Zákon“), vydává v řízení se společností **Telefónica Czech Republic, a.s.**, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle, IČ: 60193336, (dále jen „účastník řízení“), zahájeném z moci úřední dne 16. srpna 2012 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí) rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-68, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-4, podle § 51 odst. 8 Zákona, toto

rozhodnutí o ceně CEN/7/12.2012-5:

I.

Povinnost související s regulací cen uložená účastníku řízení v části I. výroku rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu č. CEN/7/04.2010-68, které nabylo právní moci dne 22. dubna 2010, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-4, které nabylo právní moci dne 4. července 2012, se podle § 51 odst. 8 Zákona a s ohledem na § 51 odst. 5 Zákona mění takto:

„I.

Podle § 51 odst. 5 písm. f) a § 59 Zákona a podle výsledků analýzy relevantního trhu „Ukončení hlasového volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích“ vydané opatřením obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/7/09.2009-11 se účastníku řízení ukládá povinnost sjednávat ceny za propojení v jeho veřejné mobilní telefonní síti za službu ukončení volání (terminace) (dále jen „ceny za terminaci“) tak, aby:

- a) v období od 1. ledna 2013 nebyla překročena maximální cena 0,41 Kč/min bez DPH,
- b) v období od 1. července 2013 nebyla překročena maximální cena 0,27 Kč/min bez DPH.“

II.

(1) Pro nově uzavírané smluvní vztahy je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednávat a uplatňovat ceny podle části I. výroku tohoto rozhodnutí.

(2) V ostatních případech je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednat a uplatňovat ceny podle části I. písm. a) výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) provedl v souladu s § 51 odst. 1 a 2 Zákona (ve znění účinném v době vydání analýzy) analýzu trhu č. 7 – ukončení hlasových volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích (dále jen „trh č. 7“), kterou zveřejnil na úřední desce dne 2. října 2009 pod čj. 81 425/2009-609 a po oznámení Evropské komisi ji vydal jako opatření obecné povahy č. A/7/09.2009-11 ze dne 22. září 2009. Toto opatření bylo dne 2. října 2009 uveřejněno v částce 17/2009 Telekomunikačního věstníku. Výsledky analýzy prokázaly, že trh č. 7 není efektivně konkurenčním trhem, neboť na něm působí podniky s významnou tržní silou. Z povahy trhu č. 7 vyplývá, že každý poskytovatel této služby je podnikem s významnou tržní silou na tomto trhu, neboť má 100% tržní podíl ve své síti. Rozhodnutím správního orgánu č. SMP/7/03.2010-21 ze dne 23. března 2010, které bylo vydáno pod čj. 92 997/2009-609/VI. vyř. a nabylo právní moci dne 25. března 2010, byl účastník řízení stanoven jako podnik s významnou tržní silou.

V případě účastníka řízení analýza dále prokázala, že jsou naplněny podmínky pro uložení cenové regulace podle § 56 a § 57 Zákona. Proto správní orgán navrhl povinnosti související s regulací cen, které následně uložil rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-68, které nabylo právní moci dne 22. dubna 2010 a později toto rozhodnutí pozměnil rozhodnutím č. CEN/7/07.2012-4, které nabylo právní moci dne 4. července 2012.

Předmětné rozhodnutí uložilo účastníku řízení povinnost sjednávat ceny za terminaci tak, aby nebyly překročeny maximální ceny stanovené správním orgánem.

K části I. výroku

Evropská komise vydala dne 7. května 2009 Doporučení o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích EU (2009/396/ES, dále jen „Doporučení“), ve kterém jako metodu pro výpočet cen za terminaci stanoví metodu dlouhodobých přírůstkových nákladů (pure LRIC), na jejímž základě by terminační ceny měly být stanoveny do 31. prosince 2012.

Správní orgán již při vydání předchozího rozhodnutí o ceně č. CEN/7/04.2010-68 a následně i v pozměňujícím rozhodnutí o ceně č. CEN/7/07.2012-4 avizoval svůj záměr postupovat v souladu s Doporučením a stanovit počátkem roku 2013 novou cenu za terminaci vypočítanou na základě metodiky uvedené v Doporučení.

Úřad je povinen průběžně sledovat a vyhodnocovat účinky uložených nápravných opatření na jednotlivé relevantní trhy i v období mezi analýzami. Podle § 56 odst. 3 Zákona Úřad sleduje a vyhodnocuje úroveň cen, jež jsou předmětem regulace v oblasti elektronických komunikací. V případě, kdy Úřad dospěje k názoru, že je třeba úroveň stanovených cen upravit, postupuje podle § 51 odst. 8 zákona, protože se nejedná o uložení nové povinnosti, ale o změnu povinnosti, která již na relevantním trhu existuje a která byla předpokládána v analýze.

Úřad je podle ustanovení § 56 odst. 4 Zákona povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmu subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla přinejmenším nákladová. Z tohoto důvodu správní orgán prověřil, zda ceny stanovené v rozhodnutí o ceně č. CEN/7/04.2010-68, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-4, pokrývají náklady za poslední uzavřené účetní období v souladu s výše uvedeným ustanovením Zákona a zda jsou tedy přinejmenším nákladově orientovány podle nové metodiky LRIC uvedené v Doporučení.

Nákladový model „pure“ LRIC pro ukončení volání v mobilní síti, který Úřad použil pro výpočet ceny za terminaci, je model založený na postupu „zdola nahoru“ (bottom-up) a kalkuluje cenu vycházející z nákladů mobilní sítě efektivního operátora. Tato modelovaná síť je založena na volbách efektivních technologií dostupných v časovém rámci, s nímž model počítá (viz Doporučení), zohledňuje však i topologii, prvky sítě, inženýrská pravidla,

provozní údaje a náklady českých mobilních operátorů. Modelovaná síť je kombinací 2G a 3G sítě, páteřní síť je založena na síti Next-Generation-Network (NGN).

Nákladový model „pure“ LRIC byl vytvořen ve spolupráci s konzultantskou společností. Úřad model během jeho tvorby průběžně konzultoval se zástupci provozovatelů mobilních a pevných sítí na mnoha pracovních jednáních a operátoři mohli uplatnit své připomínky k modelu a návrhy na změny ve všech jednotlivých fázích tvorby modelu. [Nákladový model „pure“ LRIC](#) pro ukončení volání v mobilní síti, který Úřad použil pro stanovení maximální výše ceny podle tohoto rozhodnutí, je zveřejněn na internetových stránkách Úřadu, včetně detailní [metodiky LRIC](#) pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích a včetně [uživatelského manuálu a popisu funkčnosti matematického modelu](#) pro výpočet ceny služby ukončení volání ve veřejných mobilních sítích.

Při výpočtu terminační ceny správní orgán použil procento návratnosti vloženého kapitálu před zdaněním WACC ve výši 8,26 % stanovené v opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, ve znění pozdějších opatření.

S použitím výše uvedeného nákladového modelu „pure“ LRIC vyčíslil správní orgán jednotkové náklady za minutu terminovaného provozu v síti teoretického efektivního operátora a stanovil maximální cenu za terminaci ve výši odpovídající vyčísleným nákladům, včetně WACC 8,26 %. Tuto maximální cenu považuje správní orgán za cenu zahrnující efektivně a účelně vynaložené přírůstkové náklady spojené výhradně s velkoobchodní službou terminace.

Použitý model, obsahující vstupní data, je součástí spisového materiálu správního řízení ve věci změny ceny za terminaci. Všechny kalkulační postupy, které byly použity při kalkulaci ceny za službu ukončení volání (terminace) v mobilní síti podle tohoto rozhodnutí odpovídají zveřejněnému modelu. Účastník řízení byl v přípravné fázi zpracování návrhu tohoto rozhodnutí Úřadem informován o tom, jaké hodnoty jeho vstupů byly při výpočtu použity a jaké hodnoty proměnných vycházejí pro teoretického efektivního operátora. Z naplněného modelu, který ve fázi přípravy návrhu rozhodnutí účastník řízení naplňoval vstupními údaji za jím provozovanou síť, je zřejmé, jaká je vazba výpočtu hodnot proměnných teoretického efektivního operátora na vstupy do modelu pro účely stanovení maximální výše regulované ceny v tomto řízení.

Správní orgán posoudil jednorázový pokles maximální ceny o 51 % (o 0,28 Kč), stejně tak jako skutečnost, že k poslednímu snížení regulované ceny k 15. červenci 2012 (resp. maximálně 15. září 2012 pro stávající smluvní vztahy) došlo o cca 49 % (0,53 Kč), a rozhodl se, i na základě připomínek obdržných v rámci veřejné konzultace rozložit pokles regulované ceny do dvou kroků tak, jak je uvedeno v části I. výroku tohoto rozhodnutí. Při neuplatnění postupného poklesu by došlo v rozmezí necelých 6 měsíců (15. července 2012 – 1. ledna 2013) k poklesu regulované ceny o 75 % z 1,08 Kč/min na 0,27 Kč/min (0,81 Kč). Takto razantní snížení regulované ceny, vyvolané uplatněním modelu „pure LRIC“ v souladu s Doporučením, je rozumné rozložit v čase v souladu s dosavadní praxí správního orgánu, tj. uplatněním „glide path“. Tím se zmírní dopad na podnikatelské prostředí a na investiční záměry mobilních operátorů, zejména do budování sítí nové generace (LTE). Správní orgán tímto postupem rovněž poskytuje účastníku řízení delší časový prostor pro rozhodnutí, zda vůbec, případně jakým způsobem a do kterých služeb bude alokovat náklady vyloučené z kalkulace terminační ceny. Celkové snížení maximální ceny o 51 % je rozloženo rovnoměrně do dvou časových intervalů, v nichž se maximální cena snižuje o 0,14 Kč/min v každém kroku.

Pro tři mobilní operátory s postavením podniku s významnou tržní silou na trhu terminace volání v mobilních sítích, u kterých je uplatněna cenová regulace, je zachován princip symetrické ceny.

Úřad bude nadále sledovat a prověřovat vývoj nákladů na terminaci podle nově uplatněné metody dlouhodobých přírůstkových nákladů efektivního operátora a v případě potřeby vydá správní orgán nové rozhodnutí o ceně.

K části II. výroku

Povinnost uplatňovat ceny v souladu s částí I. písm. a) výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, byla u stávajících smluvních vztahů stanovena s ohledem na lhůty potřebné ke sjednání změny a k provedení administrativních procesů souvisejících se změnou propojovacích smluv. Správní orgán obdobný odklad u písm. b) části I. výroku tohoto rozhodnutí neposkytl, neboť předpokládá, že ke sjednání cen v souladu s částí I. výroku tohoto rozhodnutí dojde v rámci jednoho dodatku ke každé smlouvě o propojení.

Dne 16. srpna 2012 bylo s účastníkem řízení zahájeno správní řízení ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí) Zákona rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-68, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-4, podle § 51 odst. 8 Zákona. Účastník řízení byl správním orgánem v zaslaném oznámení o zahájení správního řízení vyzván k vyjádření a navržení důkazů a byla mu poskytnuta lhůta 14 dnů ode dne doručení oznámení.

V rámci čtrnáctidenní lhůty k vyjádření se k zahájení správního řízení nahlédl účastník řízení do spisu dne 16. srpna 2012 a dne 31. srpna 2012 obdržel správní orgán připomínky účastníka řízení.

Účastník řízení předložil aktualizované údaje o rozložení provozu mezi 2G a 3G síť, na základě měření zprůměrovaných za celý rok 2011 v souladu s dokumentem „Definice vstupních proměnných a metodika sběru a výpočtu vstupních parametrů pro model LRIC pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích“ (dále jen „Metodika sběru dat“).

Správní orgán podklady účastníka řízení akceptoval a aktualizované údaje byly doplněny do modelu a byly využity k výpočtu ceny za službu ukončení volání v mobilní síti.

Účastník řízení uvádí: „Část 0.9, která dále vstupuje jako převzatý parametr do části 4.11 a 4.12, udává maximální HW kapacitu ústředny. Účastník řízení má za to, že údaj Max. # of BHE je irelevantní pro dimenzování kapacity ústředny mobilní sítě, protože mobilní ústředna tímto parametrem vůbec nedisponuje. Namísto údaje Max. # of BHE se účastník řízení přiklání k využití údaje Max. # of BH call attempts, který vyplnil u řádku č. 140. S ohledem na skutečnost, že údaj Max. # of BHE je účastníku řízení neznámý, v příložené aktualizaci vstupů v rámci vedeného správního řízení tento údaj v části 0.9 nevyplnil.“

K připomínce účastníka řízení správní orgán uvádí, že při dimenzování ústředny pracuje model s více alternativami dimenzování, resp. s více technickými parametry, na základě kterých se může dosáhnout hraniční kapacita daného síťového prvku. Model následně vybírá tu alternativu, na základě které se dosáhne hraniční kapacita jako první. Typ kapacitních omezení daného zařízení se může lišit podle různých výrobců a podle nastavení prvků. Účastník řízení tedy pravděpodobně disponuje zařízením, jehož kapacita nezávisí na BHE. Nicméně ostatní operátoři požadovaný vstup dodali, a proto zůstane v modelu zachován. Jelikož účastník řízení uvedeným kapacitním parametrem nedisponuje, modelování bude probíhat na základě vstupů zbylých dvou operátorů.

Na základě této připomínky byl příslušně upraven tento vstup od účastníka řízení (zůstal nevyplněn) a výpočet ceny za službu ukončení volání v mobilní síti tuto připomínku zohlednil.

Dále účastník řízení uvedl, že: „Ve vstupu zaslaném správnímu orgánu dne 9.8.2012 byl na řádku č.149 (list 0 Hlavní vstupy) uveden popis „Max # of BH Call attemps“, což je

údaj, který účastník řízení uvedl pro server MSS. Zatímco v dokumentu se vstupy efektivního operátora, který účastník řízení obdržel při nahlédnutí do spisu, byl na řádce č. 142 uveden popis „Max # of SCC“, jedná se tedy o zcela jiný a nesouvisející vstup. Účastník řízení žádá správní orgán o upřesnění zadání tohoto vstupu.“

Správní orgán uvádí, že vzhledem k tomu, že všichni tři operátoři v souladu s Metodikou sběru dat vyplnili tento vstup jako „Max # of BH Call attemps“, byl model upraven tak, aby pracoval s tímto parametrem. Výsledná cena tuto úpravu již zohledňuje.

Dále účastník řízení uvedl, že: „V části 4.11 je ve vstupech účastníka řízení uvedený údaj Actual # SCC, který se nemění a údaj Actual # BHE, který by měl představovat skutečnou kapacitu BHE na MSS. Jak je uvedeno výše, údaj BHE není účastníku řízení známý, a proto zde uvedl údaj o BH call attemps a právě hodnota Actual # BHE u efektivního operátora je kriticky odlišná od vstupů účastníka řízení pravděpodobně z důvodu jiného metodického pojetí vstupů. Účastník řízení buňku Actual # BHE v přiložené aktualizaci vstupů v rámci vedeného správního řízení nevyplnil.“

K připomínce účastníka řízení správní orgán uvádí, že jak již bylo popsáno výše, operátoři disponují odlišnými zařízeními od různých výrobců. Vzhledem k faktu, že zbylí dva operátoři disponují vstupem pro BHE, bude tento parametr v modelu ponechán. Na základě této připomínky byl příslušně upraven tento vstup od účastníka řízení (zůstal nevyplněn) a výpočet ceny za službu ukončení volání v mobilní síti tak tuto připomínku zohlednil.

Dále účastník řízení uváděl, že: „V části 4.12 je správně vyplněný údaj Aktuální počet # SCC, ale údaj Actual # BHE je vyplněný nesprávně, resp. je uvedena nejbližší možná hodnota. Účastník řízení má za to, že údaj Actual # BHE je irelevantní pro dimenzování kapacity serveru MSS a v přiložené aktualizaci vstupů v rámci vedeného správního řízení tento údaj nevyplnil.“

Správní orgán konstatuje, že obdobně jako v případě ústředěn, při dimenzování MGW pracuje model s více alternativami dimenzování, resp. s více technickými parametry, na základě kterých se může dosáhnout hraniční kapacita Media Gateway. Model následně vybírá tu alternativu, na základě které se dosáhne hraniční kapacita jako první (může lišit podle různých výrobců a podle nastavení prvků). Účastník řízení tedy pravděpodobně disponuje zařízením, jehož kapacita nezávisí na BHE. Nicméně ostatní operátoři požadovaný vstup dodali, a proto zůstane v modelu zachován. Jelikož účastník řízení uvedeným kapacitním parametrem nedisponuje, modelování bude probíhat na základě vstupů zbylých dvou operátorů.

Na základě této připomínky byl příslušně upraven tento vstup od účastníka řízení (zůstal nevyplněn) a výpočet ceny za službu ukončení volání v mobilní síti tak tuto připomínku zohlednil.

Účastník řízení dále uváděl, že: „V části 4.13 účastník řízení rozporuje hodnoty efektivního operátora u elementu HLR, protože v případě efektivního operátora je uvedena maximální kapacita serveru nižší, než je maximální počet zákazníků, což fakticky vylučuje fungování elementu HLR efektivního operátora. Účastník řízení uvedl tyto dva vstupy jako maximální možnou HW kapacitu. Účastník řízení požaduje, aby správní orgán provedl revizi vstupu HLR do modelu a upřesnil, s jakými údaji o HLR pracuje model se vstupy efektivního operátora.“

Správní orgán uvádí, že vstupní kapacitní hodnoty HLR vycházejí z průměru vstupních hodnot dle datového sběru operátorů. Jelikož se jedná o předmět obchodního tajemství, není možné konkrétní hodnoty zveřejnit.

Důvodem pro výpočet na základě průměrné hodnoty je fakt, že také ceny příslušného síťového prvku jsou stanoveny na základě průměru. Pokud by nebyl dodržen tento postup (tzn. výpočet pomocí průměru), kapacitní nastavení by neodpovídalo použité ceně zařízení.

Nesoulad uváděný účastníkem byl nicméně na základě připomínky účastníka řízení odstraněn tím, že z výpočtu průměru parametrů elementu HLR byly vyloučeny hodnoty jednoho z operátorů, na základě nichž došlo k této situaci (tzn., že maximální kapacita serveru byla nižší, než je maximální počet zákazníků).

Ani tato připomínka ani související úprava však nemají vliv na výslednou cenu za službu ukončení volání v mobilní síti.

Dále účastník řízení uvedl, že v části 4.13 údaj „SMSC platform“ vykazuje u efektivního operátora významně nižší hodnotu, než uvedl účastník řízení ve svých vstupech do modelu. Účastník řízení uvedl údaj jako maximální HW kapacitu SMS centra v průměrném období. Účastník řízení tento vstup upravil v příložené aktualizaci vstupů v rámci vedeného správního řízení a zároveň poukázal na to, že tento vstup je možné chápat jako SMS za vteřinu nebo SMS za hodinu.

Správní orgán na základě výše uvedené připomínky příslušně upravil tento vstup a provedl kontrolu hodnot ostatních operátorů. Pro úplnost Úřad dodává, že tento vstup je třeba vyplnit v SMS za hodinu.

Ani tato připomínka účastníka řízení ani související úprava však nemají vliv na výslednou cenu za službu ukončení volání v mobilní síti.

Dále účastník řízení uvedl, že v části 4.13 údaje pro elementy „SGSN“ a „GGSN“ vykazují u efektivního operátora významně vyšší hodnotu, než uvedl on sám. Rozdíl je podle něj pravděpodobně způsoben tím, že účastník řízení původně uvedl údaje v tisících. Dále u elementu GGSN je podle účastníka řízení údaj o maximálním počtu zákazníků irelevantní. Účastník řízení tyto vstupy upravil v příložené aktualizaci vstupů v rámci vedeného správního řízení.

Správní orgán na základě výše uvedené připomínky příslušně upravil tento vstup a provedl kontrolu hodnot ostatních operátorů. Pro úplnost správní orgán dodává, že tento vstup je třeba vyplnit v jednotkách, nikoli v tisících.

Co se týká části této připomínky, kde účastník řízení uvádí, že u elementu GGSN je podle něj údaj o maximálním počtu zákazníků irelevantní, poukazuje správní orgán na to, že způsob dimenzování tohoto prvku v modelu je účastníkovi řízení dlouhodobě známý a nikdy proti němu nic nenamítal. Stejně tak proti tomuto principu nic nenamítají ani ostatní mobilní operátoři.

Dále je třeba podotknout, že ani tato připomínka účastníka řízení ani související úprava nemají vliv na výslednou cenu za službu ukončení volání v mobilní síti.

V závěru této části svého vyjádření účastník řízení požadoval, aby správní orgán upřesnil požadované vstupy týkající se částí 0.9, 4.11, 4.12 a 4.13, neboť došlo ke změně některých buněk ze strany správního orgánu.

K připomínce správní orgán konstatuje, že upřesnění bylo uvedeno k jednotlivým připomínkám výše.

Účastník řízení namítá, že nedošlo k naplnění podmínek pro uložení cenové regulace podle § 56 § 57 Zákona, tedy že cena stanovená správním orgánem je nižší než náklady účastníka řízení na službu terminace volání. Účastník řízení vyjadřuje přesvědčení, že s ohledem na to, že podle současné analýzy dosahuje každý operátor 100% tržního podílu ve vlastní mobilní síti, měl by správní orgán posoudit náklady operátora na službu ukončení volání jednotlivě u každého mobilního operátora a posoudit, zda cena, kterou operátor uplatňuje, je na úrovni nákladů. Dosavadní právní praxe v ČR upřednostňuje předpis s vyšší právní silou nad předpisem s nižší právní silou, tudíž má účastník řízení za to, že správní orgán by měl primárně dbát, v souladu s § 56 odst. 4 Zákona, na ochranu zájmů účastníka řízení v podobě nákladově orientované ceny. Doporučení, dle kterého je vypočtena navrhovaná cena, je dokument nižší právní síly než Zákon a tudíž je fakticky podřízen Zákonu. Navrhovaná cena je proto v rozporu s § 56 odst. 4 Zákona.

Správní orgán souhlasí s účastníkem řízení, že Doporučení je právním předpisem s nižší právní silou a jako takový není nadřazen Zákonu. Pokud by tedy postup navržený v Doporučení byl v rozporu se Zákonem, správní orgán by se jím se vši určitostí neřídil. Správní orgán však konstatuje, že postupuje primárně v souladu se Zákonem a ostatními relevantními dokumenty (zejména doporučení Evropské komise, společné pozice Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací BEREC) se řídí jen do té míry, do jaké jsou slučitelné se Zákonem. Správní orgán proto nemůže souhlasit s účastníkem řízení v názoru, že návrhem ceny uvedené v části I. výroku tohoto rozhodnutí se správní orgán dostává do rozporu s § 56 odst. 4 Zákona z toho důvodu, že tato cena nepokrývá náklady účastníka řízení na službu terminace volání. Správní orgán rovněž připomíná, že s ohledem na § 55 odst. 2 lze v nákladově orientované ceně zohlednit pouze účelně a efektivně vynaložené náklady a přiměřený zisk. Sama skutečnost tedy, že navržená cena nepokrývá všechny náklady alokované účastníkem řízení na službu terminace, nemůže vést k závěru, že dochází k porušení § 56 odst. 4 Zákona. Správní orgán je přesvědčen, že navržená cena pokrývá veškeré přírůstkové náklady teoretického efektivního operátora, tedy náklady, které jsou účelně a efektivně vynakládány na službu terminace. Protože Zákon nestanoví nákladovou metodu pro výpočet nákladově orientované ceny, zůstává rozhodnutí o způsobu výpočtu ceny na správním orgánu. Evropská komise regulačním orgánům při kalkulaci cen terminace (tzn. při vyčíslení nákladů efektivního operátora) doporučuje vycházet z metody čistých přírůstkových nákladů („pure“ LRIC) a třebaže Doporučení nemá obecně závazný charakter, správní orgán je povinen k němu při své regulační činnosti přihlížet.

Účastník řízení dále uvedl, že v případě, že analýza relevantního trhu souvisejícího s propojením nebo přístupem provedená podle § 51 Zákona prokáže, že tento trh není efektivně konkurenční zejména tím, že by mohlo docházet k uplatňování nepřiměřeně vysoké nebo nepřiměřeně nízké ceny v neprospěch koncových uživatelů, a jestliže by opatření podle § 51 odst. 3 písm. a) až f) nevedla k nápravě, je Úřad oprávněn uplatnit regulaci cen na tomto relevantním trhu vydáním rozhodnutí o ceně. Při uplatnění regulace cen podle odstavců 1 a 2 § 57 Zákona vůči podniku s významnou tržní silou je Úřad povinen v rozhodnutí o ceně zohlednit investice provedené dotčeným podnikem, příslušná rizika a umožnit mu návratnost investic v přiměřeném časovém období. Článek 5 přístupové směrnice 2002/19/ES ukládá povinnost regulačním úřadům členských států, aby nápravná opatření uložená k plnění povinnosti přístupu a propojení byla v souladu mimo jiné s principem přiměřenosti. Podobně ukládá § 56 odst. 4 Zákona povinnost správnímu orgánu, aby *cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla přinejmenším nákladová*. Z požadavku zákona na proporcionalitu regulace a z ustanovení § 57 Zákona, který zakotvuje cenovou regulaci jako opatření krajní, které je možné použít, pouze je-li prokázáno, že ostatní regulatorní opatření by nevedla k nápravě (identifikovaného problému), vyplývá, že nástroje použité k dosažení stanoveného cíle musí být jednak nutné a jednak nejméně zatěžující. To znamená, že je třeba uplatnit jen nezbytné minimum ze škály regulačních nástrojů uplatnitelných k dosažení cíle. Stanoveným cílem, kterého má být v tomto případě dosaženo, je řešení problému definovaného v rámci analýzy předmětného relevantního trhu, tedy eliminace rizika uplatňování nepřiměřeně vysokých cen na relevantním trhu, tedy nepřiměřeně vysokých cen ukončení volání v mobilní síti. Naopak, důsledky vyvolané (nebo snad dokonce cíle sledované) uplatněním metodiky „pure“ LRIC v oblasti investičních rozhodnutí operátora a v oblasti cenotvorby na maloobchodní úrovni, jdou daleko za rámec nezbytného minima zásahu do podnikatelské svobody regulovaného subjektu ve vztahu k definovanému cíli. Účastník řízení je toho názoru, že správní orgán nedostatečně zohlednil princip přiměřenosti při uplatnění nápravného opatření ve formě nákladového modelu „pure“ LRIC. S odkazem na bod č. 5 tohoto vyjádření je účastník řízení přesvědčen, že nákladový model LRIC plus je postačující k řešení soutěžního problému na velkoobchodním trhu a současně splňuje požadavek směrnic regulačního rámce na přiměřenost regulačního zásahu.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení uvádí, že cenová regulace vychází ze závěrů analýzy relevantního trhu a je uložena na jejím základě. Úřad se v analýze relevantního trhu nezavázal k uplatnění určitého typu nákladově orientovaných cen a uplatnění konkrétní metody tak do značné míry zůstává na jeho uvážení. V průběhu analýzy relevantního trhu Úřad jako hlavní soutěžní problém v cenové oblasti identifikoval účtování nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů v případech, kdy není uplatněna cenová regulace. Jako regulační opatření určené k řešení soutěžního problému byla navržena povinnost související s regulací cen podle § 56 a 57 Zákona, a to formou maximálních cen (kalkulovaných ve výši nákladově orientovaných cen). S ohledem na § 55 odst. 2 Zákona se přitom správní orgán při vyčíslení kalkulované ceny snaží zohlednit pouze ty náklady, které byly vynaloženy účelně a efektivně, tedy náklady vynakládané efektivním operátorem. Na tomto základním principu nic nemění navržené rozhodnutí o ceně. S ohledem na vydání Doporučení v roce 2009 však došlo k jednoznačnému posunu v názoru, jakým způsobem náklady efektivního operátora vyčíslit, resp. prostřednictvím jaké nákladové metody. Evropská komise regulačním orgánům při kalkulaci cen terminace (tzn. při vyčíslení nákladů efektivního operátora) doporučuje vycházet z metody čistých přírůstkových nákladů („pure“ LRIC). K možnosti odchytil se od postupu uvedeném v Doporučení viz vyjádření správního orgánu výše.

V této věci správní orgán dále uvádí, že jako nejzávažnější soutěžní problém spojený s velkoobchodními trhy terminace označila nepřiměřeně vysoké ceny (*excessive prices*) i vysvětlující zpráva (SEC(2009) 599)¹ Evropské komise k vydanému Doporučení a jako nejvhodnější nástroj k řešení tohoto soutěžního problému doporučila stanovit ceny ve výši nákladů efektivního operátora stanovených prostřednictvím metody „pure“ LRIC. I pokud by tedy závěry nové analýzy relevantního trhu č. 7 byly totožné se závěry současně platné analýzy (včetně identifikace soutěžních problémů), nenavrhl by Úřad v cenové oblasti jinou formu regulace, než současně platnou regulaci formou maximálních cen vycházející z nákladů efektivního operátora.

Správní orgán má tedy za to, že cena stanovená v části I. výroku tohoto rozhodnutí zohledňuje účelně a efektivně vynaložené náklady spojené se službou terminace a postup správního orgánu je tak v souladu s ustanoveními § 55 odst. 2 Zákona a § 56 odst. 4 Zákona. Dále má správní orgán za to, že ukládané nápravné opatření je rovněž přiměřené povaze zjištěného soutěžního problému, kterým je možná aplikace nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů ze strany účastníka řízení. Ukládané nápravné opatření (maximální cena kalkulovaná ve výši nákladově orientované ceny) pak vychází ze závěrů analýzy relevantního trhu. Správní orgán proto rovněž postupuje v souladu s čl. 5 Směrnice 2002/19/ES a dále čl. 16 odst. 4 Směrnice 2002/21/ES a čl. 8 odst. 4 Směrnice 2002/19/ES, neboť přijaté opatření, včetně cenové regulace, vychází z povahy zjištěného problému a jsou mu přiměřené. Důvody, proč Evropská komise považuje za nejvhodnější způsob stanovení účelných a efektivně vynaložených nákladů na službu terminace právě metodu čistých přírůstkových nákladů a tedy proč v roce 2009 přijala Doporučení, jsou popsány v dokumentu, na nějž správní orgán odkazuje v poznámce pod čarou č. 1. Tento dokument nebyl vytvářen specificky pro žádnou z členských zemí EU a má tak obecný charakter.

V další připomínce účastník řízení uvedl, že část II. Výroku návrhu rozhodnutí stanoví, že *pro nově uzavírané smluvní vztahy je účastník řízení povinen sjednávat ceny podle části I. výroku tohoto rozhodnutí ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí*, čímž stanovuje počáteční časový okamžik, od kterého je účastník řízení povinen účtovat maximální cenu za ukončení volání. Již ale nestanovuje konečné datum platnosti maximální ceny, což by mělo být mimo jiné motivováno snahou správního orgánu vytvořit předvídatelné regulační prostředí, které zajistí na dané období stabilitu trhu a prostor pro adaptaci

1

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecom/doc/implementation_enforcement/eu_consultation_procedures/explanatory_note.pdf

operátorů, kteří účtují cenu za ukončení volání a též prostor těm operátorům, kterým je cena ukončení volání účtována. Z dosavadní regulační praxe uplatňované správním orgánem lze usuzovat, že stanovení cen na více období dopředu (tzv. glide-path) je obecně akceptovatelný výsledek cenové regulace, který se uplatnil a stále uplatňuje též v jiných členských státech EU. Účastník řízení má za to, že stanovení období pro účtování předmětné maximální ceny (např. minimálně 12 měsíců) je pozitivním signálem, kterým může správní orgán vytvářet předvídatelné regulační prostředí. Naopak, odklon z dosavadní regulační praxe je trhem vnímám negativně jako snížení předvídatelnosti regulačního prostředí, což má dopad zejména do obchodních plánů operátorů. Správní orgán na pracovních jednáních s mobilními operátory již dříve indikoval, že zamýšlí provést aktualizaci vybraných vstupních údajů do LRIC modelu každoročně, z čehož účastník řízení usuzuje, že dojde k úpravě ceny za ukončení volání v mobilní síti i v následujících obdobích, tj. po roce 2013. Účastník řízení považuje stanovení počátku a konce období platnosti regulované ceny za standardní prostředek pro vytváření předvídatelného regulačního prostředí.

Správní orgán, obdobně jako ve všech předchozích rozhodnutích o ceně, nevymezil délku pro platnost poslední stanovené ceny. Tento interval bude zřejmý až z účinnosti cen podle nového rozhodnutí o ceně. Obdobně hodlá postupovat správní orgán i při vydání tohoto rozhodnutí o ceně. Účastník řízení bude mít možnost se seznámit s předpokládaným ukončením platnosti ceny stanovené v části I. výroku tohoto rozhodnutí v okamžiku zahájení následného správního řízení ve věci změny tohoto rozhodnutí o ceně. Správní orgán bude i nadále vyhodnocovat úroveň nákladů vynakládaných na službu terminace teoretickým efektivním operátorem a v případě, že současně navrhovaná cena těmto nákladů již nebude odpovídat, zahájí v souladu se Zákonem a se závěry platné analýzy trhu s účastníkem řízení nové správní řízení o změně povinnosti související s regulací cen.

Již nad rámec konkrétní připomínky účastníka řízení správní orgán k předvídatelnosti a transparentnosti svého postupu uvádí, že svůj záměr postupovat v souladu s Doporučením již několikrát explicitně avizoval (viz CEN/16/01.2009-2 z ledna 2009, dále CEN/7/04.2010-68 z dubna 2010 a CEN/7/07.2012-4 z července 2012). S ohledem na výše uvedená rozhodnutí o ceně, v nichž se správní orgán zavazoval postupovat s ohledem na Doporučení, je správní orgánu toho názoru, že jeho postup byl předvídatelný a tedy v souladu se Zákonem.

Záměr postupovat v souladu s Doporučením avizoval Úřad konečně již v samotné analýze relevantního trhu č. 7 (č. A/7/09.2009-11, str. 37-38), když uvedl, že: *„Úřad je připraven a bude i nadále při regulaci cen za terminaci v mobilních sítích postupovat tak, aby všechny principy uvedené v Doporučení Evropské komise č. 2009/396/ES o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích, a to včetně aplikace metody dlouhodobých přírůstkových nákladů (LRIC), byly uplatněny ve lhůtách podle tohoto doporučení, tj. nejpozději do konce roku 2012“.*

Účastník řízení dále uvedl, že z odůvodnění návrhu vyplývá, že správní orgán použil pro výpočet ceny za volání ve veřejné mobilní telefonní síti tzv. „pure“ LRIC model v souladu s Doporučením. Avšak Doporučení není pro správní orgán závazné, a tedy správní orgán nemá žádnou zákonnou povinnost se Doporučením řídit. Zákon však v § 56 odst. 4 stanovuje správnímu orgánu povinnost *při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmů subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla přinejmenším nákladová.* Účastník řízení je toho názoru, že postup správního orgánu, kterým zamýšlí změnit rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-4 na základě nezávazného dokumentu (tedy Doporučení) a s přihlédnutím k nákladům operátora působícího na jiném trhu je, vzhledem k informacím, které má správní orgán k dispozici o reálných nákladech účastníka řízení na poskytování služby ukončení volání v jeho veřejné mobilní telefonní síti, v rozporu s § 56 odst. 4 Zákona, neboť správní orgán v návrhu stanovuje účastníku řízení cenu za ukončení volání, která je nižší, než je jeho cena nákladová.

Správní orgán má za to, že postupuje plně v souladu se Zákonem. Důvody tohoto názoru viz ve výše uvedeném vyjádření.

Dle účastníka řízení může v důsledku navrhovaného razantního snížení maximální ceny za ukončení volání v mobilní síti dojít ke zvýšení ostatních velkoobchodních cen (regulovaných i neregulovaných), ale i maloobchodních cen jiných služeb (např. originace), a to o náklady, které se dle principů modelu pure LRIC nezahrnují do předmětné velkoobchodní ceny, tedy zejména nepřímé a společné náklady. Při dodržení principu přidělování nákladů, jež souvisí i s provozem, nejprve k jiným službám než je velkoobchodní služba za ukončení volání v mobilní síti a s tím, že pouze zbytkové náklady se mají přiřadit velkoobchodní službě za ukončení volání v mobilní síti, dochází k narušení principu příčinné souvislosti a k deformaci cen jednotlivých služeb. Pokud by byl tento princip přijat i pro všechny služby, pak by většina nepřímých a režijních nákladů nemohla být zahrnuta do žádné cenové kalkulace některé ze služeb.

Správní orgán nejprve konstatuje, že navržená cena pokrývá všechny přírůstkové náklady teoretického efektivního operátora, tedy ty, které správni orgán považuje za účelné a efektivně vynaložené. Správní orgán připouští, že navržená cena nepokrývá všechny náklady, jež operátoři na službu terminace alokují. Tyto nepokryté náklady však správni orgán v souladu s Doporučením nepovažuje za náklady účelné a efektivně vynaložené na službu terminace, a proto je do ceny terminace nezahrnul. Operátoři mají možnost nepokryté náklady alokovat do cen jiných služeb. Tímto postupem jsou z kalkulace ceny na velkoobchodním trhu, na němž má účastník řízení monopolní pozici (100% tržní podíl) a tedy i nízkou motivaci zvyšovat svou efektivitu a snižovat náklady, vyloučeny všechny náklady, jež přímo s velkoobchodní službou terminace nesouvisí a jež byly účastníku řízení (prostřednictvím velkoobchodní cen) doposud hrazeny maloobchodními zákazníky konkurenčních operátorů. Účastník řízení tak bude nucen přesunout tyto náklady do cen služeb poskytovaných na trzích s vyšší úrovní konkurence, která by následně měla zvýšit jeho motivaci k větší efektivitě a snižování nákladů. V této souvislosti je rovněž dobré poznamenat, že zatímco cena za terminaci v mobilní síti obsahuje i příslušnou část nákladů mobilní přístupové sítě, již prostřednictvím maloobchodní ceny za volání do mobilních sítí hradí i zákazníci pevných sítí, náklady pevných přístupových sítí jsou uživateli služeb pevných sítí hrazeny prostřednictvím samostatných maloobchodních paušálů a do ceny za terminaci volání v pevných sítích se nepromítají. Z toho plyne, že uživatelé volající z pevných do mobilních sítí se podílejí i na úhradě části nákladů mobilních přístupových sítí, zatímco opačně tento vztah neplatí a uživatelé pevných sítí jsou vůči uživatelům mobilních sítí v nevýhodě. Stanovením ceny prostřednictvím čistých přírůstkových nákladů v souladu s Doporučením, které vylučuje část nákladů mobilních sítí analogických přístupovým sítím v pevné síti (jedná se o náklady na základní pokrytí v mobilní síti) a dále absolutním poklesem terminačních cen v pevných a zejména mobilních sítích a poklesem rozdílu mezi nimi dochází i k poklesu popisovaného znevýhodnění uživatelů pevných sítí.

Účastník řízení poukazuje na regulační praxi uplatněnou k předmětné cenové regulaci v Nizozemsku. Nizozemský soud s odkazem na analýzu relevantního trhu ukončení volání v mobilní síti rozhodl, že nákladová metodika původně uplatněná nizozemským regulátorem („pure“ LRIC) není přiměřená k řešení soutěžního problému, který analýza relevantního trhu identifikovala, což byl vývoj, resp. pokles cen na velkoobchodním trhu. Soud dále uvedl, že nákladová metoda postačující k řešení soutěžního problému a zároveň splňující podmínku přiměřenosti je ta, která zahrnuje i společné náklady (tzv. common costs), tedy LRIC plus. S ohledem na skutečnost, že v ČR cena za ukončení volání v mobilní síti dlouhodobě klesá a dlouhodobě klesá i průměrná cena na maloobchodním trhu, což je objektivně uvedeno v pravidelné roční zprávě o vývoji trhu², je účastník řízení toho názoru, že správni orgán by měl přihlídnout k podstatě soutěžního problému na předmětném relevantním trhu a uplatnit, podobně jako nizozemský regulátor, regulaci maximální ceny založenou na nákladové metodice LRIC plus.

K přiměřenosti ukládaného nápravného opatření viz vyjádření správního orgánu výše. K rozhodnutí nizozemského soudu správní orgán pouze dodává, že jeho výrokem není vázán. K argumentům nizozemského soudu využitým částečně rovněž účastníkem řízení se správní orgán vyjádřil výše.

Správní orgán očekává, že k dalšímu prověření výše nákladů teoretického efektivního operátora dojde během roku 2013. Na základě výsledku tohoto ověření pak správní orgán následně rozhodne o případném vydání nové maximální terminační ceny.

Na základě § 130 Zákona a podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací na diskusním místě správní orgán zveřejnil návrh rozhodnutí včetně výzvy k uplatnění připomínek na diskusním místě dne 14. září 2012. Připomínky k návrhu rozhodnutí bylo možno uplatnit do 15. října 2012. V této lhůtě uplatnil připomínky 1 dotčený subjekt, a to účastník řízení.

Účastník řízení navrhoval, aby správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, kdy a zda bude pokračovat v započaté činnosti ověřování nákladů a kdy zamýšlí uplatnit další cenové rozhodnutí. Jde zejména o tu skutečnost, že podnikatelé na trhu požadují kredibilní cenovou politiku, pokud ta je určována administrativním zásahem.

Správní orgán připomínce účastníka řízení vyhověl a odůvodnění rozhodnutí v této věci doplnil.

Účastník řízení zmiňuje analýzu společnosti Cullen International, podle které dosáhne očekávaný průměr ceny za terminaci v mobilní síti v zemích střední a východní Evropy k 1. lednu 2013 výše 2,5 eurocentu, což představuje výši ceny, která je o 100% vyšší než navrhuje správní orgán. Přijetím předmětného návrhu ceny za terminaci v mobilní síti by se český trh propadl hluboce pod srovnatelné trhy v Evropě, což by mimo jiné mělo negativní vliv na investice od odvětví.

Podle informací dostupných správnímu orgánu nebylo doposud ve všech zemích s definitivní platností rozhodnuto o výši terminační ceny od 1. ledna 2013 (v některých případech ani o způsobu stanovení ceny), a proto se současné predikce budoucí průměrné terminační ceny v rámci EU mohou od výsledné reality (i poměrně výrazně) měnit. Naopak ze srovnání terminačních cen v těch státech, ve kterých již došlo ke stanovení ceny podle metodiky „pure“ LRIC lze konstatovat, že cena navržená správním orgánem z tohoto srovnání nijak nevybočuje. Počátkem října 2012 činila průměrná terminační cena v 7 zemích EU s již stanovenou cenou (formou finálního rozhodnutí) cca 0,255 Kč a terminační cena stanovená pro Českou republiku je tak dokonce mírně nadprůměrná (0,27 Kč). Obava účastníka řízení, že se navrženou terminační cenou propadne hluboce pod srovnatelné trhy v Evropě, tak dle správního orgánu není oprávněná.

Účastník řízení vyjádřil obavu, že navrhovaný propad ceny vytváří prostor pro pochybnosti o přiměřenosti hospodářsko-politického zásahu a nastoluje otázku, zda je v souladu s § 56 odst. 4 Zákona. Rychlost poklesu ceny za terminaci v mobilní síti není v souladu s principy a požadavky na regulaci cen stanovených Zákonem. Účastník řízení proto požaduje, aby správní orgán adekvátně posunul datum účinnosti nové regulované ceny alespoň o 3 měsíce v porovnání s termíny navrženými v rámci veřejné konzultace.

Správní orgán s ohledem na znění § 55 odst. 2 Zákona umožňuje účastníku řízení pokrýt v regulované ceně nejen efektivně a účelně vynaložené náklady, ale i přiměřený zisk ve výši 8,26 % WACC. Stanovená výše přiměřeného zisku v sobě již zohledňuje i příslušná rizika (daného sektoru) a dle správního orgánu tak zajišťuje návratnost již vynaložených investic v přiměřeném časovém období. Správní orgán se však s ohledem na výrazný pokles maximální ceny, který v krátké době následuje po již realizovaném výrazném snížení ceny k 15. červenci 2012 (resp. maximálně 15. září 2012 pro stávající smluvní vztahy), rozhodl připomínce účastníka řízení vyhovět a rovnoměrně rozložit pokles ceny do dvou časových

intervalů. Správní orgán tímto postupem poskytuje účastníku řízení delší časový prostor pro rozhodnutí, zda vůbec, případně jakým způsobem a do kterých služeb bude alokovat náklady vyloučené z kalkulace terminační ceny.

Vypořádání připomínek zveřejnil správní orgán na diskusním místě na svých internetových stránkách dne 8. listopadu 2012.

Podle § 130 odst. 3 Zákona konzultoval správní orgán navrhované rozhodnutí rovněž s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže neuplatnil ve svém vyjádření ze dne 24. září 2012 žádné připomínky.

Správní orgán podle § 131 Zákona konzultoval návrh rozhodnutí s Evropskou komisí. Evropská komise dopisem ze dne 10. prosince 2012 uplatnila k návrhu rozhodnutí následující připomínky.

V první připomínce Evropská komise namítala, že cenovou regulaci by Úřad měl symetricky uložit na všechny operátory s postavením SMP na dotčeném relevantním trhu (tedy i na společnost Air Telecom a.s., dříve MobilKom, a.s.). Evropská komise současně dále vyzvala Úřad k provedení nové analýzy relevantního trhu a uložení odpovídajícího souboru nápravných opatření všem účastníkům trhu.

Tato připomínka nesouvisí s povinností ukládaných účastníku řízení tímto rozhodnutí. Úřad jí proto vypořádá v doprovodném vyjádření pro Komisi při oznámení (notifikaci) přijetí tohoto rozhodnutí. Úřad nicméně v této souvislosti ve vztahu k postupu účastníka řízení při plnění povinností stanovených mu tímto rozhodnutím znovu připomíná, že jak uvedl v platné analýze trhu 7, je připraven využít svých zákonných oprávnění, pokud by na trhu nebyly sjednávány symetrické ceny k cenám regulovaných SMP.

Ve druhé připomínce Evropská komise Úřad vyzvala, aby plně zohlednil Doporučení a zvažil uložení regulovaných cen na nákladově efektivní úrovni již k 1. lednu 2013. Evropská komise nicméně uznala, že z důvodů nalezení rovnováhy mezi ochranou spotřebitelů a nadměrným negativním dopadem na operátory mají regulační orgány určitý prostor pro uvážení odkladu zavedení plně nákladově orientovaných sazeb. Podle vyjádření Evropské komise by takový odklad neměl za žádných okolností trvat po dni 1. července 2013, a v takovém případě může být výjimečně přijatelný.

Úřad si je, i z průběhu notifikací cenových rozhodnutí jiných národních regulačních orgánů², vědom pozice Evropské komise ve vztahu k požadovanému termínu zavedení cen na základě nákladového modelu „pure“ LRIC, který vyplývá z Doporučení. S ohledem na argumenty uvedené v odůvodnění k části I. výroku tohoto rozhodnutí se však Úřad rozhodl postupovat tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Při rozhodování o termínu zavedení cen dle modelu „pure“ LRIC vzal Úřad rovněž do úvahy i to, že ke zpoždění v implementaci Doporučení dochází rovněž v narůstajícím počtu jiných členských států³. Pokud by Úřad stanovil ceny plně v souladu s Doporučením od 1. ledna 2013, ocitli by se tuzemští mobilní operátoři v rámci svých bilaterálních vztahů s mobilními operátory z členských států, v nichž dochází ke zpoždění v implementaci Doporučení, v soutěžní nevýhodě tím, že zatímco při terminaci volání (originovaného v České republice) v těchto státech by museli platit cenu přesahující cenu stanovenou na základě modelu „pure“ LRIC, při terminaci volání ve své vlastní síti by naopak mohli účtovat

² Např. v případě notifikace italského regulačního orgánu (AGCOM) - IT/2011/1219, španělského regulačního orgánu (CMT) - ES/2012/1314, polského regulačního orgánu (UKE) - PL/2012/1368 aj.

³ Itálie, Irsko, Polsko, Španělsko nebo Velká Británie.

pouze cenu stanovenou pomocí modelu „pure“ LRIC. Sama Evropská komise upozorňuje, že je třeba usilovat o rovnováhu mezi ochranou zájmů spotřebitelů a nadměrným negativním dopadem na operátory a připouští, že s ohledem na tento cíl je postup Úřadu v této věci přijatelný.

V závěrečné připomínce Evropská komise uvedla, že je třeba, aby jí Úřad oznámil podrobnosti svého nákladového modelu použitého pro výpočet maximálních cen a metodiku nákladového modelu. Evropská komise proto Úřad vyzvala, aby bez zbytečného prodlení oznámil nákladový model, v souladu s čl. 7 Rámcové směrnice.

Jak vyplynulo i z následné doplňující konzultace Úřadu s Evropskou komisí k této připomínce, není tímto požadavkem omezena možnost Úřadu vydat toto rozhodnutí. Úřad nad rámec tohoto rozhodnutí uvádí, že po dohodě s Evropskou komisí jí poskytne všechny nezbytné podklady k použitému nákladovému modelu.

Účastník řízení byla dána možnost, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí a navrhl případné doplnění. Účastník řízení nahlédl do spisu před vydáním rozhodnutí dne 13. prosince 2012 a uplatnil následující připomínky.

Účastník řízení zásadně nesouhlasí s uplatněnou nákladovou metodikou „pure“ LRIC, neboť není v souladu s § 55 Zákona nákladově orientovaná. Navržená cena nezohledňuje, dle účastníka řízení, všechny oprávněné, účelně a efektivně vynaložené náklady.

Správní orgán se k souladu stanovené maximální ceny s § 55 odst. 2 Zákona věnoval jak v rámci vypořádání připomínek účastníka řízení k zahájenému správnímu řízení (viz výše), tak v rámci obdobných připomínek vznesených účastníkem řízení v rámci veřejné konzultace⁴. Na tomto místě se tak správní orgán odvolává na svá předchozí vyjádření k této připomínce.

Dále účastník řízení odkázal na své již dříve uplatněné připomínky.

Správní orgán na všechny dříve uplatněné připomínky účastníka řízení reagoval již buď v rámci tohoto rozhodnutí o ceně (viz výše reakce správního orgánu na připomínky účastníka řízení vznesené po zahájení správního řízení) nebo v rámci veřejné konzultace. Na tomto místě se tak správní orgán odvolává na svá předchozí vyjádření k připomínkám účastníka řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:
PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

⁴ Viz vypořádání připomínek č. 3 a 4 v rámci veřejné konzultace.

60. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/12.2012-6 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí), rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-70, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-3, podle § 51 odst. 8 Zákona, společnosti T-Mobile Czech Republic a.s.

(reprodukce dokumentu na str. 668–685)

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 17. prosince 2012
Čj. ČTÚ-136 201/2012-611

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „Zákon“), vydává v řízení se společností **T-Mobile Czech Republic a.s.**, se sídlem Tomičkova 2144/1, 149 00 Praha 4, IČ: 64949681, (dále jen „účastník řízení“), zahájeném z moci úřední dne 15. srpna 2012 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí) rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-70, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-3, podle § 51 odst. 8 Zákona, toto

rozhodnutí o ceně CEN/7/12.2012-6:

I.

Povinnost související s regulací cen uložená účastníku řízení v části I. výroku rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu č. CEN/7/04.2010-70, které nabylo právní moci dne 22. dubna 2010, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-3, které nabylo právní moci dne 3. července 2012, se podle § 51 odst. 8 Zákona a s ohledem na § 51 odst. 5 Zákona mění takto:

„I.

Podle § 51 odst. 5 písm. f) a § 59 Zákona a podle výsledků analýzy relevantního trhu „Ukončení hlasového volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích“ vydané opatřením obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/7/09.2009-11 se účastníku řízení ukládá povinnost sjednávat ceny za propojení v jeho veřejné mobilní telefonní síti za službu ukončení volání (terminace) (dále jen „ceny za terminaci“) tak, aby:

- a) v období od 1. ledna 2013 nebyla překročena maximální cena 0,41 Kč/min bez DPH,
- b) v období od 1. července 2013 nebyla překročena maximální cena 0,27 Kč/min bez DPH.“

II.

(1) Pro nově uzavírané smluvní vztahy je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednávat a uplatňovat ceny podle části I. výroku tohoto rozhodnutí.

(2) V ostatních případech je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednat a uplatňovat ceny podle části I. písm. a) výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) provedl v souladu s § 51 odst. 1 a 2 Zákona (ve znění účinném v době vydání analýzy) analýzu trhu č. 7 – ukončení hlasových volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích (dále jen „trh č. 7“), kterou zveřejnil na úřední desce dne 2. října 2009 pod čj. 81 425/2009-609 a po oznámení Evropské komisi ji vydal jako opatření obecné povahy č. A/7/09.2009-11 ze dne 22. září 2009. Toto opatření bylo dne 2. října 2009 uveřejněno v částce 17/2009 Telekomunikačního věstníku. Výsledky analýzy prokázaly, že trh č. 7 není efektivně konkurenčním trhem, neboť na něm působí podniky s významnou tržní silou. Z povahy trhu č. 7 vyplývá, že každý poskytovatel této služby je podnikem s významnou tržní silou na tomto trhu, neboť má 100% tržní podíl ve své síti. Rozhodnutím správního orgánu č. SMP/7/03.2010-22 ze dne 23. března 2010, které bylo vydáno pod čj. 93 000/2009-609/VI. vyř. a nabylo právní moci dne 24. března 2010, byl účastník řízení stanoven jako podnik s významnou tržní silou.

V případě účastníka řízení analýza dále prokázala, že jsou naplněny podmínky pro uložení cenové regulace podle § 56 a § 57 Zákona. Proto správní orgán navrhl povinnosti související s regulací cen, které následně uložil rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-70, které nabylo právní moci dne 22. dubna 2010 a později toto rozhodnutí pozměnil rozhodnutím č. CEN/7/07.2012-3, které nabylo právní moci dne 3. července 2012.

Předmětné rozhodnutí uložilo účastníku řízení povinnost sjednávat ceny za terminaci tak, aby nebyly překročeny maximální ceny stanovené správním orgánem.

K části I. výroku

Evropská komise vydala dne 7. května 2009 Doporučení o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích EU (2009/396/ES, dále jen „Doporučení“), ve kterém jako metodu pro výpočet cen za terminaci stanoví metodu dlouhodobých přírůstkových nákladů (pure LRIC), na jejímž základě by terminační ceny měly být stanoveny do 31. prosince 2012.

Správní orgán již při vydání předchozího rozhodnutí o ceně č. CEN/7/04.2010-70 a následně i v pozměňujícím rozhodnutí o ceně č. CEN/7/07.2012-3 avizoval svůj záměr postupovat v souladu s Doporučením a stanovit počátkem roku 2013 novou cenu za terminaci vypočítanou na základě metodiky uvedené v Doporučení.

Úřad je povinen průběžně sledovat a vyhodnocovat účinky uložených nápravných opatření na jednotlivé relevantní trhy i v období mezi analýzami. Podle § 56 odst. 3 Zákona Úřad sleduje a vyhodnocuje úroveň cen, jež jsou předmětem regulace v oblasti elektronických komunikací. V případě, kdy Úřad dospěje k názoru, že je třeba úroveň stanovených cen upravit, postupuje podle § 51 odst. 8 zákona, protože se nejedná o uložení nové povinnosti, ale o změnu povinnosti, která již na relevantním trhu existuje a která byla předpokládána v analýze.

Úřad je podle ustanovení § 56 odst. 4 Zákona povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmu subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla přinejmenším nákladová. Z tohoto důvodu správní orgán prověřil, zda ceny stanovené v rozhodnutí o ceně č. CEN/7/04.2010-70, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-3, pokrývají náklady za poslední uzavřené účetní období v souladu s výše uvedeným ustanovením Zákona a zda jsou tedy přinejmenším nákladově orientovány podle nové metodiky LRIC uvedené v Doporučení.

Nákladový model „pure“ LRIC pro ukončení volání v mobilní síti, který Úřad použil pro výpočet ceny za terminaci, je model založený na postupu „zdola nahoru“ (bottom-up) a kalkuluje cenu vycházející z nákladů mobilní sítě efektivního operátora. Tato modelovaná síť je založena na volbách efektivních technologií dostupných v časovém rámci, s nímž model počítá (viz Doporučení), zohledňuje však i topologii, prvky sítě, inženýrská pravidla,

provozní údaje a náklady českých mobilních operátorů. Modelovaná síť je kombinací 2G a 3G sítě, páteřní síť je založena na síti Next-Generation-Network (NGN).

Nákladový model „pure“ LRIC byl vytvořen ve spolupráci s konzultantskou společností. Úřad model během jeho tvorby průběžně konzultoval se zástupci provozovatelů mobilních a pevných sítí na mnoha pracovních jednáních a operátoři mohli uplatnit své připomínky k modelu a návrhy na změny ve všech jednotlivých fázích tvorby modelu. [Nákladový model „pure“ LRIC](#) pro ukončení volání v mobilní síti, který Úřad použil pro stanovení maximální výše ceny podle tohoto rozhodnutí, je zveřejněn na internetových stránkách Úřadu, včetně detailní [metodiky LRIC](#) pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích a včetně [uživatelského manuálu a popisu funkčnosti matematického modelu](#) pro výpočet ceny služby ukončení volání ve veřejných mobilních sítích.

Při výpočtu terminační ceny správní orgán použil procento návratnosti vloženého kapitálu před zdaněním WACC ve výši 8,26 % stanovené v opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, ve znění pozdějších opatření.

S použitím výše uvedeného nákladového modelu „pure“ LRIC vyčíslil správní orgán jednotkové náklady za minutu terminovaného provozu v síti teoretického efektivního operátora a stanovil maximální cenu za terminaci ve výši odpovídající vyčísleným nákladům, včetně WACC 8,26 %. Tuto maximální cenu považuje správní orgán za cenu zahrnující efektivně a účelně vynaložené přírůstkové náklady spojené výhradně s velkoobchodní službou terminace.

Použitý model, obsahující vstupní data, je součástí spisového materiálu správního řízení ve věci změny ceny za terminaci. Všechny kalkulační postupy, které byly použity při kalkulaci ceny za službu ukončení volání (terminace) v mobilní síti podle tohoto rozhodnutí odpovídají zveřejněnému modelu. Účastník řízení byl v přípravné fázi zpracování návrhu tohoto rozhodnutí Úřadem informován o tom, jaké hodnoty jeho vstupů byly při výpočtu použity a jaké hodnoty proměnných vycházejí pro teoretického efektivního operátora. Z naplněného modelu, který ve fázi přípravy návrhu rozhodnutí účastník řízení naplňoval vstupními údaji za jím provozovanou síť, je zřejmé, jaká je vazba výpočtu hodnot proměnných teoretického efektivního operátora na vstupy do modelu pro účely stanovení maximální výše regulované ceny v tomto řízení.

Správní orgán posoudil jednorázový pokles maximální ceny o 51 % (o 0,28 Kč), stejně tak jako skutečnost, že k poslednímu snížení regulované ceny k 15. červenci 2012 (resp. maximálně 15. září 2012 pro stávající smluvní vztahy) došlo o cca 49 % (0,53 Kč), a rozhodl se, i na základě připomínek obdržných v rámci veřejné konzultace rozložit pokles regulované ceny do dvou kroků tak, jak je uvedeno v části I. výroku tohoto rozhodnutí. Při neuplatnění postupného poklesu by došlo v rozmezí necelých 6 měsíců (15. července 2012 – 1. ledna 2013) k poklesu regulované ceny o 75 % z 1,08 Kč/min na 0,27 Kč/min (0,81 Kč). Takto razantní snížení regulované ceny, vyvolané uplatněním modelu „pure LRIC“ v souladu s Doporučením, je rozumné rozložit v čase v souladu s dosavadní praxí správního orgánu, tj. uplatněním „glide path“. Tím se zmírní dopad na podnikatelské prostředí a na investiční záměry mobilních operátorů, zejména do budování sítí nové generace (LTE). Správní orgán tímto postupem rovněž poskytuje účastníku řízení delší časový prostor pro rozhodnutí, zda vůbec, případně jakým způsobem a do kterých služeb bude alokovat náklady vyloučené z kalkulace terminační ceny. Celkové snížení maximální ceny o 51 % je rozloženo rovnoměrně do dvou časových intervalů (glide path), v nichž se maximální cena snižuje o 0,14 Kč/min v každém kroku.

Pro tři mobilní operátory s postavením podniku s významnou tržní silou na trhu terminace volání v mobilních sítích, u kterých je uplatněna cenová regulace, je zachován princip symetrické ceny.

Úřad bude nadále sledovat a prověřovat vývoj nákladů na terminaci podle nově uplatněné metody dlouhodobých přírůstkových nákladů efektivního operátora a v případě potřeby vydá správní orgán nové rozhodnutí o ceně.

K části II. výroku

Povinnost uplatňovat ceny v souladu s částí I. písm. a) výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, byla u stávajících smluvních vztahů stanovena s ohledem na lhůty potřebné ke sjednání změny a k provedení administrativních procesů souvisejících se změnou propojovacích smluv. Správní orgán obdobný odklad u písm. b) části I. výroku tohoto rozhodnutí neposkytl, neboť předpokládá, že ke sjednání cen v souladu s částí I. výroku tohoto rozhodnutí dojde v rámci jednoho dodatku ke každé smlouvě o propojení.

Dne 15. srpna 2012 bylo s účastníkem řízení zahájeno správní řízení ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí) Zákona rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-70, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-3, podle § 51 odst. 8 Zákona. Účastník řízení byl správním orgánem v zaslaném oznámení o zahájení správního řízení vyzván k vyjádření a navržení důkazů a byla mu poskytnuta lhůta 14 dnů ode dne doručení oznámení. Účastník řízení dopisem obdrženým dne 17. srpna 2012 požádal správní orgán o prodloužení lhůty k podání vyjádření na 28 dnů. Správní orgán této žádosti nevyhověl a účastníka řízení o svém rozhodnutí, včetně jeho zdůvodnění, informoval dopisem ze dne 17. srpna 2012.

V rámci čtrnáctidenní lhůty k vyjádření se k zahájení správního řízení nahlédl účastník řízení do spisu ve dnech 17. srpna 2012 a 20. srpna 2012 a dne 30. srpna 2012 obdržel správní orgán připomínky účastníka řízení.

Ve své první připomínce účastník řízení rozporuje správnost použití nákladové metody „pure“ LRIC při regulaci cen terminace volání v mobilní síti. Na podporu svého tvrzení účastník řízení popisuje zkušenosti se soudním přezkumem cenových rozhodnutí v Nizozemí, ve kterém národní soud (Trade and Industry Appeal Tribunal) v roce 2011 zrušil rozhodnutí nizozemského regulátora OPTA, který již v roce 2010 vydal cenová rozhodnutí, v nichž stanovil ceny terminace volání ve fixní i mobilní síti s využitím nákladového modelu „pure“ LRIC. Jako hlavní důvod nizozemský soud uvedl nepřiměřenost ukládané cenové regulace (formou „pure“ LRIC) ve vztahu k soutěžnímu problému identifikovanému v procesu analýzy relevantního trhu (zneužití SMP pozice na velkoobchodním trhu prostřednictvím nepřiměřeně vysokých cen). Zjištěnému soutěžnímu problému by odpovídala mírnější forma cenové regulace založená na nákladovém modelu LRIC+, který zohledňuje i část nákladů, které nesouvisejí s provozem.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení uvádí, že cenová regulace vychází ze závěrů analýzy relevantního trhu a je uložena na jejím základě. Úřad se v analýze relevantního trhu nezavázal k uplatnění určitého typu nákladově orientovaných cen a uplatnění konkrétní metody tak zůstává na jeho uvážení. V průběhu analýzy relevantního trhu Úřad jako hlavní soutěžní problém v cenové oblasti identifikoval účtování nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů v případech, kdy není uplatněna cenová regulace. Jako regulační opatření určené k řešení soutěžního problému byla navržena povinnost související s regulací cen podle § 56 a 57 Zákona, a to formou maximálních cen (kalkulovaných ve výši nákladově orientovaných cen). S ohledem na § 55 odst. 2 Zákona se přitom správní orgán při vyčíslení kalkulované ceny snaží zohlednit pouze ty náklady, které byly vynaloženy účelně a efektivně, tedy náklady vynakládané efektivním operátorem. Na tomto základním principu nic nemění ani navržené rozhodnutí o ceně. S ohledem na vydání Doporučení v roce 2009 však došlo k jednoznačnému posunu v názoru, jakým způsobem náklady efektivního operátora vyčíslit, resp. prostřednictvím jaké nákladové metody.

Evropská komise regulačním orgánům při kalkulaci cen terminace (tzn. při vyčíslení nákladů efektivního operátora) doporučuje vycházet z metody čistých přírůstkových nákladů („pure“ LRIC) a třebaže Doporučení nemá obecně závazný charakter, správní orgán je povinen k němu při své regulační činnosti přihlížet.

V této věci správní orgán dále uvádí, že jako nejzávažnější soutěžní problém spojený s velkoobchodními trhy terminace označila nepřiměřeně vysoké ceny (*excessive prices*) i vysvětlující zpráva (SEC(2009) 599)¹ Evropské komise k vydanému Doporučení a jako nejvhodnější nástroj k řešení tohoto soutěžního problému doporučila stanovit ceny ve výši nákladů efektivního operátora stanovených prostřednictvím metody „pure“ LRIC. I pokud by tedy závěry nové analýzy relevantního trhu č. 7 byly totožné se závěry současně platné analýzy (včetně identifikace soutěžních problémů), nenavrhl by Úřad v cenové oblasti jinou formu regulace než současně platnou regulaci formou maximálních cen, vycházející z nákladů efektivního operátora.

Ve své druhé připomínce zpochybňuje účastník řízení soulad postupu správního orgánu s obecnými principy správního řízení a činnosti správního orgánu obsaženými ve správním řádu a Zákoně. Konkrétně účastník řízení zmiňuje zásadu dobré správy vyjádřenou v § 2 odst. 1 správního řádu, zásadu předvídatelné regulace zakotvenou v § 5 odst. 4 písm. a) Zákona a princip transparentnosti činnosti vyjádřený v § 6 odst. 4 písm. a) Zákona. Nesoulad správního orgánu s principem předvídatelnosti regulačního prostředí odůvodňuje účastník řízení tím, že správní orgán stanovil cenu za terminaci s účinností od 15. července 2012 (resp. 15. září 2012 pro nové smluvní vztahy) na 0,55 Kč/min a následně v měsíci srpnu 2012 je s ním zahajováno nové správní řízení s navrhovanou cenou za terminaci ve výši 0,26 Kč/min. Takto radikální pokles regulované ceny se zásadním způsobem odrazí ve výnosech společnosti, což otřese důvěrou investorů. Toto tvrzení je možné doložit i skutečností, že v období od 1. července 2012 do 1. ledna 2013 (tzn. 1,5 roku) se cena terminace sníží z 1,08 Kč/min na 0,26 Kč/min (tzn. o 75 %). Takový postup je dle účastníka řízení v rozporu s předvídatelností regulace. Účastník řízení proto navrhl prodloužit účinnost současného rozhodnutí o ceně (č. CEN/7/07.2012-3) až do poloviny roku 2013 a následně stanovit cenu na základě modelu BU-LRIC+.

Správní orgán nesouhlasí s názorem účastníka řízení a je přesvědčen, že postupuje v souladu s platnou legislativou. Účastník řízení dokládá porušení principu předvídatelnosti regulačního prostředí (§ 5 odst. 4 písm. a) Zákona) tím, v krátkém časovém rozmezí dochází k výraznému poklesu regulovaných cen za terminaci. Tato skutečnost však sama o sobě nemůže dle správního orgánu vést k závěru, že správní orgán postupuje nepředvídatelně. Správní orgán má za to, že nepředvídatelnost spočívá v nepředvídatelném chování, tedy chování, které účastníci trhu nemohou oprávněně očekávat (předvídat). Tomuto chování by však více odpovídal postup v rozporu s Doporučením než v souladu s ním, zejména v situaci, kdy správní orgán v minulosti záměr postupovat v souladu s Doporučením již několikrát explicitně avizoval (viz CEN/16/01.2009-1 z ledna 2009, dále CEN/7/04.2010-70 z dubna 2010 a CEN/7/07.2012-3 z července 2012). Již s ohledem na výše uvedená rozhodnutí o ceně, v nichž se správní orgán zavazoval postupovat s ohledem na Doporučení, nelze souhlasit s účastníkem řízení v názoru, že postup správního orgánu byl nepředvídatelný a tedy v rozporu se Zákonem.

Záměr postupovat v souladu s Doporučením avizoval Úřad konečně již v samotné analýze relevantního trhu č. 7 (č. A/7/09.2009-11, str. 37-38), když uvedl, že: „*Úřad je připraven a bude i nadále při regulaci cen za terminaci v mobilních sítích postupovat tak, aby všechny principy uvedené v Doporučení Evropské komise č. 2009/396/ES o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích, a to včetně aplikace metody dlouhodobých*

1

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecom/doc/implementation_enforcement/eu_consultation_procedures/explanatory_note.pdf

přírůstkových nákladů (LRIC), byly uplatněny ve lhůtách podle tohoto doporučení, tj. nejpozději do konce roku 2012“.

Nadto správní orgán s účastníkem řízení již od roku 2010 aktivně spolupracoval na tvorbě nákladového modelu „pure“ BU-LRIC, přičemž účastníku řízení muselo být jasné, že tento model je vytvářen za účelem stanovení ceny za terminaci v souladu s Doporučením. V průběhu tvorby modelu proběhly 4 workshopy za přítomnosti zástupců všech mobilních operátorů a také operátorů pevných sítí, během kterých byli operátoři seznámeni s výsledky jednotlivých fází tvorby modelu a vždy dostali potřebné podklady (včetně použitých principů metodiky pro kalkulaci přírůstkových nákladů a postupů výpočtu a také průběžných verzí vytvářeného Modelu) a měli možnost vznést připomínky k výstupům příslušných fází, jak lze snadno doložit. Veškeré připomínky obdržené od operátorů (včetně připomínek asociací operátorů) byly do modelu buď zapracovány, nebo bylo odůvodněno, z jakého důvodu nelze připomínky zapracovat.

Kromě výše uvedených workshopů se dále konalo velké množství pracovních schůzek pouze s mobilními operátory, během kterých mobilní operátoři dostávali znovu možnost předkládat svoje připomínky. Poslední workshop k modelu za účasti zástupců operátorů mobilních a pevných sítí proběhl dne 25. ledna 2012. Náplní tohoto workshopu byly mj. prezentace finálního Modelu a shrnutí zapracování připomínek operátorů do Modelu. Model je součástí spisového materiálu vedeného k čj. ČTÚ-136 201/2012-611/II. vyř. a je také k dispozici na internetových stránkách Úřadu spolu uživatelským manuálem a popisem funkčnosti modelu a spolu s metodikou nákladového modelu.

Správní orgán má proto za to, že jeho postup byl dostatečně transparentní a tedy v souladu s požadavky ustanovení § 6 odst. 4 Zákona.

Dále účastník řízení dovozuje porušení § 55 odst. 2 Zákona a § 56 odst. 4 Zákona, které stanoví, že: „*Úřad je povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmů subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla přinejmenším nákladová*“ a dále že: „*Nákladově orientovanou cenou se rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk. Tato cena se sjedná tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika, včetně rizik spojených s investicemi do nových sítí.*“. K porušení těchto ustanovení dochází (dle účastníka řízení) tím, že metoda „pure“ BU-LRIC zohledňuje pouze a výhradně přírůstkové náklady související s provozem. Naproti tomu metoda BU-LRIC+ zohledňuje poměrně rovněž přírůstkové náklady s provozem přímo nesouvisející a rovněž přírůžky k fixním nákladům, které by byly z inkrementu vyloučeny. Metodu „pure“ BU-LRIC chápe účastník řízení jako čistě politický instrument, neboť v ekonomické realitě nedává smysl pokrýt náklady týkající se pouze přírůstku (inkrementu). Účastník řízení rozvíjí uvedenou námitku spočívající v porušení § 55 odst. 2 Zákona a § 56 odst. 4 Zákona dále tím, že v důsledku uplatnění modelu „pure“ BU-LRIC byly při výpočtu ceny terminace zcela opomenuty následující nákladové položky:

- Péče o zákazníka a prodej
- Billing
- Image
- Ostatní provozní náklady
- Společné a sdílené náklady

Tyto položky (především společné a sdílené náklady) jsou dle názoru účastníka řízení (podepřeného zahraniční studií²) prvky, které jsou spojeny s poskytováním velkoobchodní služby terminace, a proto by měly být zahrnuty do její ceny. Nezapočítání těchto položek pouze s odkazem na Doporučení postrádá jakékoliv ekonomické vysvětlení vedoucí

2

http://www.cep.eu/fileadmin/user_upload/Kurzanalysen/MTR/cepStudy_European_Regulation_of_MTR.pdf

k pochopení, proč by dané náklady (spojené s danou službou) neměly být započteny do ceny služby, se kterou věcně souvisí.

Správní orgán konstatuje, že nákladové položky Péče o zákazníka a prodej a Image nemají žádnou věcnou spojitost s velkoobchodní službou ukončení volání v mobilní síti, a proto správní orgán nepovažuje za důvodné započítávat je do velkoobchodních nákladů souvisejících s velkoobchodní službou terminace.

Náklady na velkoobchodní billing do kalkulace ceny vstupují a to formou přírážky (viz Mark-up Wholesale Billing v části 0.12 na listu 0 modelu). Pokud měl účastník řízení na mysli maloobchodní billing, náklady na maloobchodní billing nemají žádnou věcnou spojitost s velkoobchodní službou ukončení volání v mobilní síti, a proto také není důvod je zahrnout do velkoobchodních nákladů souvisejících s velkoobchodní službou terminace.

Účastník řízení ve své připomínce neuvádí konkrétní příklady ostatních provozních nákladů, které podle jeho názoru věcně souvisí se službou ukončení volání v mobilní síti, a které nebyly zahrnuty do kalkulace ceny za službu ukončení volání v mobilní síti. Úřad se tak nemůže vyjádřit k této části připomínky konkrétně. Nicméně obecně lze konstatovat, že do kalkulace byly zahrnuty provozní náklady OPEX v členění radiová přenosová síť (Mark-up Opex síťové prvky RAN), přenosová síť (Mark-up Opex síťové prvky Backbone) a přenosová média (Mark-up Opex přenosová média). Správní orgán upozorňuje, že do kalkulace provozních nákladů mají vstupovat pouze velkoobchodní náklady související se službou ukončení volání v mobilní síti a jejich členění bylo zvoleno takové, aby se vyloučilo duplicitní započítání nákladových kategorií.

Společné a sdílené náklady dle metodiky pure LRIC nevstupují do nákladové kalkulace, pro více informací International Telecommunication Union: Regulatory Accounting Guide. Doporučení³ předpokládá využití metodického přístupu pure LRIC:

Metoda LRIC je odbornou veřejností vnímána jako perspektivní přístup pro stanovení ceny na základě modelování nákladů, které daná služba vyvolá. V současnosti téměř všechny země Evropské unie implementují nebo plánují implementovat tuto metodu, čímž se zároveň jedná o tzv. „best-practice“ v sektoru.

Vzhledem k výše uvedenému je metoda „pure“ LRIC nákladově orientovanou metodou a není tedy v rozporu s národním regulačním rámcem. Výpočet ceny za službu ukončení volání v mobilní síti vychází z efektivně vynaložených nákladů, které vznikly v důsledku poskytování této služby. Jedná se o náklady, které vznikly v důsledku dodatečného terminačního provozu. Správní orgán, Doporučení a ani běžná praxe v zemích EU nepovažuje za důvodné zahrnout do výpočtu ceny terminace náklady, které nevznikly v souvislosti s poskytováním služby ukončení volání v mobilní síti.

Správní orgán má tedy za to, že cena stanovená v části I. výroku tohoto rozhodnutí zohledňuje účelně a efektivně vynaložené náklady spojené se službou terminace a postup správního orgánu je tak v souladu s ustanoveními § 55 odst. 2 Zákona a § 56 odst. 4 Zákona.

³ Viz recitál 13 Doporučení: „S ohledem na zvláštní charakter trhů s ukončením volání by náklady služeb na ukončení měly být vypočteny na základě odhadovaných dlouhodobých přírůstkových nákladů (nákladový model LRIC). U modelu LRIC jsou všechny náklady variabilní a jelikož se předpokládá, že všechna aktiva se v dlouhodobé perspektivě nahradí, umožňuje stanovení poplatků na základě LRIC efektivní návratnost nákladů. Model LRIC počítá pouze s těmi náklady, jež vznikají poskytováním definovaného přírůstku. Koncepce přírůstkových nákladů, který přiděluje pouze efektivně vynaložené náklady, které by nevznikly, pokud by služba zahrnutá do přírůstku již nebyla více poskytována (tj. náklady, kterým bylo možno předejít), podporuje efektivní výrobu a spotřebu a minimalizuje případné narušení hospodářské soutěže. Čím se sazby za ukončení volání více vzdálí od přírůstkových nákladů, tím více se narušuje hospodářská soutěž mezi trhy volání z pevných a mobilních sítí a/nebo operátory s asymetrickými tržními podíly a provozem. Je tedy oprávněné použít přístup založený čistě na LRIC (překlad (z angl. pure LRIC, pozn. Úřadu) tam, kde je příslušný přírůstek tvořen službou velkoobchodního ukončení volání, která obsahuje pouze náklady, kterým bylo možno předejít.“

Účastník řízení v rámci svých připomínek argumentoval nesouladem s metodikou FAHC a požadoval, aby správní orgán věnoval pozornost propastnému rozdílu (mezi cenou 0,55 Kč/min a 0,26 Kč/min), který nastal při aplikaci dvou zásadně odlišných metodik a tento rozdíl byl reflektován v návrhu cenového rozhodnutí. Svůj argument účastník řízení podpořil aktuální kalkulací „všech ekonomicky oprávněných nákladů“ na službu terminace dle metodiky FAHC, vycházející z aktuální oddělené evidence nákladů a výnosů. Tato cena relativně výrazně převyšuje navrženou cenu za terminaci.

Správní orgán nejprve uvádí, že již z logiky odlišných principů, na nichž jsou jednotlivé nákladové metodiky (LRIC vs. FAHC) postaveny, vyplývá, že mezi těmito metodikami nemůže dojít k „souladu“. Z této skutečnosti (nesouladu dvou nákladových metodik) však nelze vyvozovat závěry o ne/správnosti jedné ze dvou zmiňovaných metodik nebo ne/správnosti postupu správního orgánu podle jedné z nich. Obě metodiky jsou odlišné a správní orgán si je této odlišnosti vědom. Skutečnost, že dochází k přechodu kalkulace ceny za terminaci z doposud používané metody plně alokovaných nákladů (FAHC) na metodu čistě přírůstkových nákladů (LRIC) je dána, jak správní orgán uvedl již výše, změnou pohledu na způsob kalkulace účelně a efektivně vynaložených nákladů za službu terminace. Zatímco tedy doposud správní orgán jako nejlepší způsob stanovení účelně a efektivně vynaložených nákladů využíval metodu FAHC, s přijetím Doporučení je za nejvhodnější metodu pro stanovení účelně a efektivně vynaložených nákladů používán koncept čistých přírůstkových nákladů.

V další připomínce účastník řízení uvedl, že stanovení termínu pro uplatnění nové regulované ceny terminace odlišně ve výroku I. a II. může vést ke sporům v praxi. Doporučoval tedy pro vyloučení pochybností uvést na konci textace části I. výroku návrhu rozhodnutí následující text:

„I.

Podle § 51 odst. 5 písm. f) a § 59 Zákona a podle výsledků analýzy relevantního trhu „Ukončení hlasového volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích“ vydané opatřením obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/7/09.2009-11 se účastníku řízení ukládá povinnost sjednávat ceny za propojení v jeho veřejné mobilní telefonní síti za službu ukončení volání (terminace) (dále jen „ceny za terminaci“) tak, aby v období specifikovaném ve výroku II. nebyla překročena maximální cena 0,26 Kč/min bez DPH“.

Správní orgán se, na rozdíl od názoru účastníka řízení, nedomnívá, že navržené termíny pro uplatnění nové regulované ceny terminace mohou vést ke sporům nebo že by navržená textace byla nejednoznačná a vzbuzovala pochybnosti. Účastník řízení ve své připomínce na podporu svého tvrzení neuvedl konkrétně, čím mohou být případné spory motivovány. Správní orgán jednoznačně v části I. výroku tohoto rozhodnutí stanovil účinnost ceny od 1. ledna 2013. V části II. výroku tohoto rozhodnutí pak správní orgán účastníku řízení poskytl dostatečnou lhůtu pro sjednání dodatků ke smlouvě o propojení, čímž pro stávající smluvní vztahy oddálil účinnost nové ceny. Nadto správní orgán uvádí, že obdobně stanovoval odlišný termín pro uplatnění nové ceny pro stávající a nové smluvní vztahy rovněž v mnoha předchozích rozhodnutích o ceně, aniž by mu byly známy případy sporů motivovaných nejasnostmi v určení termínu pro aplikaci nových cen.

V další připomínce účastník řízení namítá, že správní orgán se v části odůvodnění (řádky 60-63 návrhu rozhodnutí) odkazuje na Doporučení, které není závazné.

Správní orgán souhlasí s účastníkem řízení. Z jeho připomínky však neplynou žádné argumenty či závěry, na něž by správní orgán mohl reagovat. K možnosti odchytil se od nezávazného Doporučení viz reakce správního orgánu výše.

Účastník řízení v další připomínce uvedl, že z textu návrhu rozhodnutí o ceně dovodil, že ke změně regulované ceny za terminaci došlo pouze aplikací nezávazného Doporučení, aniž by došlo k výrazné změně v nákladové struktuře operátorů. Tento bod dle účastníka

řízení potvrzuje připomínky týkající se rozporu postupu správního orgánu s ustanoveními § 55 a § 56 Zákona a nesouladu navržené ceny s cenou kalkulovanou na základě metody FAHC. Správní orgán by měl dle účastníka řízení detailněji zdůvodnit, zdali navržená změna odpovídá ekonomické realitě na daném relevantním trhu.

Správní orgán v tomto bodě potvrzuje domněnku účastníka řízení, že ke změně regulované ceny za terminaci dochází zohledněním postupu navrženého v Doporučení, tedy změnou pohledu na způsob stanovení účelně a efektivně vynaložených nákladů na službu terminace (danou tímto Doporučením). K možnosti odchýlit se od nezávazného Doporučení a k souladu postupu správního orgánu s § 55 a § 56 viz reakce správního orgánu výše. K požadavku účastníka řízení detailněji zdůvodnit, zda navržená změna odpovídá ekonomické realitě na daném trhu, správní orgán uvádí, že navržená cena pokrývá všechny přírůstkové náklady teoretického efektivního operátora, tedy ty, které správní orgán považuje za účelně a efektivně vynaložené. Správní orgán připouští, že „ekonomická realita“ není u každého z operátorů stejná a navržená cena nepokrývá všechny náklady, jež operátoři na službu terminace alokují. Tyto nepokryté náklady však správní orgán v souladu s Doporučením nepovažuje za náklady účelně a efektivně vynaložené, a proto je do ceny terminace nezahrnul. Operátoři mají možnost nepokryté náklady alokovat do cen jiných služeb.

Účastník řízení dále opakoval, že správní orgán musí v souladu s § 56 odst. 4 Zákona stanovit regulovanou cenu tak, aby tato byla přinejmenším nákladová. Překvapivě však na rozdíl od reference k definici pojmu „nákladová cen“ obsažené v § 55 Zákona hodnotí nákladovost navržené regulované ceny pouze ve vztahu k „nové“ metodice LRIC v Doporučení. Nákladovost regulované ceny musí správní orgán vždy primárně hodnotit ve světle definice nákladové ceny uvedené v § 55 odst. 2 Zákona, který explicitně požaduje, aby „nákladově regulovaná cena zahrnovala efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk“. Naopak nic konkrétního definice nenapovídá o použité metodice, pouze zcela striktně požaduje „zahrnutí efektivně a účelně vynaložených nákladů“. Z toho vyplývá, že správní orgán musí při regulaci cen zvolit nákladovou metodu takovou, která zajistí splnění platným právním řádem stanovených požadavků, v tomto případě požadavku zahrnutí efektivně a účelně vynaložených nákladů a přiměřeného zisku. Pokud metoda doporučená Evropskou komisí není schopna danému požadavku na cenotvorbu dostát, nemůže být správní orgánem použita.

Správní orgán nejprve souhlasí s účastníkem řízení v tom, že § 55 odst. 2 Zákona požaduje, aby nákladově regulovaná cena zahrnovala efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk, a nic konkrétního nenapovídá o použité metodice. Z tohoto důvodu proto nelze s odkazem na toto ustanovení Zákona, jak implicitně činí účastník řízení, požadovat po správním orgánu použití jedné konkrétní nákladové metody (FAC, popř. LRIC +) a naopak použití jiné metody („pure“ LRIC) označovat za porušení daného ustanovení Zákona. Metodu čistých přírůstkových nákladů teoretického efektivního operátora považuje v současné době správní orgán s ohledem na Doporučení za správnou metodu, jak vyčíslit účelně a efektivně vynaložené náklady na službu terminace volání a proto je toho názoru, že tímto postupem nedochází k porušení § 55 odst. 2 Zákona.

K možnosti odchýlit se od nezávazného Doporučení a dále k souladu postupu správního orgánu s § 55 a § 56 viz reakce správního orgánu výše.

Účastník řízení uplatnil připomínku k textu návrhu rozhodnutí na řádcích 81 – 83, a to, že nelze souhlasit s tvrzením správního orgánu, že „modelovaná síť je založena na všech používaných technologiích“, neboť teoretický matematický model nemůže postihnout zcela všechny technologie.

Správní orgán uvádí, že připomínku účastníka řízení akceptoval úpravou příslušného textu. Tato modelovaná síť je založena na volbách efektivních technologií dostupných v časovém rámci, s nímž model počítá (viz Doporučení), a zohledňuje také topologii, prvky sítě, inženýrská pravidla, provozní údaje a náklady českých mobilních operátorů.

Modelovaná síť je kombinací 2G a 3G sítě, páteřní síť je založena na síti Next-Generation-Network (NGN).

V této souvislosti účastník řízení dále zdůraznil, že s vypočtenou terminační cenou je potřeba nakládat obezřetně, jelikož model nemůže postihnout všechny prvky (a jejich technologický vývoj), tudíž poskytuje výstup, který je těmito faktory zčásti zkrácený.

Správní orgán bere toto vyjádření na vědomí. Nicméně toto vyjádření účastníka řízení se týká v podstatě jakéhokoliv nákladového modelu LRIC založeného na principu bottom up (zdola nahoru), ne pouze nákladového modelu pure LRIC. Správní orgán v této souvislosti zdůrazňuje, že do modelu pure LRIC použitého pro stanovení ceny za službu ukončení volání v mobilní síti uvedené v tomto rozhodnutí byly ve spolupráci s mobilními operátory zahrnuty všechny podstatné prvky sítě a technologické principy tak, aby modelovaná síť mohla sloužit ke stanovení příslušné ceny.

K řádkům 86 – 87 návrhu rozhodnutí účastník řízení uvedl, že ačkoli oceňuje snahu správního orgánu maximálně otevřít tvorbu modelu pro účastníky trhu, má připomínku týkající se zkušebního sběru dat, kdy byl sice výsledný model prezentován, ale nebyl předložen operátorům s možností porovnání dat, tudíž nemohlo dojít k validaci a pochopení všech spojení.

Správní orgán upozorňuje, že prezentace výsledku zkušebního sběru dat byla součástí posledního workshopu, který se konal 25. ledna 2012. Účastníci workshopu, včetně účastníka řízení a ostatních operátorů, byli na tomto workshopu mj. seznámeni se způsobem, jakým byly zpracovány vstupy tří skutečných operátorů do vstupů teoretického efektivního operátora, dále s provedenou datovou optimalizací, s výslednou cenou vypočtenou na základě zkušebního sběru dat a s identifikovanými chybnými vstupy dodanými operátory. Součástí workshopu konaného dne 25. ledna 2012 byla i závěrečná diskuze, během které mohli operátoři pokládat dotazy a případně předložit jakékoliv náměty. Přesto Úřad neobdržel od žádného z účastníků workshopu žádost o předložení modelu naplněného daty získanými během zkušebního sběru dat. Takovou žádost neobdržel Úřad ani v následujícím období, tuto připomínku vznáší účastník řízení poprvé až nyní ve svém vyjádření ze dne 29. srpna 2012 k návrhu rozhodnutí o ceně v řízení čj. ČTÚ-136 201/2012-611.

Je nepochybné, že účastník řízení měl dostatek času k pochopení funkcionality modelu během spolupráce na nákladovém modelu „pure“ LRIC pro ukončení volání v mobilní síti, které bylo započato dne 26. srpna 2010 a bylo ukončeno workshopem dne 25. ledna 2012. Účastník řízení měl také stejně jako ostatní mobilní operátoři po celou dobu až do dokončení modelu možnost se podílet na jeho tvorbě. Blíže ke spolupráci Úřadu s mobilními operátory při tvorbě modelu viz vyjádření správního orgánu výše.

Účastník řízení dále jako poznámku uvedl, že v tuto chvíli není možné dohledat vyjádření k připomínce APMS ze dne 26. srpna 2012.

Správní orgán uvádí na pravou míru, že se má zřejmě jednat o vyjádření k připomínce APMS ze dne 26. srpna 2011 (zde se zřejmě jedná o písařskou chybu, protože dne 26. srpna 2012 Úřad žádné připomínky APMS neobdržel). Shrnutí hlavních připomínek k modelu a jejich zpracování bylo součástí workshopu konaného dne 25. ledna 2012. Nicméně vypořádání připomínek APMS bylo na základě tohoto podnětu účastníka řízení zařazeno pro úplnost také do spisu vedeného k čj. ČTÚ-136 201/2012-611, do kterého má účastník řízení právo (po předchozí domluvě se správním orgánem) kdykoliv nahlédnout.

Účastník řízení k řádkům 88 – 92 návrhu rozhodnutí účastník řízení prohlásil, že uvedené materiály na internetových stránkách („Uživatelský manuál a popis funkčnosti k matematickému modelu pro výpočet cen na základě LRIC pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích“ a „Metodika LRIC pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích“) nelze považovat za detailní, neboť poskytují pouze obecný pohled na funkčnost modelu. Podle účastníka řízení zcela schází například popis funkčnosti

jednotlivých polí, což muselo být odhadováno z modelu (navíc prázdného bez vyplněných hodnot výstupních). U některých buněk se účastník řízení podle svého vyjádření dozvěděl jejich funkčnost, resp. využití pro teoretického operátora (platí např. pro list 4.) až během správního řízení. S ohledem na tuto skutečnost účastník řízení požádal o prodloužení lhůty k předložení vyjádření v rámci probíhajícího správního řízení, která však byla zamítnuta. Účastník řízení tvrdí, že mu tak nebyl dán dostatečný časový prostor k předložení kvalifikovaného vyjádření v řízení o návrhu cenového rozhodnutí. Tento dodatečný časový prostor by podle jeho názoru mohl zároveň pomoci odstranit všechna případná slabá místa, která model může skrývat.

Dále účastník řízení uvádí, že s ohledem na to, že nově stanovená cena MTR založená na novém nákladovém modelu velmi zásadně zasáhne do jeho podnikatelských aktivit v dlouhodobém horizontu, vnímá jako naprosto zásadní věnovat odpovídající časový prostor testování modelu a možnosti návrh změny MTR řádně okomentovat, aby tak byla pro budoucí období cenová regulace vhodně nastavena.

Správní orgán k připomínce konstatoval, že dokument „Uživatelský manuál a popis funkčnosti k matematickému modelu pro výpočet cen na základě LRIC pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích“ byl účastníkovi řízení dán k dispozici dne 3. ledna 2012, návrh dokumentu „Metodika LRIC pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích“ byl mj. i s účastníkem řízení konzultován dokonce hned na prvním workshopu konaném dne 4. listopadu 2010 (jedná se o úvodní dokument, který obsahuje základní principy nákladového modelu „pure“ LRIC pro ukončení volání v mobilní síti). S vytvořeným modelem byl účastník řízení seznámen na posledním workshopu dne 25. ledna 2012, k dispozici měl účastník řízení tento model od 21. prosince 2011. Přesto až do začátku správního řízení čj. ČTÚ-136 201/2012-611 účastník řízení nenamítal, že by byl s modelem seznámen nedostatečně nebo že by neporozuměl funkcionalitě modelu. Poprvé tak učinil až ve svém vyjádření ze dne 29. srpna 2012 k návrhu rozhodnutí o ceně v řízení čj. ČTÚ-136 201/2012-611.

Účastník řízení skutečně požádal o prodloužení termínu k vyjádření. Účastník řízení odůvodňoval tuto žádost obdobně jako v předchozím textu především tím, že nedostal dostatečný časový prostor na seznámení se s modelem, a že považuje za nutné model otestovat na jeho správnou funkcionalitu. Správní orgán žádost účastníka řízení o prodloužení termínu k vyjádření zamítnul a řádně a podrobně doložil, že důvody uvedené účastníkem řízení v jeho žádosti o prodloužení považuje za irelevantní. Důvody jsou shrnuty také zde v odpovědi na tuto připomínku. Odpověď správního orgánu na žádost účastníka řízení o prodloužení termínu k vyjádření je také součástí spisového materiálu vedeného k čj. ČTÚ-136 201/2012-611.

Co se týká „odstranění slabých míst modelu“, za tímto účelem Úřad s účastníkem spolupracoval při tvorbě modelu od 26. srpna 2010 až do jeho dokončení 25. ledna 2012 (podrobnější popis průběhu spolupráce viz výše). Účastník řízení měl hotový model k dispozici od 21. prosince 2011. Z uvedeného plyne, že účastník řízení měl dostatek příležitostí se s modelem seznámit a na jeho případná „slabá místa“ upozornit.

Účastníkem řízení navrhované testování modelu bylo navíc provedeno samotným dodavatelem modelu v roce 2011 jako součást dodávky. Veškeré problémy zjištěné na základě tohoto testování byly z modelu odstraněny.

K řádkům 111 – 113 návrhu rozhodnutí účastník řízení uvedl, že souhlasí se správním orgánem, že z naplněného modelu je možné sledovat vazbu mezi vstupy a výpočtem, obává se však, že v důsledku příliš krátkého období k práci s modelem není možné zajistit zcela přesnou kontrolu vstupů pro teoretického operátora. Tato kontrola by byla podle účastníka řízení prospěšná především pro ověření správnosti modelu a zahrnovala by například porovnání jednotlivých výstupních hodnot pro teoretického operátora se vstupy zadávanými jednotlivými operátory (předešlo by se nelogickým hodnotám) a také pro vyjasnění definic, které patrně doznají změny.

Dle správního orgánu měl účastník řízení dostatek času se s modelem seznámit, jak správní orgán konečně odůvodnil již v předcházejících bodech. Období pro seznámení s hodnotami teoretického efektivního operátora považuje správní orgán za dostatečné, jak pro účel informování účastníka řízení o postupu výpočtu, tak pro prokázání jeho správnosti.

Co se týká definic vstupů zadávaných operátory, obdržel účastník řízení dokument obsahující návrh definice vstupů a metodiky jejich sběru dne 28. dubna 2011, tento návrh byl prezentován během workshopu, který se konal dne 11. května 2011. Po uvedeném workshopu dostal účastník řízení 14 dní na předložení případných připomínek a dotazů týkajících se definice vstupů a metodiky jejich sběru. Aby Úřad prověřil, že definice vstupů jsou srozumitelné a jednoznačné, proběhl následně během roku 2011 ve spolupráci s mobilními operátory zkušební sběr dat, s jehož výsledky byli účastníci řízení a ostatní mobilní operátoři seznámeni na workshopu konaném dne 25. ledna 2012. Během jmenovaného workshopu byli všichni mobilní operátoři včetně účastníka řízení informováni také o identifikovaných chybných vstupech dodaných operátory během zkušebního sběru dat a dostali také prostor k diskuzi, během které mohli klást případné dotazy a předkládat připomínky. Žádné připomínky týkající se definic vstupů nebyly však vzneseny.

V následujícím období, ve kterém účastník řízení na základě žádosti v dopise Úřadu čj. ČTÚ-3 025/2012-611 ze dne 12. ledna 2012 zahájil sběr dat pro účely stanovení ceny za službu ukončení volání v mobilní síti, měl účastník řízení možnost se v případě nejasností kdykoli obracet na Úřad, což také činil. Na základě podnětu účastníka řízení se také uskutečnilo několik schůzek za účasti zástupců všech tří mobilních operátorů a Úřadu, jejichž náplní bylo upřesnit některé definice vstupů.

Definice vstupů vzhledem k výše uvedenému považuje správní orgán za dostatečně objasněné.

Účastník řízení ve své první připomínce týkající se modelu tvrdí, že dokument „Metodika LRIC pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích“ (dále jen „Výstup 1“) uvádí, že se teoretický operátor přiblíží hodnotě 33:33:33 (aby byla zachována symetrie), ale v konečném modelu bylo použito rozdělení 25:25:25:25 v části týkající se provozu. Zde účastník řízení narazil podle svého vyjádření například na údajnou logickou nesrovnalost, kdy dále model počítá se spektrem (v části 0.5 modelu) rozděleným mezi tři mobilní operátory, z čehož plyne, že na čtvrtého hráče by dané spektrum (v části 900 MHz) již nemohlo vystačit na základě fyzikálních kapacit rádiového spektra v dané frekvenci.

Správní orgán uvádí, že účastník řízení v této svojí připomínce vytrhává z kontextu část textu Výstupu 1. Ve Výstupu 1 je naopak uvedeno, že „...dosažení symetrické tržní rovnováhy 33:33:33 je (v České republice, pozn. správního orgánu) v blízké budoucnosti nerealistické“ (viz str. 13 Výstupu 1). Na straně 14 Výstupu 1 je potom uvedeno „...nicméně pro ilustraci výpočtu předpokládáme, že stávající tržní situace by se v horizontu 10 let posunula k rovnováze 33:33:33. ... Dle ilustračního výpočtu bychom v časovém horizontu tří let (tzn. v časovém horizontu, ve kterém se provádí cenová kalkulace v modelu, pozn. správního orgánu) došli k závěru, že nejmenší operátor bude mít tržní podíl na úrovni 25 %.“.

Podle dalšího textu připomínky účastník řízení zřejmě nesprávně pochopil kalkulační postup, při kterém je provoz teoretického efektivního operátora stanoven jako $\frac{1}{4}$ celkového objemu provozu v sítích všech tří českých mobilních operátorů. Účastník řízení se domnívá, že $\frac{1}{4}$ objemu provozu je kalkulována pro teoretického efektivního operátora z toho důvodu, že model vychází z předpokladu 4 mobilních celonárodních operátorů na trhu v ČR. Nicméně tato domněnka účastníka řízení není správná. Model vychází z předpokladu trhu, na kterém působí 3 mobilní operátoři, nicméně teoretický efektivní operátor má pouze čtvrtinový podíl na trhu. K podrobnějšímu odůvodnění tohoto kalkulačního postupu odkazuje správní orgán na Výstup 1, ze kterého také pochází citace níže:

Strana 11, druhý odstavec Výstupu 1: „...doporučujeme pro potřeby tohoto dokumentu trh ukončení volání ve veřejných mobilních sítích modelovat jako jeden trh, na kterém působí tři operátoři.“.

Str. 12, od 8. řádku dále: „Jednou z klíčových otázek při vytváření metodiky je definice tržního podílu uvažovaného teoretického operátora. Existuje více možností, jak stanovit tržní podíl teoretického operátora:

- Symetrická tržní rovnováha, tzn. tržní podíl každého operátora ve $1/X$, kde X je počet operátorů působících na trhu.
- Trh kulminující k symetrické tržní rovnováze ve střednědobém až dlouhodobém časovém horizontu, nicméně v krátkém období existují rozdíly v tržních podílech jednotlivých operátorů...“.

Str. 13 a dále: „...dosažení symetrické tržní rovnováhy 33:33:33 je (v České republice, pozn. Úřadu) v blízké budoucnosti nerealistické a přikláníme se proto spíše k druhé variantě.

Pokud by byly propojovací ceny stanoveny podle nákladového modelu operátora s tržním podílem 33 %, nejmenší z trojice operátorů Vodafone Czech Republic a.s. by vzhledem ke své velikosti neměl možnost realizovat předpokládané úspory z rozsahu a tato úroveň propojovacích cen by u něj nekompensovala ani přímé náklady vyvolané dodatečným provozem vyvolaným propojováním. Toto by vedlo k dalšímu oslabování jeho tržního podílu. Z pohledu zachování konkurenceschopnosti všech operátorů navrhuje proto založit teoretického operátora na předpokládané velikosti nejmenšího operátora...

...

Dle ilustračního výpočtu bychom v časovém horizontu tří let došli k závěru, že nejmenší operátor bude mít tržní podíl na úrovni 25 %.

Účastník řízení a ostatní mobilní operátoři byli seznámeni se základními principy kalkulace hned na prvním workshopu konaném dne 4. listopadu 2010, kdy jim byl prezentován návrh Výstupu 1. Výstup 1 je úvodním dokumentem, který obsahuje základní principy nákladového modelu „pure“ LRIC pro ukončení volání v mobilní síti. Operátoři také dostali možnost se k návrhu Výstupu 1 vyjádřit a podat k němu připomínky. Výstup 1 je zveřejněn na internetových stránkách Úřadu na této adrese

http://www.ctu.cz/cs/download/oop/oop_04/metodika_mobil.pdf.

Vzhledem k výše uvedenému návrh účastníka řízení na úpravu přiděleného kmitočtového spektra na čtvrtinu kmitočtového spektra přiděleného všem operátorům postrádá smysl a je irelevantní.

Aniž by správní orgán zpochybnil platnost svého výše uvedeného vyjádření k této připomínce účastníka řízení, považuje za nutné podotknout, že účastník řízení opomenul skutečnost, že pokud by měl teoretický efektivní operátor menší uvažovaný rozsah kmitočtového spektra, musely by mu odpovídajícím způsobem klesnout také náklady na frekvenční spektrum kalkulované v modelu.

Účastník řízení uvádí, že model pracuje s chybnými vzorci, jako příklad uvádí špatně použité hodnoty VLOOKUP špatný součet v části 9.11.

Správní orgán k připomínce uvádí, že v části 9.11 modelu není vzorec VLOOKUP použit, smysl této připomínky je tedy nejasný.

Jako další chybný vzorec uvádí účastník řízení chybu v části 0.14, odkaz na neexistující buňku \$J\$14.

Správní orgán k připomínce uvádí, že uvedené nemá vliv na proces kalkulace ceny ani na výsledek, nicméně na základě podnětu účastníka řízení byl tento odkaz z modelu odstraněn.

Jako další údajnou chybu modelu uvádí účastník řízení, že ve vzorcích jsou často použity odkazy na vynechané geotypy „dopravní koridory“ a „rekreační území“.

Správní orgán konstatuje, že se nejedná o chybu. Geotypy Dopravní koridory a Rekreační oblasti byly do modelu doplněny na základě připomínky operátorů. V následující fázi zkušební sběru dat ale samotní operátoři zjistili, že v současnosti nejsou schopni vyplnit příslušná data pro tyto geotypy. Nicméně tyto dva geotypy byly ponechány v modelu, protože není vyloučeno doplnění potřebných dat v budoucnu. Pokud by byly odstraněny odkazy na nepoužívané geotypy, vyloučila by se budoucí možnost jejich využití. Je však třeba zdůraznit, že ani pokud nebudou operátoři v budoucnu schopni tyto dva geotypy vyplnit, je v modelu zabezpečeno, že nevyplnění těchto dvou geotypů nemá vliv na korektní proces kalkulace ceny za službu ukončení volání v mobilní síti.

Sám účastník řízení konstatuje, že jím uvedené údajné chyby patrně nemají vliv na výsledek, ale podle jeho názoru vzbuzují pochybnosti o bezchybném fungování modelu. Z časových důvodů (účastník řízení zde odkazuje na předchozí body svého vyjádření) si účastník řízení neklade za cíl vyčerpávající kontrolu všech vazeb modelu, pouze výše uvedené poukázalo podle jeho názoru na nedokonalosti, jež výsledný soubor (zde má účastník řízení patrně na mysli model, poznámka správního orgánu) obsahuje.

Správní orgán uvádí, že účastník řízení výše uvedené námitky nevznesl ani v průběhu prací na modelu v období od 26. srpna 2010 do 25. ledna 2012, ani v průběhu sběru vstupních dat v první polovině roku 2012, a to ačkoliv k tomu měl dostatek příležitostí, a v průběhu prací na modelu byl opakovaně vyzván k předložení připomínek a návrhů (a návrh modelu a posléze hotový model měl navíc k dispozici).

Jak již bylo opakovaně uvedeno výše, model byl vytvářen v dlouhodobé spolupráci s účastníkem řízení a ostatními mobilními operátory. Možnost vyjádřit se k němu opakovaně dostali i zástupci operátorů pevných sítí. Veškeré připomínky obdržené od operátorů (včetně připomínek asociací operátorů) byly do Modelu buď zapracovány, nebo bylo odůvodněno, z jakého důvodu nelze připomínky zapracovat.

Vzhledem k výše uvedenému transparentnímu postupu při tvorbě modelu nemá správní orgán objektivní důvod pochybovat o jeho správné funkcionalitě a může se proto zabývat pouze konkrétními námitkami a připomínkami. Veškeré údajné chyby v kalkulaci, které účastník řízení konkrétně uvádí v bodě 25 svého vyjádření, nejsou skutečnými chybami, jak bylo odůvodněno výše, nebo nemají vliv na správný proces kalkulace ceny ani na výsledek.

Na základě § 130 Zákona a podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací na diskusním místě správní orgán zveřejnil návrh rozhodnutí včetně výzvy k uplatnění připomínek na diskusním místě dne 14. září 2012. Připomínky k návrhu rozhodnutí bylo možno uplatnit do 15. října 2012. V této lhůtě uplatnil připomínky 1 dotčený subjekt, a to účastník řízení.

Po zahájení veřejné konzultace nahlédl účastník řízení do spisu ve dnech 24. září 2012 a 10. října 2012.

Účastník řízení vznesl v rámci veřejné konzultace obdobné připomínky, jako v reakci na zahájení správního řízení, přičemž však, s výjimkou jedné obecné připomínky, nezpochybňoval správnou funkčnost modelu pro výpočet ceny, ale soustředil se výhradně na právní okolnosti pro vydání nového rozhodnutí o ceně. Nejprve účastník řízení zpochybňoval soulad postupu správního orgánu s požadavky § 56 odst. 4 a § 55 odst. 2 Zákona (tedy že stanovená cena nepokrývá účelně a efektivně vynaložené náklady).

Správní orgán neuznal argumentaci účastníka řízení a trvá na tom, že postupuje zcela v mezích stanovených Zákonem. Protože Zákon nestanovuje způsob výpočtu účelně a efektivně vynaložených nákladů, zůstává stanovení vhodné metodiky na rozhodnutí Úřadu, který je však, s ohledem na § 108 odst. 3 Zákona, povinen při své činnosti přihlížet k doporučením Evropské komise. Evropská komise regulačním orgánům při kalkulaci cen

terminace (tzn. při vyčíslení nákladů efektivního operátora) doporučuje vycházet z metody čistých přírůstkových nákladů („pure“ LRIC), kterou Úřad jako správní orgán při výpočtu regulované ceny použil.

Účastník řízení nesouhlasil s postupem správního orgánu při stanovení terminační ceny na základě právně nezávazného Doporučení.

Správní orgán si je vědom nezávaznosti Doporučení (viz čl. 288 [Smlouvy o fungování EU](#)), současně k němu však při své činnosti musí přihlížet a případný nesoulad náležitě odůvodnit Evropské komisi (viz § 108 odst. 3 Zákona). Proč je metoda čistých přírůstkových nákladů nejvhodnější pro určení ceny za terminaci, je součástí vysvětlující zprávy ([SEC\(2009\) 599](#)) Evropské komise k vydanému [Doporučení](#).

Dále účastník řízení v rámci veřejné konzultace namítal, že národní regulační orgány mají povinnost ukládat nápravná opatření pouze na základě výsledků relevantního trhu tak, aby ukládané povinnosti odpovídaly identifikovanému tržnímu problému, byly přiměřené a odůvodněné ve světle cílů regulace, přičemž se účastník řízení domníval, že správní orgán těmto požadavkům nedostál.

Správní orgán znovu konstatoval, že v průběhu analýzy relevantního trhu jako hlavní soutěžní problém v cenové oblasti identifikoval účtování nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů v případech, kdy není uplatněna cenová regulace. Jako regulační opatření určené k řešení soutěžního problému byla navržena povinnost související s regulací cen podle § 56 a 57 Zákona a to formou maximálních cen (kalkulovaných ve výši nákladově orientovaných cen). S ohledem na vydání Doporučení v roce 2009 však došlo k jednoznačnému posunu v názoru, jakým způsobem náklady efektivního operátora vyčíslit. Evropská komise regulačním orgánům při kalkulaci cen terminace (tzn. při vyčíslení nákladů efektivního operátora) doporučuje vycházet z metody čistých přírůstkových nákladů („pure“ LRIC) a správní orgán tuto metodu, s ohledem na § 108 odst. 3 Zákona, využil.

Účastník řízení uváděl, že ne všechny národní regulační orgány stanovují cenu metodou „pure“ LRIC, naopak celá řada z nich se rozhodla tuto metodu pro stanovení regulované ceny mobilní terminace neaplikovat (např. Slovensko, Německo či Nizozemsko). Z tohoto důvodu a z důvodu, že implementace Doporučení je vynucována v rámci notifikací Evropskou komisí se účastník řízení domnívá, že postup v souladu s Doporučením nepředstavuje „best practice“ v sektoru.

Dle informací dostupných správnímu orgánu dvě ze tří zemí zmiňovaných účastníkem řízení (Německo a Slovensko) hodlají při stanovení cen vycházet z cen srovnatelných trhů (benchmark), přičemž definitivní metoda pro stanovení ceny (a tedy ani samotná cena za terminaci) není doposud známa. Pokud obě země využijí pro stanovení cen benchmark za ty země, které již stanovily výši terminační ceny na základě modelu „pure“ LRIC, potom by postup těchto zemí měl být v souladu s Doporučením (viz čl. 12 Doporučení, který stanoví dočasnou výjimku z používání modelu „pure“ LRIC). Národní regulační orgán ve třetí zmíněné zemi (OPTA v Nizozemí) pak ceny v souladu s Doporučením vydal již v roce 2010, přičemž tyto ceny byly koncem srpna 2011 zrušeny vnitrostátním soudem. Nic z výše uvedeného však nepovažuje správní orgán za argument proti aktuálně vydávanému rozhodnutí o ceně či metodě použité pro výpočet cen terminace v České republice. Správní orgán i nadále považuje stanovení ceny metodou „pure“ LRIC za „best-practice“ v oboru z toho důvodu, že i když jednotlivé národní regulační orgány mají možnost, v případě, že k tomu najdou dostatek důvodů, nepostupovat v souladu s Doporučením, většinou k tomu nedochází.

Účastník řízení uváděl, že sám správní orgán vyzýval účastníka řízení, aby náklady nepokryté v rámci regulované velkoobchodní ceny mobilní terminace alokoval do cen jiných služeb. Toto by ve svém důsledku znamenalo, že čím méně nákladů bude zohledněno v regulované ceně terminace, tím vyšší by byla cena služeb účtovaná zákazníkům, čímž se argumentace správního orgánu stává vnitřně rozpornou. Navíc je zřejmé, že právě díky

silnému konkurenčnímu tlaku na telekomunikačním trhu nebude žádný ze soutěžitelů schopen koncové ceny zvyšovat.

Správní orgán nesouhlasil s názorem účastníka řízení, že čím méně nákladů bude zohledněno v regulované ceně terminace, tím vyšší by byla cena služeb účtovaná zákazníkům (a tedy, že dopad na efektivitu operátorů by byl nulový). Předně platí, že neexistují náklady, které by po přijetí metody „pure“ LRIC museli koncoví uživatelé platit nově navíc (v důsledku čehož by rostla cena služeb účtovaná zákazníkům, jak dovozuje účastník řízení). Předpokladem naopak je, že potřeba nově alokovat náklady (nezahrnuté do kalkulace terminační ceny) do cen služeb na trzích s vyšší úrovní konkurence vytvoří na mobilní operátory tlak vedoucí k vyšší efektivitě. Tento předpoklad potvrzuje i účastník řízení, který sám možnost zvyšování cen pro koncové uživatele vylučuje.

Účastník řízení trval na svém stanovisku, že jednání správního orgánu je nepředvídatelné v tom smyslu, že v případě, kdy plánované skokové snížení regulované ceny mobilní terminace představuje pokles maximální regulované ceny na méně než polovinu, nelze souhlasit s tvrzením správního orgánu, že jeho postup byl předvídatelný, což správní orgán odůvodňuje tím, že prezentoval svůj záměr v předchozích cenových rozhodnutích. Nesouhlas účastníka řízení je založen na skutečnosti, že regulovaná maximální cena, na kterou reaguje, byla oznámena poprvé dne 16. srpna 2012, což znamená zhruba 4 měsíce před plánovaným vstoupením této ceny v platnost. Takto krátké období nelze považovat za transparentní regulační záměr, jelikož pro účastníka řízení tento krok znamená zapracování do rozpočtových plánů na další období, kdy prudký pokles této položky negativně ovlivní budoucí výhled a i z tohoto důvodu byl navržen postupný pokles této ceny rozdělený do delšího časového období (tzv. glide path).

Správní orgán znovu zopakoval, že záměr postupovat v souladu s Doporučením a tedy i v souladu s termíny v něm obsaženými avizoval již ve (od roku 2009) vydávaných rozhodnutích o ceně. Tento záměr je rovněž explicitně deklarován i v analýze relevantního trhu č. 7 (viz strany 37-38 analýzy trhu č. [A/7/09.2009-11](#)). Správní orgán se však s ohledem na výrazný pokles maximální ceny, který v krátké době následuje po již realizovaném výrazném snížení ceny k 15. červenci 2012 (resp. maximálně 15. září 2012 pro stávající smluvní vztahy), rozhodl připomínce účastníka řízení vyhovět a rovnoměrně rozložit pokles ceny do dvou časových intervalů. Správní orgán tímto postupem poskytuje účastníku řízení delší časový prostor pro rozhodnutí, zda vůbec, případně jakým způsobem a do kterých služeb bude alokovat náklady vyloučené z kalkulace terminační ceny.

Účastník řízení namítal, že jestliže správním orgán ve svém rozhodnutí č. CEN/7/04.2010-70, kterým stanovil regulovanou cenu terminace, přičemž provedený pokles ceny zdůvodnil tak, že „postupné snižování maximální ceny o 15-21 % za terminaci vytváří předvídatelné regulační prostředí, které zajistí na dané období stabilitu trhu a prostor pro adaptaci operátorů“, potom je neobhájitelný postup správního orgánu, kterým v následujícím rozhodnutí ve skutkově shodné věci tento nastavuje pokles ceny v jednom kroku na méně než polovinu ceny předešlé. Je pochopitelné, že společnost logicky očekávala, že další navržený pokles terminace bude respektovat prezentované správní uvážení v předešlém rozhodnutí ve skutkově shodné věci.

Správní orgán uvádí, že účastník řízení vznesl věcně totožnou připomínku již v rámci zahájení správního řízení ve věci předchozího (tj. současně platného) rozhodnutí o ceně č. [CEN/7/07.2012-3](#) (viz str. 5) a následně pak i v rámci [veřejné konzultace k tomuto rozhodnutí](#) (viz připomínka č. 4 na str. 4). Správní orgán se však s ohledem na výrazný pokles maximální ceny, který v krátké době následuje po již realizovaném výrazném snížení ceny k 15. červenci 2012 (resp. maximálně 15. září 2012 pro stávající smluvní vztahy), rozhodl připomínce účastníka řízení vyhovět a rovnoměrně rozložit pokles ceny do dvou časových intervalů. Správní orgán tímto postupem poskytuje účastníku řízení delší časový prostor pro rozhodnutí, zda vůbec, případně jakým způsobem a do kterých služeb bude alokovat náklady vyloučené z kalkulace terminační ceny.

Vypořádání připomínek zveřejnil správní orgán na diskusním místě na svých internetových stránkách dne 8. listopadu 2012.

Podle § 130 odst. 3 Zákona konzultoval správní orgán navrhované rozhodnutí rovněž s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže neuplatnil ve svém vyjádření ze dne 24. září 2012 žádné připomínky.

Správní orgán podle § 131 Zákona konzultoval návrh rozhodnutí s Evropskou komisí. Evropská komise dopisem ze dne 10. prosince 2012 uplatnila k návrhu rozhodnutí následující připomínky.

V první připomínce Evropská komise namítala, že cenovou regulaci by Úřad měl symetricky uložit na všechny operátory s postavením SMP na dotčeném relevantním trhu (tedy i na společnost Air Telecom a.s., dříve MobilKom, a.s.). Evropská komise současně dále vyzvala Úřad k provedení nové analýzy relevantního trhu a uložení odpovídajícího souboru nápravných opatření všem účastníkům trhu.

Tato připomínka nesouvisí s povinností ukládaných účastníku řízení tímto rozhodnutí. Úřad jí proto vypořádá v doprovodném vyjádření pro Komisi při oznámení (notifikaci) přijetí tohoto rozhodnutí. Úřad nicméně v této souvislosti ve vztahu k postupu účastníka řízení při plnění povinností stanovených mu tímto rozhodnutím znovu připomíná, že jak uvedl v platné analýze trhu 7, je připraven využít svých zákonných oprávnění, pokud by na trhu nebyly sjednávány symetrické ceny k cenám regulovaných SMP.

Ve druhé připomínce Evropská komise Úřad vyzvala, aby plně zohlednil Doporučení a zvažil uložení regulovaných cen na nákladově efektivní úrovni již k 1. lednu 2013. Evropská komise nicméně uznala, že z důvodů nalezení rovnováhy mezi ochranou spotřebitelů a nadměrným negativním dopadem na operátory mají regulační orgány určitý prostor pro uvážení odkladu zavedení plně nákladově orientovaných sazeb. Podle vyjádření Evropské komise by takový odklad neměl za žádných okolností trvat po dni 1. července 2013, a v takovém případě může být výjimečně přijatelný.

Úřad si je, i z průběhu notifikací cenových rozhodnutí jiných národních regulačních orgánů⁴, vědom pozice Evropské komise ve vztahu k požadovanému termínu zavedení cen na základě nákladového modelu „pure“ LRIC, který vyplývá z Doporučení. S ohledem na argumenty uvedené v odůvodnění k části I. výroku tohoto rozhodnutí se však Úřad rozhodl postupovat tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Při rozhodování o termínu zavedení cen dle modelu „pure“ LRIC vzal Úřad rovněž do úvahy i to, že ke zpoždění v implementaci Doporučení dochází rovněž v narůstajícím počtu jiných členských států⁵. Pokud by Úřad stanovil ceny plně v souladu s Doporučením od 1. ledna 2013, ocitli by se tuzemští mobilní operátoři v rámci svých bilaterálních vztahů s mobilními operátory z členských států, v nichž dochází ke zpoždění v implementaci Doporučení, v soutěžní nevýhodě tím, že zatímco při terminaci volání (originovaného v České republice) v těchto státech by museli platit cenu přesahující cenu stanovenou na základě modelu „pure“ LRIC, při terminaci volání ve své vlastní síti by naopak mohli účtovat pouze cenu stanovenou pomocí modelu „pure“ LRIC. Sama Evropská komise upozorňuje, že je třeba usilovat o rovnováhu mezi ochranou zájmů spotřebitelů a nadměrným negativním dopadem na operátory a připouští, že s ohledem na tento cíl je postup Úřadu v této věci přijatelný.

⁴ Např. v případě notifikace italského regulačního orgánu (AGCOM) - IT/2011/1219, španělského regulačního orgánu (CMT) - ES/2012/1314, polského regulačního orgánu (UKE) - PL/2012/1368 aj.

⁵ Itálie, Irsko, Polsko, Španělsko nebo Velká Británie.

V závěrečné připomínce Evropská komise uvedla, že je třeba, aby jí Úřad oznámil podrobnosti svého nákladového modelu použitého pro výpočet maximálních cen a metodiku nákladového modelu. Evropská komise proto Úřad vyzvala, aby bez zbytečného prodlení oznámil nákladový model, v souladu s čl. 7 Rámcové směrnice.

Jak vyplynulo i z následné doplňující konzultace Úřadu s Evropskou komisí k této připomínce, není tímto požadavkem omezena možnost Úřadu vydat toto rozhodnutí. Úřad nad rámec tohoto rozhodnutí uvádí, že po dohodě s Evropskou komisí jí poskytne všechny nezbytné podklady k použitému nákladovému modelu.

Účastníku řízení byla dána možnost, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí a navrhl případné doplnění. Účastník řízení nahlédl do spisu před vydáním rozhodnutí dne 13. prosince 2012 a uplatnil následující připomínku.

Účastník řízení nesouhlasí s výši stanovené ceny, neboť dle § 55 Zákona není nákladově orientovaná.

Správní orgán se k souladu stanovené maximální ceny s § 55 odst. 2 Zákona věnoval jak v rámci vypořádání připomínek účastníka řízení k zahájenému správnímu řízení (viz výše), tak v rámci obdobných připomínek vznesených účastníkem řízení v rámci veřejné konzultace⁶. Na tomto místě se tak správní orgán odvolává na svá předchozí vyjádření k této připomínce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:
PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

⁶ Viz vypořádání připomínek č. 1, 2, 4 a 9 v rámci veřejné konzultace.

61. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/12.2012-7 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí), rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-69, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-2, podle § 51 odst. 8 Zákona, společnosti Vodafone Czech Republic a.s.

(reprodukce dokumentu na str. 686–707)

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 17. prosince 2012
Čj. ČTÚ-136 200/2012-611

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „Zákon“), vydává v řízení se společností **Vodafone Czech Republic a.s.**, se sídlem Vinohradská 167, 100 00 Praha 10, IČ: 25788001, (dále jen „účastník řízení“), zahájeném z moci úřední dne 16. srpna 2012 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí) rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-69, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-2, podle § 51 odst. 8 Zákona, toto

rozhodnutí o ceně CEN/7/12.2012-7:

I.

Povinnost související s regulací cen uložená účastníku řízení v části I. výroku rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu č. CEN/7/04.2010-69, které nabylo právní moci dne 22. dubna 2010, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-2, které nabylo právní moci dne 3. července 2012, se podle § 51 odst. 8 Zákona a s ohledem na § 51 odst. 5 Zákona mění takto:

„I.

Podle § 51 odst. 5 písm. f) a § 59 Zákona a podle výsledků analýzy relevantního trhu „Ukončení hlasového volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích“ vydané opatřením obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/7/09.2009-11 se účastníku řízení ukládá povinnost sjednávat ceny za propojení v jeho veřejné mobilní telefonní síti za službu ukončení volání (terminace) (dále jen „ceny za terminaci“) tak, aby:

- a) v období od 1. ledna 2013 nebyla překročena maximální cena 0,41 Kč/min bez DPH,
- b) v období od 1. července 2013 nebyla překročena maximální cena 0,27 Kč/min bez DPH.“

II.

(1) Pro nově uzavírané smluvní vztahy je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednávat a uplatňovat ceny podle části I. výroku tohoto rozhodnutí.

(2) V ostatních případech je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednat a uplatňovat ceny podle části I. písm. a) výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) provedl v souladu s § 51 odst. 1 a 2 Zákona (ve znění účinném v době vydání analýzy) analýzu trhu č. 7 – ukončení hlasových volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích (dále jen „trh č. 7“), kterou zveřejnil na úřední desce dne 2. října 2009 pod čj. 81 425/2009-609 a po oznámení Evropské komisi ji vydal jako opatření obecné povahy č. A/7/09.2009-11 ze dne 22. září 2009. Toto opatření bylo dne 2. října 2009 uveřejněno v částce 17/2009 Telekomunikačního věstníku. Výsledky analýzy prokázaly, že trh č. 7 není efektivně konkurenčním trhem, neboť na něm působí podniky s významnou tržní silou. Z povahy trhu č. 7 vyplývá, že každý poskytovatel této služby je podnikem s významnou tržní silou na tomto trhu, neboť má 100% tržní podíl ve své síti. Rozhodnutím správního orgánu č. SMP/7/03.2010-23 ze dne 23. března 2010, které bylo vydáno pod čj. 93 001/2009-609/VI. vyř. a nabylo právní moci dne 24. března 2010, byl účastník řízení stanoven jako podnik s významnou tržní silou.

V případě účastníka řízení analýza dále prokázala, že jsou naplněny podmínky pro uložení cenové regulace podle § 56 a § 57 Zákona. Proto správní orgán navrhl povinnosti související s regulací cen, které následně uložil rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-69, které nabylo právní moci dne 22. dubna 2010 a později toto rozhodnutí pozměnil rozhodnutím č. CEN/7/07.2012-2, které nabylo právní moci dne 3. července 2012.

Předmětné rozhodnutí uložilo účastníku řízení povinnost sjednávat ceny za terminaci tak, aby nebyly překročeny maximální ceny stanovené správním orgánem.

K části I. výroku

Evropská komise vydala dne 7. května 2009 Doporučení o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích EU (2009/396/ES, dále jen „Doporučení“), ve kterém jako metodu pro výpočet cen za terminaci stanoví metodu dlouhodobých přírůstkových nákladů (pure LRIC), na jejímž základě by terminační ceny měly být stanoveny do 31. prosince 2012.

Správní orgán již při vydání předchozího rozhodnutí o ceně č. CEN/7/04.2010-69 a následně i v pozměňujícím rozhodnutí o ceně č. CEN/7/07.2012-2 avizoval svůj záměr postupovat v souladu s Doporučením a stanovit počátkem roku 2013 novou cenu za terminaci vypočítanou na základě metodiky uvedené v Doporučení.

Úřad je povinen průběžně sledovat a vyhodnocovat účinky uložených nápravných opatření na jednotlivé relevantní trhy i v období mezi analýzami. Podle § 56 odst. 3 Zákona Úřad sleduje a vyhodnocuje úroveň cen, jež jsou předmětem regulace v oblasti elektronických komunikací. V případě, kdy Úřad dospěje k názoru, že je třeba úroveň stanovených cen upravit, postupuje podle § 51 odst. 8 zákona, protože se nejedná o uložení nové povinnosti, ale o změnu povinnosti, která již na relevantním trhu existuje a která byla předpokládána v analýze.

Úřad je podle ustanovení § 56 odst. 4 Zákona povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmu subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla přinejmenším nákladová. Z tohoto důvodu správní orgán prověřil, zda ceny stanovené v rozhodnutí o ceně č. CEN/7/04.2010-69, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-2, pokrývají náklady za poslední uzavřené účetní období v souladu s výše uvedeným ustanovením Zákona a zda jsou tedy přinejmenším nákladově orientovány podle nové metodiky LRIC uvedené v Doporučení.

Nákladový model „pure“ LRIC pro ukončení volání v mobilní síti, který Úřad použil pro výpočet ceny za terminaci, je model založený na postupu „zdola nahoru“ (bottom-up) a kalkuluje cenu vycházející z nákladů mobilní sítě efektivního operátora. Tato modelovaná síť je založena na volbách efektivních technologií dostupných v časovém rámci, s nímž

model počítá (viz Doporučení), zohledňuje však i topologii, prvky sítě, inženýrská pravidla, provozní údaje a náklady českých mobilních operátorů. Modelovaná síť je kombinací 2G a 3G sítě, páteřní síť je založena na síti Next-Generation-Network (NGN).

Nákladový model „pure“ LRIC byl vytvořen ve spolupráci s konzultantskou společností. Úřad model během jeho tvorby průběžně konzultoval se zástupci provozovatelů mobilních a pevných sítí na mnoha pracovních jednáních a operátoři mohli uplatnit své připomínky k modelu a návrhy na změny ve všech jednotlivých fázích tvorby modelu. [Nákladový model „pure“ LRIC](#) pro ukončení volání v mobilní síti, který Úřad použil pro stanovení maximální výše ceny podle tohoto rozhodnutí, je zveřejněn na internetových stránkách Úřadu, včetně detailní [metodiky LRIC](#) pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích a včetně [uživatelského manuálu a popisu funkčnosti matematického modelu](#) pro výpočet ceny služby ukončení volání ve veřejných mobilních sítích.

Při výpočtu terminační ceny správní orgán použil procento návratnosti vloženého kapitálu před zdaněním WACC ve výši 8,26 % stanovené v opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, ve znění pozdějších opatření.

S použitím výše uvedeného nákladového modelu „pure“ LRIC vyčíslil správní orgán jednotkové náklady za minutu terminovaného provozu v síti teoretického efektivního operátora a stanovil maximální cenu za terminaci ve výši odpovídající vyčísleným nákladům, včetně WACC 8,26 %. Tuto maximální cenu považuje správní orgán za cenu zahrnující efektivně a účelně vynaložené přírůstkové náklady spojené výhradně s velkoobchodní službou terminace.

Použitý model, obsahující vstupní data, je součástí spisového materiálu správního řízení ve věci změny ceny za terminaci. Všechny kalkulační postupy, které byly použity při kalkulaci ceny za službu ukončení volání (terminace) v mobilní síti podle tohoto rozhodnutí odpovídají zveřejněnému modelu. Účastník řízení byl v přípravné fázi zpracování návrhu tohoto rozhodnutí Úřadem informován o tom, jaké hodnoty jeho vstupů byly při výpočtu použity a jaké hodnoty proměnných vycházejí pro teoretického efektivního operátora. Z naplněného modelu, který ve fázi přípravy návrhu rozhodnutí účastník řízení naplňoval vstupními údaji za jím provozovanou síť, je zřejmé, jaká je vazba výpočtu hodnot proměnných teoretického efektivního operátora na vstupy do modelu pro účely stanovení maximální výše regulované ceny v tomto řízení.

Správní orgán posoudil jednorázový pokles maximální ceny o 51 % (o 0,28 Kč), stejně tak jako skutečnost, že k poslednímu snížení regulované ceny k 15. červenci 2012 (resp. maximálně 15. září 2012 pro stávající smluvní vztahy) došlo o cca 49 % (0,53 Kč), a rozhodl se, i na základě připomínek obdržných v rámci veřejné konzultace rozložit pokles regulované ceny do dvou kroků tak, jak je uvedeno v části I. výroku tohoto rozhodnutí. Při neuplatnění postupného poklesu by došlo v rozmezí necelých 6 měsíců (15. července 2012 – 1. ledna 2013) k poklesu regulované ceny o 75 % z 1,08 Kč/min na 0,27 Kč/min (0,81 Kč). Takto razantní snížení regulované ceny, vyvolané uplatněním modelu „pure LRIC“ v souladu s Doporučením, je rozumné rozložit v čase v souladu s dosavadní praxí správního orgánu, tj. uplatněním „glide path“. Tím se zmírní dopad na podnikatelské prostředí a na investiční záměry mobilních operátorů, zejména do budování sítí nové generace (LTE). Správní orgán tímto postupem rovněž poskytuje účastníku řízení delší časový prostor pro rozhodnutí, zda vůbec, případně jakým způsobem a do kterých služeb bude alokovat náklady vyloučené z kalkulace terminační ceny. Celkové snížení maximální ceny o 51 % je rozloženo rovnoměrně do dvou časových intervalů (glide path), v nichž se maximální cena snižuje o 0,14 Kč/min v každém kroku.

Pro tři mobilní operátory s postavením podniku s významnou tržní silou na trhu terminace volání v mobilních sítích, u kterých je uplatněna cenová regulace, je zachován princip symetrické ceny.

Úřad bude nadále sledovat a prověřovat vývoj nákladů na terminaci podle nově uplatněné metody dlouhodobých přírůstkových nákladů efektivního operátora a v případě potřeby vydá správní orgán nové rozhodnutí o ceně.

K části II. výroku

Povinnost uplatňovat ceny v souladu s částí I. písm. a) výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, byla u stávajících smluvních vztahů stanovena s ohledem na lhůty potřebné ke sjednání změny a k provedení administrativních procesů souvisejících se změnou propojovacích smluv. Správní orgán obdobný odklad u písm. b) části I. výroku tohoto rozhodnutí neposkytl, neboť předpokládá, že ke sjednání cen v souladu s částí I. výroku tohoto rozhodnutí dojde v rámci jednoho dodatku ke každé smlouvě o propojení.

Dne 16. srpna 2012 bylo s účastníkem řízení zahájeno správní řízení ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí) Zákona rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-69, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-2, podle § 51 odst. 8 Zákona. Účastník řízení byl správním orgánem v zaslaném oznámení o zahájení správního řízení vyzván k vyjádření a navržení důkazů a byla mu poskytnuta lhůta 14 dnů ode dne doručení oznámení. Účastník řízení dopisem obdrženým dne 17. srpna 2012 požádal správní orgán o prodloužení lhůty k podání vyjádření alespoň o dalších 14 dnů. Správní orgán této žádosti nevyhověl a účastníka řízení o svém rozhodnutí, včetně jeho zdůvodnění, informoval dopisem ze dne 20. srpna 2012.

V rámci čtrnáctidenní lhůty k vyjádření se k zahájení správního řízení nahlédl účastník řízení do spisu ve dnech 20. srpna 2012 a 28. srpna 2012 a dne 30. srpna 2012 obdržel správní orgán připomínky účastníka řízení.

Ve své první připomínce účastník řízení cituje ustanovení § 56 odst. 4 a § 55 odst. 2 Zákona, které stanoví, že Úřad je povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmů subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla přinejmenším nákladová. Nákladově orientovanou cenou se rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk. Tato cena se sjedná tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika, včetně rizik spojených s investicemi do nových sítí. Dále účastník řízení cituje z ustanovení § 57 odst. 1 Zákona, podle kterého je Úřad oprávněn uplatnit regulaci cen v případě, že analýza relevantního trhu souvisejícího s propojením nebo přístupem provedená podle § 51 prokáže, že tento trh není efektivně konkurenční zejména tím, že by mohlo docházet k uplatňování nepřiměřeně vysoké nebo nepřiměřeně nízké ceny v neprospěch koncových uživatelů, a jestliže by opatření podle § 51 odst. 3 písm. a) až f) nevedla k nápravě. Podle čl. 16 odst. 4 Směrnice 2002/21/ES a zejm. čl. 8 odst. 4 Směrnice 2002/19/ES přijaté opatření, včetně cenové regulace, musí vycházet z povahy zjištěného problému a musí být přiměřené. V souladu s principem přiměřenosti zásahu veřejné moci jako jedním ze základních principů právního státu, a podle § 2 odst. 3 správního řádu správní orgán může do práv a zájmů dotčených osob zasahovat jen v nezbytném rozsahu. Z uvedeného vyplývá, že Úřad při cenové regulaci musí cenu stanovit tak, aby pokryla efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk, zajistila návratnost investice v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika. K cenové regulaci je možné přistoupit, pokud trh není efektivně konkurenční například tím, že by mohlo docházet k uplatňování nepřiměřeně vysoké nebo nízké ceny v neprospěch koncových uživatelů a je možné použít jen nápravné opatření přiměřené

povaze identifikované tržní disfunkce. Účastník řízení je přesvědčen, že návrh rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti vzhledem k výše uvedeným zákonným náležitostem a předpokladům cenové regulace, neboť odůvodnění na uvedená právní ustanovení v zásadě nijak nereaguje.

Správní orgán nesouhlasí s účastníkem řízení a je přesvědčen, že postupuje v souladu se všemi povinnostmi, kladenými na něj zákonem. Účastník řízení přitom ve svém vyjádření nedoložil, jakým konkrétním způsobem správní orgán porušil platnou legislativu a jeho argumentace se omezuje na pouhé citace zákonných ustanovení, se kterými správní orgán nemůže nesouhlasit.

Dále správní orgán k připomínce účastníka řízení uvádí, že cenová regulace vychází ze závěrů analýzy relevantního trhu a je uložena na jejím základě. Úřad se v analýze relevantního trhu nezavázal k uplatnění určitého typu nákladově orientovaných cen a uplatnění konkrétní metody tak zůstává na jeho uvážení. V průběhu analýzy relevantního trhu Úřad jako hlavní problém v cenové oblasti identifikoval nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů v případech, kdy není uplatněna cenová regulace. Jako regulační opatření určené k řešení soutěžního problému byla navržena povinnost související s regulací cen podle § 56 a 57 Zákona a to formou maximálních cen (kalkulovaných ve výši nákladově orientovaných cen). S ohledem na § 55 odst. 2 Zákona se přitom správní orgán při vyčíslení kalkulované ceny snaží zohlednit pouze ty náklady, které byly vynaloženy účelně a efektivně, tedy náklady vynakládané efektivním operátorem. Na tomto základním principu nic nemění ani navržené rozhodnutí o ceně. S ohledem na vydání Doporučení v roce 2009 však došlo k jednoznačnému posunu v názoru, jakým způsobem náklady efektivního operátora vyčíslit, resp. prostřednictvím jaké nákladové metody. Evropská komise regulačním orgánům při kalkulaci cen terminace (tzn. při vyčíslení nákladů efektivního operátora) doporučuje vycházet z metody čistých přírůstkových nákladů („pure“ LRIC) a třebaže Doporučení nemá obecně závazný charakter, správní orgán je povinen k němu při své regulační činnosti přihlížet.

V této věci správní orgán dále uvádí, že jako nejzávažnější soutěžní problém spojený s velkoobchodními trhy terminace označila nepřiměřeně vysoké ceny (*excessive prices*) i vysvětlující zpráva (SEC(2009) 599)¹ Evropské komise k vydanému Doporučení a jako nejvhodnější nástroj k řešení tohoto soutěžního problému doporučila stanovit ceny ve výši nákladů efektivního operátora stanovených prostřednictvím metody „pure“ LRIC. I pokud by tedy závěry nové analýzy relevantního trhu č. 7 byly totožné se závěry současně platné analýzy (včetně identifikace soutěžních problémů), nenavrhl by Úřad v cenové oblasti jinou formu regulace, než současně platnou regulaci formou maximálních cen vycházejících z nákladů efektivního operátora.

Správní orgán má tedy za to, že cena stanovená v části I. výroku tohoto rozhodnutí zohledňuje účelně a efektivně vynaložené náklady spojené se službou terminace a postup správního orgánu je tak v souladu s ustanoveními § 55 odst. 2 Zákona a § 56 odst. 4 Zákona. Dále má správní orgán za to, že ukládané nápravné opatření je rovněž přiměřené povaze zjištěného soutěžního problému, kterým je možná aplikace nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů ze strany účastníka řízení. Ukládané nápravné opatření (maximální cena kalkulovaná ve výši nákladově orientované ceny) pak vychází ze závěrů analýzy relevantního trhu. Správní orgán proto rovněž postupuje v souladu s čl. 16 odst. 4 Směrnice 2002/21/ES a čl. 8 odst. 4 Směrnice 2002/19/ES, neboť přijaté opatření, včetně cenové regulace, vychází z povahy zjištěného problému a jsou mu přiměřené.

1

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecom/doc/implementation_enforcement/eu_consultation_procedures/explanatory_note.pdf

V druhé připomínce účastník řízení uváděl, že před vytvořením modelu „pure“ LRIC byla cenová regulace prováděna metodou FAHC na základě výsledků oddělené evidence nákladů a výnosů předávaných mobilními operátory podle požadavků stanovených v opatření obecné povahy Úřadu č. OOP/4/03.2006-3 (dále jen „OOP 4“) a v souladu s povinnostmi stanovenými mobilním operátorům v příslušných rozhodnutích o nápravných opatřeních (REM). Ačkoliv ke způsobu aplikace metody FAHC měl účastník řízení výhrady, cenová regulace prováděná tímto způsobem nepochybně dle názoru Úřadu splňovala zákonné náležitosti cenové regulace, a to zejména požadavek na nákladovost ceny. Kromě toho, pokud jde o model LRIC, tento je v samotném OOP předpokládán (v návaznosti na nápravná opatření uložená na trzích souvisejících s pevnými sítěmi) jen pro vymezený okruh případů, přičemž ukončení volání v mobilní síti mezi nimi není (čl. 4 OOP). Metoda FAHC tedy je stále nezpochybněnou a platnou metodou pro stanovení nákladově orientované ceny MTR.

Správní orgán nejprve znovu uvádí, že v souladu s § 55 odst. 2 Zákona lze nákladově orientovanou cenou pokrýt pouze účelně a efektivně vynaložené náklady (a přiměřený zisk). V souvislosti s vydáním Doporučení v roce 2009 pak došlo k posunu v názoru, jakým způsobem účelně a efektivně vynaložené náklady na službu terminace volání vyčíslit. Zatímco tedy doposud správní orgán jako nejlepší způsob stanovení účelně a efektivně vynaložených nákladů využíval metodu FAC, s přijetím Doporučení je za nejvhodnější metodu pro stanovení účelně a efektivně vynaložených nákladů používán koncept čistých přírůstkových nákladů. Správní orgán však ukládaným nápravným opatřením řeší stále stejný soutěžní problém identifikovaný v rámci analýzy relevantního trhu, a to stále stejným nápravným opatřením (maximální cenou kalkulovanou ve výši nákladově orientované ceny, která pokrývá účelně a efektivně vynaložené náklady a přiměřený zisk).

Nadto správní orgán dodává, že cílem OOP 4 není stanovit formu cenové regulace ukládané na jednotlivých relevantních trzích ani stanovit způsob výpočtu nákladově orientované ceny, ale v souladu s § 86 odst. 3 Zákona pouze pro účely oddělené evidence nákladů a výnosů metodiku účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určení struktury vykazovaných informací. Jakékoliv další povinnosti stanovené v OOP 4 (způsob cenové regulace na jednotlivých trzích, určení závazného způsobu pro výpočet nákladově orientované ceny) by byly jednoznačně nad rámec zmocnění daného Zákonem pro toto OOP. Ze struktury vykazovaných informací v rámci OOP 4 proto nelze činit závěry k metodě určení nákladově orientované ceny za službu terminace volání.

Účastník řízení dále uváděl, že výše ceny za terminaci navrhovaná na základě modelu „pure“ LRIC, a sice 0,26 Kč/min, představuje další drastické snížení ceny na polovinu výše stanovené metodou FAHC (0,55 Kč/min) v relativně krátkém časovém období. Přitom jak účastník řízení uváděl např. v řízení o vydání rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-2, při (nesprávném) určení ceny metodou FAHC na základě nákladů operátora s aktuálně nejnižšími náklady, dochází u účastníka řízení k nepokrytí jejich nákladů, a tudíž není splněna podmínka návratnosti investic ze služby terminace.

Správní orgán k námitce účastníka uvádí, že navržená cena pokrývá všechny přírůstkové náklady teoretického efektivního operátora, tedy ty, které správní orgán považuje za účelně a efektivně vynaložené. Správní orgán připouští, že navržená cena nepokrývá všechny náklady, jež operátoři na službu terminace alokují. Tyto nepokryté náklady však správní orgán v souladu s Doporučením nepovažuje za náklady účelně a efektivně vynaložené, a proto je do ceny terminace nezahrnul. Operátoři mají možnost nepokryté náklady alokovat do cen jiných služeb.

V další části připomínky účastník řízení konstatoval, že metodiku LRIC je možné použít v zásadě ve třech variantách, v závislosti na započítávání určitých typů nákladů: plus+ LRIC, plus LRIC a „pure“ LRIC, přičemž „pure“ LRIC představuje z pohledu regulovaného subjektu nejtěžší dopad, spočívající ve vyloučení největšího množství nákladů a tím vedoucí

k nejvyšší míře snížení ceny terminace. Všechny metodiky LRIC jsou regulátory obecně považovány za metodiky pro stanovení efektivních nákladů. Není proto zřejmé, proč správní orgán považuje metodiku „pure“ LRIC za správnou ve srovnání s metodikou FAHC, případně jinými variantami metodiky LRIC, resp. proč by tyto jiné metodiky neměly být v souladu se zákonnými požadavky na cenovou regulaci.

Správní orgán nesouhlasí s účastníkem řízení v názoru, že není zřejmé, proč právě metodiku „pure“ LRIC považuje ve srovnání s metodikou FAHC za správnou. Správní orgán naopak již v návrhu rozhodnutí jasně uvedl, že důvodem kalkulace nové ceny (krátce po vydání předchozího rozhodnutí o ceně) podle metodiky čistých přírůstkových nákladů je postup v souladu s Doporučením. Tento důvod je zřejmý i s ohledem na nastavený termín účinnosti nové ceny v části I. výroku tohoto rozhodnutí (od 1. ledna 2013 pro nové smluvní vztahy). Správní orgán nadto uvádí, že výpočet nákladově orientované ceny na základě metody přírůstkových nákladů není v regulační činnosti Úřadu novinkou, neboť právě tuto metodu kontinuálně již řadu let využívá při výpočtu ceny za terminaci volání v pevné síti a na principu přírůstkových nákladů kalkuluje rovněž ceny za zpřístupnění účastnického vedení. Dodatečným přínosem zavedení metody (čistých) přírůstkových nákladů pro výpočet cen terminace v mobilních sítích bude rovněž i větší konzistence při výpočtu regulovaných cen na obdobných trzích (relevantní trhy č. 3 a 7), neboť správní orgán souběžně na základě stejné metodiky mění rovněž cenu za terminaci pro podnik s významnou tržní silou na trhu č. 3.

Účastník řízení dále podotkl, že po procesní stránce v případě uplatnění cenové regulace za použití modelu LRIC bylo např. na trhu č. 4 „Velkoobchodní (fyzický) přístup k infrastruktuře (včetně sdíleného nebo plného zpřístupnění účastnického vedení) v pevném místě“ v r. 2010 uloženo podnikům s významnou tržní silou vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů tak, aby mj. byly k dispozici podklady pro ověření nákladů a výnosů za jednotlivé služby včetně podkladů pro účely nákladového modelu LRIC. Tento postup nebyl v případě „pure“ LRIC pro cenu za terminaci dodržen. Naopak, v odůvodnění platné analýzy trhu č. 7 (opatření obecné povahy č. A/7/09.2009-11) je zmiňováno pouze použití metodiky FAHC a na str. 37 je výslovně uvedeno, že „Při stanovení nové ceny bude Úřad opět vycházet z nákladů operátora s nejnižšími jednotkovými náklady.“. Rovněž tak platná rozhodnutí REM neobsahují povinnosti ve vztahu k metodice LRIC. Použití metodiky „pure“ LRIC tedy není v souladu s platnou analýzou trhu č. 7. Podle přesvědčení účastníka řízení tak je uplatnění metodiky „pure“ LRIC v rozporu se zákonem, neboť nápravná opatření mají být ukládána na základě provedené analýzy trhu, přičemž v daném případě se jedná o natolik podstatnou změnu, že provedení nové analýzy trhu a uložení následných nových nápravných opatření je zcela na místě.

Správní orgán v žádném případě nesdílí s účastníkem řízení přesvědčení, že pro kalkulaci cen na základě stanovené metodiky (v tomto případě na základě čistých přírůstkových nákladů) je nutnou podmínkou uložit dotčeným subjektům nejprve (či souběžně) povinnost vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů ve stejné metodice. Podklady z oddělené evidence nákladů a výnosů slouží (kromě primárního účelu, kterým je ověření, že nedochází k neodůvodněnému křížovému financování) v tomto případě „pouze“ k ověření vstupů pro výpočet ceny, nikoliv pro výpočet samotný.

Rovněž se správní orgán neztotožňuje s interpretací závěrů analýzy relevantního trhu, podle níž, jak naznačuje účastník řízení, se měl Úřad zavázat ukládat cenovou regulaci na základě „nákladů operátora s nejnižšími jednotkovými náklady“. V citované pasáži komentoval Úřad na základě připomínek Evropské komise pouze způsob výpočtu cen v jednom konkrétním (tehdy notifikovaném) rozhodnutí o ceně (č. CEN/7/04.2009-69). Z tohoto komentáře nelze získat dojem, že naprosto totožným způsobem bude Úřad stanovovat ceny i v budoucnosti, zvláště ne, pokud Úřad jen krátce pod citovanou pasáží naopak uvedl, že: „*Úřad je připraven a bude i nadále při regulaci cen za terminaci v mobilních sítích postupovat tak, aby všechny principy uvedené v Doporučení Evropské*

komise č. 2009/396/ES o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích, a to včetně aplikace metody dlouhodobých přírůstkových nákladů (LRIC), byly uplatněny ve lhůtách podle tohoto doporučení, tj. nejpozději do konce roku 2012“.

Na základě výše uvedených připomínek vyjádřil účastník řízení přesvědčení, že metodika „pure“ LRIC vyžaduje hlubší zdůvodnění, přinejmenším srovnáním s jinými metodikami pro stanovení efektivních a účelných nákladů a dovození, proč právě „pure“ LRIC má být tou správnou variantou. Vedle toho, protože v průběhu regulace dochází k zásadní změně metodiky výpočtu ceny terminace, je nutné nově provést analýzu trhu č. 7, která by identifikovala neúspěšnost dosavadního přístupu, tj. použití metodiky FAHC, a uložit povinnosti související s metodikou odlišnou (LRIC).

Správní orgán na základě výše uvedených argumentů účastníku řízení nevyhověl.

Účastník řízení namítal, že cenová regulace trpí značným nedostatkem odůvodnění ohledně identifikovaného tržního problému a použití přiměřeného nápravného opatření, na což dlouhodobě upozorňuje. Nebyla provedena analýza dopadů regulačního opatření na dotčené subjekty a posouzení jeho přiměřenosti.

Správní orgán znovu uvádí, že identifikace tržního problému (možnost účtování nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů) je součástí platné analýzy relevantního trhu, stejně tak jako návrh přiměřeného nápravného opatření (maximální cena ve výši nákladově orientované ceny, která zahrnuje účelně a efektivně vynaložené náklady). Způsob, jak stanovit účelně a efektivně vynaložené náklady, vychází z Doporučení a podrobné zdůvodnění, proč je metoda čistých přírůstkových nákladů nejvhodnější pro určení ceny za terminaci, je součástí vysvětlující zprávy (SEC(2009) 599)² Evropské komise k vydanému Doporučení. Vydané Doporučení je obecně součástí evropského regulačního rámce, jehož pravidly se Úřad řídí. Pro možnost odchýlit se od doporučeného postupu Úřad nenalezl dostatek důvodů.

Nápravné opatření je tedy ukládáno v souladu se zákonem. Dále viz vyjádření správního orgánu výše.

Účastník řízení dále uvedl, že podle § 57 odst. 1 Zákona má být cenová regulace uplatněna tehdy, pokud dochází k uplatňování nepřiměřeně vysoké (nebo nízké) ceny v neprospěch koncových uživatelů. Podle přesvědčení účastníka řízení v tomto smyslu použití metodiky „pure“ LRIC vyžaduje, aby bylo její použití odůvodněno prokázáním prospěchu koncových uživatelů. K tomu účastník řízení uvádí, že jedním z obecně uváděných důvodů regulace ceny za terminaci je snižování koncových cen. Prokázání této kauzality v podmínkách České republiky však v odůvodnění návrhu rozhodnutí zcela chybí. K tomu účastník řízení dodává, že Komise při přijímání Doporučení sama předpokládala obecně dopad snižování ceny za terminaci v mobilní síti (MTR) zejména u zákazníků pevných sítí, a sice že promítnutí snížení MTR (pass-through rate) je v pevných sítích ve výši 0,24 (tj. snížení MTR o 1 Kč se při volání z pevných sítí promítne snížením o 20 hal, zbytek připadá na zvýšení zisku operátora pevné sítě). Z toho lze dovodit, že efektem snižování MTR je i výrazný přesun zisku z mobilního sektoru do pevného, přičemž míra tohoto přesunu je 4x vyšší než očekávané snížení ceny pro koncové spotřebitele. Společnost Vodafone je přesvědčena, že zhodnocení i těchto aspektů musí být součástí odůvodnění návrhu rozhodnutí.

Správní orgán nejprve uvádí na pravou míru, že podle § 57 odst. 1 Zákona může být cenová regulace uplatněna tehdy, pokud by (mimo jiné) **mohlo docházet** k uplatňování nepřiměřeně vysoké nebo nepřiměřeně nízké ceny v neprospěch koncových uživatelů.

2

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecom/doc/implementation_enforcement/eu_consultation_procedures/explanatory_note.pdf

Faktické účtování nepřiměřeně vysoké či nízké ceny tedy nemusí být prokázáno. K nutnosti prokazovat kauzalitu mezi vývojem velkoobchodních a maloobchodních cen před uložením cenové regulace správní orgán uvádí, že navrhované rozhodnutí o ceně vychází ze závěrů analýzy relevantního trhu a je s ním v souladu. Pro možnost změny výše regulované ceny ani pro možnost změnit s ohledem na Doporučení pohled na kalkulaci účelně a efektivně vynaložených nákladů není nutné prokazovat kauzalitu mezi vývojem cen na velkoobchodním a maloobchodním trhu. K části připomínky účastníka řízení, v níž dovozuje výrazný přesun zisku z mobilního sektoru do pevného, správní orgán uvádí, že velkoobchodní cena za terminaci bude stanovena konzistentně na základě stejné metody čistých přírůstkových nákladů tak, aby mezi subjekty na obou trzích (č. 3 a 7) nedocházelo k umělému pokřivení konkurenčních podmínek a z(ne)výhodnění jedné skupiny operátorů. V této souvislosti je rovněž dobré poznamenat, že zatímco cena za terminaci v mobilní síti obsahuje i příslušnou část nákladů mobilní přístupové sítě, již prostřednictvím maloobchodní ceny za volání do mobilních sítí hradí i zákazníci pevných sítí, náklady pevných přístupových sítí jsou uživateli služeb pevných sítí hrazeny prostřednictvím samostatných maloobchodních paušálů a do ceny za terminaci volání v pevných sítích se nepromítají. Z toho plyne, že uživatelé volající z pevných do mobilních sítí se podílejí i na úhradě části nákladů mobilních přístupových sítí, zatímco opačně tento vztah neplatí a uživatelé pevných sítí jsou vůči uživatelům mobilních sítí v nevýhodě. Stanovením ceny prostřednictvím čistých přírůstkových nákladů v souladu s Doporučením, které vylučuje část nákladů mobilních sítí analogických přístupovým sítím v pevné síti (jedná se o náklady na základní pokrytí v mobilní síti) a dále absolutním poklesem terminačních cen v pevných a zejména mobilních sítích a poklesem rozdílu mezi nimi dochází i k poklesu popisovaného znevýhodnění uživatelů pevných sítí.

Dále účastník řízení namítal, že dalším dopadem snížení ceny za terminaci na zákazníky je tzv. „water bed“ efekt, který může mít na zákazníky dvojí dopad. U zákazníků, kteří více volají do ostatních mobilních sítí, než přijímají hovory, ziskovost stoupá, zatímco naopak u zákazníků, kteří více hovorů z cizích sítí přijímají, než kolik jich do cizích sítí uskuteční, ziskovost klesá. Water bed efekt tedy jinými slovy poukazuje na fakt, že náklady, jejichž pokrytí z výnosů bude vyloučeno použitím konkrétní metodiky regulace MTR, např. společné náklady a jiné fixní náklady, jednoduše nezmizí, i když bude snaha je v rámci modelu z kalkulace vylučovat. Tím budou jen operátoři donuceni k tomu, aby tyto náklady (či jejich významnou část), na jejichž úhradě se dosud podíleli volající i volaní účastníci, pokrývali pouze z výnosů generovaných volajícími účastníky. To znamená, že z pohledu koncových účastníků mohou vzrůst náklady na pořízení mobilního zařízení nebo ceny za uskutečnění mobilního hovoru. Tím vyvstává významné riziko snížení penetrace mobilních služeb z důvodu zvýšení nákladů na mobilní účastnictví. Tak závažná rizika by měla být dle přesvědčení účastníka řízení při změně metodiky regulace MTR vyhodnocena a uvedena v odůvodnění Návrhu.

Správní orgán, jak již uvedl výše, připouští, že navržená cena nepokrývá všechny náklady, jež operátoři na službu terminace alokují. Tyto nepokryté náklady však správní orgán v souladu s Doporučením nepovažuje za náklady účelně a efektivně vynaložené, a proto je do ceny terminace nezahrnul. Operátoři mají možnost nepokryté náklady alokovat do cen jiných služeb. Tímto postupem jsou z kalkulace ceny na velkoobchodním trhu, na němž má účastník řízení monopolní pozici (100% tržní podíl) a tedy i nízkou motivaci zvyšovat svou efektivitu a snižovat náklady, vyloučeny všechny náklady, jež přímo s velkoobchodní službou terminace nesouvisí a jež byly účastníku řízení (prostřednictvím velkoobchodní cen) doposud hrazeny maloobchodními zákazníky konkurenčních operátorů. Účastník řízení tak bude nucen přesunout tyto náklady do cen služeb poskytovaných na trzích s vyšší úrovní konkurence, která by následně měla zvýšit jeho motivaci k větší efektivitě a snižování nákladů. Zvolená metoda kalkulace rovněž snižuje křížové financování, ke kterému částečně dochází mezi zákazníky pevných a mobilních sítí (viz výše). Důvody, proč Evropská komise považuje za nejvhodnější způsob stanovení účelných a efektivně

vynaložených nákladů na službu terminace právě metodu čistých přírůstkových nákladů a tedy proč v roce 2009 přijala Doporučení, jsou popsány v dokumentu, na nějž správní orgán odkazuje v poznámkách pod čarou č. 1 a 2. Tento dokument nebyl vytvářen specificky pro žádnou z členských zemí EU a má tak obecný charakter.

Účastník řízení namítá, že přes těsnější zapojení mobilních operátorů během procesu tvorby modelu pure LRIC se podle jeho názoru ukazuje, že doba pro dokončení modelu před zahájením předmětného správního řízení měla být o několik měsíců delší pro umožnění diskuse na základě testování modelu, neboť až nyní podle účastníka řízení vycházejí najevo některé nesprávné principy a nejasnosti.

K tomu správní orgán uvádí, že práce na modelu byly zahájeny dne 26. srpna 2010 a účastník řízení měl stejně jako ostatní mobilní operátoři po celou dobu až do dokončení modelu možnost se podílet na jeho tvorbě. V průběhu tvorby modelu proběhly 4 workshopy za přítomnosti zástupců všech mobilních operátorů a také operátorů pevných sítí, během kterých byli operátoři seznámeni s výsledky jednotlivých fází tvorby modelu a vždy dostali potřebné podklady (včetně použitých principů metodiky pro kalkulaci přírůstkových nákladů a postupů výpočtu a také průběžných verzí vytvářeného modelu) a měli možnost vznést připomínky k výstupům příslušných fází. Operátoři byli také průběžně seznamováni s funkcionalitou modelu.

Kromě výše uvedených workshopů se dále konalo velké množství pracovních schůzek pouze s mobilními operátory, během kterých mobilní operátoři dostali znovu možnost předkládat svoje připomínky a dotazy k modelu. První návrh funkčního modelu byl prezentován na workshopu, který se konal již 1. března 2011 za účasti účastníka řízení a zástupců operátorů ostatních mobilních sítí a operátorů pevných sítí. Účastník řízení a ostatní účastníci workshopu dostali možnost k modelu dávat připomínky až do jeho dokončení a této možnosti také využili. Připomínky byly do modelu průběžně zapracovány.

S hotovým nákladovým modelem „pure“ LRIC pro ukončení volání v mobilní síti byl účastník řízení spolu se zástupci operátorů ostatních mobilních sítí a operátorů pevných sítí seznámen na posledním workshopu dne 25. ledna 2012, k dispozici měl účastník řízení tento model od 21. prosince 2011.

Vzhledem k výše uvedenému má správní orgán za to, že účastník řízení měl dostatek času se s modelem seznámit a na jeho případné „nesprávné principy a nejasnosti“ měl upozornit dříve, nejlépe již v průběhu tvorby modelu, tzn. do 25. ledna 2012. Účastník řízení však níže uvedené námitky nevznnesl ani v průběhu prací na modelu v období od 26. srpna 2010 do 25. ledna 2012, ani v průběhu sběru vstupních dat v první polovině roku 2012, a to ačkoliv k tomu měl dostatek příležitostí, a v průběhu prací na modelu byl opakovaně vyzván k předložení připomínek a návrhů (návrh modelu a posléze hotový model měl k dispozici).

Vzhledem k popsanému transparentnímu postupu při tvorbě modelu nemá správní orgán objektivní důvod pochybovat o jeho správné funkcionalitě a může se proto zabývat pouze konkrétními námitkami a připomínkami.

Účastník řízení konstatuje, že model s efektivním operátorem pracuje tak, že u něj uvažuje se čtvrtinovým podílem na trhu a tomu odpovídajícím způsobem upravuje provozní údaje. Potřebu kapacity (včetně kapacity z pokrytí) pak model počítá na takto stanovený objem provozu. Model však podle účastníka řízení opomíjí podstatnou skutečnost, a sice že možnosti vybudovat kapacitu jsou dané dostupným spektrem, přičemž obecně principiálně platí, že s větším objemem spektra je možné dosáhnout konfigurací poskytujících vyšší kapacitu za nižších nákladů a naopak, s menšími úseky spektra je možné obdobnou kapacitu vybudovat jen s vyššími náklady. Tím, že v případě teoretického operátora model počítá s 25% podílem na provozu, avšak s třetinovým podílem dostupného spektra (resp.

dostupné spektrum se počítá jako průměr držených podílů stávajícími třemi operátory), se dostává do principiálně rozporné situace, kdy na menší objem provozu je k dispozici větší množství spektra, díky čemuž je budování sítě (a tím i kapacity) méně nákladné. Podle účastníka řízení proto musí být 25 % podíl teoretického operátora promítnut i do rozdělení spektra. Tomuto množství spektra je pak podle účastníka řízení potřeba dopočítat kapacitní konfigurace (počty TRX).

Správní orgán uvádí, že podle textu připomínky účastník řízení zřejmě nesprávně pochopil kalkulační postup, při kterém je provoz teoretického efektivního operátora stanoven jako $\frac{1}{4}$ celkového objemu provozu v sítích všech tří českých mobilních operátorů. Účastník řízení se domnívá, že $\frac{1}{4}$ objemu provozu je kalkulována pro teoretického efektivního operátora z toho důvodu, že model vychází z předpokladu 4 mobilních celonárodních operátorů na trhu v ČR. Nicméně tato domněnka účastníka řízení není správná. Model vychází z předpokladu trhu, na kterém působí 3 mobilní operátoři, nicméně teoretický efektivní operátor má pouze čtvrtinový podíl na trhu. K podrobnějšímu odůvodnění tohoto kalkulačního postupu odkazuje správní orgán na výše uvedený a zveřejněný dokument „Metodika LRIC pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích“ (dále jen „Metodika“), ze kterého také pochází citace níže:

Strana 11, druhý odstavec Metodiky: „...doporučujeme pro potřeby tohoto dokumentu trh ukončení volání ve veřejných mobilních sítích modelovat jako jeden trh, na kterém působí tři operátoři.“

Str. 12, od 8. řádku dále: „Jednou z klíčových otázek při vytváření metodiky je definice tržního podílu uvažovaného teoretického operátora. Existuje více možností, jak stanovit tržní podíl teoretického operátora:

- Symetrická tržní rovnováha, tzn. tržní podíl každého operátora ve $1/X$, kde X je počet operátorů působících na trhu.
- Trh kulminující k symetrické tržní rovnováze ve střednědobém až dlouhodobém časovém horizontu, nicméně v krátkém období existují rozdíly v tržních podílech jednotlivých operátorů...“

Str. 13 a dále: „...dosažení symetrické tržní rovnováhy 33:33:33 je (v České republice, pozn. Úřadu) v blízké budoucnosti nerealistické a přikláníme se proto spíše k druhé variantě.

Pokud by byly propojovací ceny stanoveny podle nákladového modelu operátora s tržním podílem 33 %, nejmenší z trojice operátorů Vodafone Czech Republic a.s. by vzhledem ke své velikosti neměl možnost realizovat předpokládané úspory z rozsahu a tato úroveň propojovacích cen by u něj nekompenzovala ani přímé náklady vyvolané dodatečným provozem vyvolaným propojování. Toto by vedlo k dalšímu oslabování jeho tržního podílu. Z pohledu zachování konkurenceschopnosti všech operátorů navrhuje proto založit teoretického operátora na předpokládané velikosti nejmenšího operátora...

...

...v časovém horizontu tří let bychom došli k závěru, že nejmenší operátor bude mít tržní podíl na úrovni 25 %.“

Účastník řízení a ostatní mobilní operátoři byli seznámeni se základními principy kalkulace hned na prvním workshopu konaném dne 4. listopadu 2010, kdy jim byl prezentován návrh Metodiky. Metodika je úvodním dokumentem, který obsahuje základní principy nákladového modelu „pure“ LRIC pro ukončení volání v mobilní síti. Operátoři také dostali možnost se k návrhu Metodiky vyjádřit a podat k němu připomínky. Metodika je zveřejněna na internetových stránkách Úřadu na adrese

http://www.ctu.cz/cs/download/ooop/ooop_04/metodika_mobil.pdf.

Vzhledem k výše uvedenému návrh účastníka řízení na úpravu přiděleného kmitočtového spektra na čtvrtinu kmitočtového spektra přiděleného všem operátorům a na související úpravu počtu TRX postrádá smysl a je irelevantní. Přidělené kmitočtové spektrum musí vzhledem k výše uvedenému odpovídat přidělenému kmitočtovému spektru tří skutečných mobilních operátorů na trhu.

Aniž by správní orgán zpochybnil platnost svého výše uvedeného vyjádření k této připomínce, považuje také za nutné podotknout, že účastník řízení opomenul skutečnost, že pokud by měl teoretický efektivní operátor menší uvažovaný rozsah kmitočtového spektra, musely by mu odpovídajícím způsobem klesnout také náklady na frekvenční spektrum kalkulované v modelu.

Účastník řízení uvádí, že Doporučení definuje základní pokrytí, jehož náklady nevstupují do ceny za službu ukončení volání v mobilní síti, jako minimální konfiguraci schopnou přenést právě 1 hovor v jakémkoliv místě sítě. Dále účastník řízení tvrdí, že pro takovou schopnost sítě určené pro pokrytí je postačující jen minimální kapacitní konfigurace, tj. buňky s kapacitou právě 1 TRX. Pokud je v modelu uvažováno, že pro vrstvu pokrytí má sloužit jen síť s využitím pásma GSM 900, a pro kapacitní vrstvu jen síť s využitím pásma GSM 1800, spektrální konfigurace 3 TRX/сектор u pásma GSM 900 není podle názoru účastníka řízení v souladu s Doporučením. Nápravu lze podle něj zjednat tím, že u pásma GSM 900 v řádku 88, listu 0. Hlavní vstupy bude číslice 3 změněna na 1 (spektrální kapacita).

K připomínce správní orgán uvádí, že postup výpočtu probíhá v souladu s Doporučením, dle kterého by měly být vyloučeny z nákladů na terminaci náklady na pokrytí. Dle Doporučení se pod pojmem pokrytí rozumí schopnost realizovat 1 hovor v jakémkoliv místě. Model předpokládá, že pásmo GSM 900 je využíváno na výše popsané pokrytí a pásmo GSM 1800 je používáno k poskytnutí požadovaného provozu. Doporučení nicméně blíže neurčuje, jaké parametry by tato síť pro pokrytí měla mít (1 сектор, 3 секторы apod.). Model tedy vychází z reálné topologie sítě operátorů, a proto zohlednil jak 1-секторové také 3-секторové základnové stanice, jelikož jsou běžnou součástí jejich sítě. Sektorizace navíc umožňuje lépe využívat frekvence, které má operátor k dispozici. Všesměrové šíření ovlivňuje více sousedních buněk a při opětovném opakování frekvence (frequency re-use) by bylo třeba zvětšit odstup mezi buňkami. To znamená, že sektorizace zvětší takzvaný cluster (svazek buněk), zvýšení počtu buněk na cluster potom vede ke snížení potřebného rozsahu frekvencí. Vzhledem na ekonomickou nevýhodnost sítě bez sektorizace, která by spotřebovala nepřiměřený rozsah frekvencí bez poskytnutí potřebné kapacity, není možné předpokládat, že teoretický efektivní operátor by využil takový postup při budování pokrytí, jelikož by docházelo ke kanálovému rušení. Zároveň pro pokrytí stejné rozlohy území v případě 1-секторových základnových stanic by bylo třeba buď zvýšit výkonnost stanice anebo zvýšit počet základnových stanic, jelikož 1-секторové stanice by pokrývaly menší rozsah území než 3-секторové.

V modelu zvolený postup vychází z běžné praxe, kde jsou nejčastější 3-секторové stanice (3 x 120°), a proto zůstane v modelu zachován původní návrh.

Účastník řízení ve svojí připomínce nazvané „% využitelnosti kapacit prvků sítě musí být modelováno i pro kapacitní vrstvu shodně jako pro vrstvu pokrytí“ na úvod obšírně rekapituluje, jakým způsobem model řeší dimenzování přístupové GSM sítě. Toto dimenzování přitom účastník řízení rozděluje do 4 kroků

- i Stanovení objemu provozu odbaveného částí sítě vybudované pro pokrytí;
- ii Stanovení objemu provozu, pro který je nutno vybudovat dodatečnou kapacitu;
- iii Stanovení počtu секторů nutných pro dodatečnou kapacitu;

iv Stanovení počtu TRX, BTS a lokací na základě vypočtených sektorů nutných pro dodatečnou kapacitu), přičemž připomínky má pouze ke čtvrtému kroku.

Konkrétně účastník řízení konstatuje následující:

„U výpočtu sektorů pro dodatečnou kapacitu není aplikován žádný faktor průměrného využití (na rozdíl od výpočtu kapacity z pokrytí). V této části modelu tedy nejsou zohledněny aspekty reálného dimenzování přístupové mobilní sítě, což v důsledku znamená, že model zde obsahuje následující předpoklady:

- a) Veškerý provoz pro dodatečnou kapacitu se v síti vyskytuje pouze na omezeném počtu lokalit
- b) V každé takové lokalitě se vyskytuje provoz v takovém objemu, který je přesně roven maximální teoretické kapacitě sektoru.
- c) V ostatních lokalitách je dodatečný provoz nulový.
- d) Ve všech sektorech pro kapacitu nastává špička (Hlavní Provozní Hodina sektoru) ve stejný okamžik

Tyto předpoklady podle účastníka řízení nemohou realisticky modelovat situaci ve skutečných mobilních sítích, kde zatížení jednotlivých sektorů nabývá různých hodnot (v průměru vždy výrazně menší než 100%), a kdy na některých buňkách je třeba udržovat v síťové HPH volnou kapacitu, která je naplňována v jiné denní době (v HPH daného konkrétního sektoru).

Kalkulaci použitou pro výpočet kapacity z pokrytí považuje účastník řízení za vyhovující, a proto navrhuje, aby i v kalkulaci sektorů pro dodatečnou kapacitu byl zohledněn faktor průměrného využití TRX, tak jak je tomu v kalkulaci kapacity z pokrytí. Navrhovaná úprava by se týkala řádku 133 na listu 7a, který by místo maximální kapacity sektoru kalkuloval efektivní kapacitu sektoru (případně by k tomuto místu mohly být vloženy řádky s výpočtem efektivní kapacity).

Aplikací faktoru průměrného využití TRX by byl zohledněn i fakt, že v reálné síti, kde dojde ke kapacitnímu rozšíření, nevzroste zatížení okamžitě opět do výše maximální kapacity, nýbrž vzhledem k tomu, že dostupná kapacita v daném místě skokově vzrostla, se zatížení propadne hluboko pod 50% a nová kapacita je pak naplňována provozem i několik let.

Správní orgán považuje za nutné podotknout, že účastník řízení byl s tímto principem dimenzování sítě v modelu seznámen (jak již bylo uvedeno výše, s prvním návrhem funkčního modelu byl seznámen na workshopu, který se konal 1. března 2011, hotový model měl potom k dispozici od 21. prosince 2011), přesto uvedené doposud nikdy nepřipomínkoval a činí tak až nyní.

Výpočet sektorů pro dodatečnou provozní kapacitu je pokryt úpravou provozu o loading faktor. Model naplněný v současnosti předpokládá loading faktor na úrovni 65%, a tedy síť je naddimenzována na 153% nejvyššího provozu v HPH. Na jedné straně je tedy síť dimenzována na maximální provoz v HPH a ten je ještě navýšen o dalších 53%. Uplatňováním obou hodnot loading faktor a také TRX využití by docházelo k extrémnímu naddimenzování sítě, u kterého by v podstatě byl každý TRX využit v průběhu HPH na méně než polovinu. Mimo HPH by byly TRX využity ještě méně, což se neztotožňuje s chováním teoretického efektivního operátora. Současně při zjednodušení, že HPH je ve všech sektorech ve stejný okamžik, je síťové zatížení v HPH větší, než kdyby bylo dimenzováno individuálně po sektorech. Vzhledem k uvedenému zjednodušení způsobujícímu naddimenzování sítě považuje správní orgán uvedené dimenzování na danou kapacitu a faktory využití za postačující.

Účastník řízení uvádí, že poloměr buněk uvedený na listu 0. Hlavní vstupy (konkrétně buňky AL94:AN96), je výrazně nižší, než údaje které sám poskytl. Domnívá se proto, že vstupy od operátorů nebyly metodicky jednotné, což má za důsledek zvýšení kapacity minimálního pokrytí a to následně vede ke snížení nákladů započítaných do ceny za službu ukončení volání. Účastník řízení navrhuje použít jeho vstupy a upřesňuje, že tento údaj chápal tak, že se má jednat o vrstvu buněk určených pouze k pokrytí, tedy o modelovanou situaci, ne o reálný stav. Dle odborného odhadu účastníka řízení není možné, aby srovnatelný údaj poskytnutý ostatními mobilními operátory mohl být natolik odlišný, aby průměrná hodnota mohla ve výsledku tvořit použitý vstup pro teoretického operátora. Účastník řízení uvádí, že definice tohoto vstupu není v dokumentaci k modelu uvedena, a má za to, že mohlo dojít k dodání nejednotných vstupů od operátorů. Při použití nesprávného vstupu poloměru buňky je pak podle účastníka řízení vrstva pro pokrytí podle účastníka řízení schopna obsloužit provoz, který by jinak již obsluhovala kapacitní vrstva, což vede k dalšímu vyloučení nákladů započítávaných do ceny za službu ukončení volání.

Správní orgán k tomu uvádí, že definice tohoto vstupu je součástí dokumentu „Definice vstupních proměnných a metodika sběru a výpočtu vstupních parametrů pro model LRIC pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích“, který mají mobilní operátoři k dispozici, a to včetně účastníka řízení.

Je třeba také uvést, že předmětné vstupy týkající se poloměru buněk byly správním orgánem prověřovány v průběhu státních kontrol, které zahájil za účelem prověření vstupů do modelu předaných jednotlivými mobilními operátory. Na rozdílné hodnoty poloměrů buněk dodané jednotlivými operátory Úřad poukazoval a vyzval zbývající dva operátory, aby prověřili a doložili správnost výpočtu těchto svých vstupů. Vzhledem k tomu, že zbývající operátoři doložili, že provedli výpočet v souladu s definicí a metodikou sběru a neshledali ve výpočtu těchto svých vstupů sami pochybení, byly tyto vstupy původně v modelu použity.

Na základě této připomínky účastníka řízení si správní orgán vyžádal odborné stanovisko dodavatele modelu. Podle jeho doporučení byla tato připomínka akceptována a pro výpočet byly použity poloměry buněk, které předložil účastník řízení. Dodavatel, aby nemohlo docházet k nejednoznačnému výkladu definice vstupu, zároveň upřesnil definici tohoto vstupu v tom smyslu, že se má skutečně jednat o vrstvu buněk modelovaných pouze k pokrytí.

Účastník řízení uvádí, že model předpokládá cenový pokles pořizovacích cen aktiv (List 0. Hlavní vstupy, tabulka 0.11 Současné jednotkové ceny, buňky AH164:AH218). Dále účastník řízení uvádí, že operátory dodaná vstupní data pro Mark-up OPEX (řádky 223-228) jsou navázána na hodnotu pořizovacích cen v konkrétním čase (v období, za které byla sbírána vstupní data), jako % z pořizovací ceny. Pokud se ale v modelu mění aplikací cenových trendů pořizovací cena aktiv, model podle účastníka řízení zároveň předpokládá, že klesá také hodnota OPEXových nákladů, jelikož % pro Mark-up OPEX zůstává prakticky zachováno resp. se mění pouze o inflaci, ale nezohledňuje cenový trend investic, na které je v modelu navázáno. To je podle účastníka řízení v rozporu se skutečností, když náklady OPEX neklesají (podle názoru účastníka řízení náklady OPEX naopak stoupají a na základě připomínek APMS z 26. srpna 2011 byl pro modelování OPEX přijat nárůst o inflaci). V modelu však podle účastníka řízení toto není dostatečné, jelikož Mark-up OPEX je pro jednotlivé modelové roky vyšší o inflaci, avšak zároveň snížen vlivem navázání na pokles pořizovacích hodnot. Ve výsledku je tak OPEX klesající – sloupce AG-AJ, řádků 223-228.

Účastník řízení navrhuje uvedené vyřešit např. tím, že OPEX bude počítán vždy z hodnoty roku 0, která není ponížena o cenový trend. Alternativně navrhuje účastník řízení hodnoty OPEX pro jednotlivé roky navýšit odpovídajícím způsobem o poníženi způsobené cenovým trendem hodnoty aktiv.

Správní orgán nesouhlasí s věcnou nesprávností v úvodní větě této připomínky, protože pokles pořizovacích cen aktiv nepředpokládá model, tento pokles vychází z aktuálního naplnění modelu samotnými operátory a může se v budoucnosti změnit. Sami operátoři vyplnili do modelu cenové trendy, které určují, zda budou ceny aktiv v budoucnu růst, nebo klesat.

Tvrzení účastníka řízení, že výše nákladů OPEX v čase neklesá a vždy roste, také není podle správního orgánu pravdivé. Náklady OPEX je možné rozdělit na náklady mzdové, náklady na energie a ostatní náklady. Co se týká mzdových nákladů, v situaci, kdy dochází ke snižování stavu zaměstnanců za účelem optimalizace nákladů a zefektivnění činnosti ve společnosti, může dojít k poklesu mzdových nákladů jakožto složky nákladů OPEX. Správní orgán podotýká, že ke snižování stavu zaměstnanců dochází v současnosti u většiny podnikatelů v oboru elektronických komunikací, nevylímáje mobilní operátory.

Co se týká cen energií, je pravdou, že tyto v čase obecně rostou. Je však třeba také uvést, že výrobci moderních síťových zařízení mají obecně snahu o miniaturizaci zařízení a snížení jejich energetické náročnosti. Ve výsledku tedy náklady na energie nemusí nutně vždy pouze růst.

Z uvedeného je patrné, že výše nákladů OPEX se může pohybovat jak směrem nahoru, tak směrem dolů.

Podle správního orgánu neexistuje z regulačního hlediska jednoznačná odpověď na otázku, zda je správnější, aby výše nákladů OPEX v následujících letech (tzn. v roce 1, 2 a 3 dle výběru tohoto parametru v modelu) byla vždy kalkulována jako procento z hodnoty aktiv v roce 0, anebo zda by měla vycházet z hodnoty aktiv v příslušném roce podle cenových trendů. Nicméně i přesto se správní orgán rozhodl této připomínce vyhovět a požadovanou úpravu do modelu zpracoval.

Na základě § 130 Zákona a podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací na diskusním místě správní orgán zveřejnil návrh rozhodnutí včetně výzvy k uplatnění připomínek na diskusním místě dne 14. září 2012. Připomínky k návrhu rozhodnutí bylo možno uplatnit do 15. října 2012. V této lhůtě ne/uplatnily připomínky žádné/X dotčené subjekty.

Po zahájení veřejné konzultace nahlédl účastník řízení do spisu dne 26. září 2012.

Účastník řízení vznesl v rámci veřejné konzultace obdobné připomínky, jako v reakci na zahájení správního řízení. Nejprve účastník řízení namítal, že správní orgán nezdůvodnil řádně regulační zásah spočívající ve změně metodiky pro stanovení nákladů efektivního operátora, neboť pouhý odkaz na Doporučení není v souladu se zákonným požadavkem na řádné odůvodnění.

Správní orgán neuznal argumentaci účastníka řízení a trvá na tom, že postupuje zcela v mezích stanovených Zákonem. Protože Zákon nestanovuje způsob výpočtu účelně a efektivně vynaložených nákladů, zůstává stanovení vhodné metodiky na rozhodnutí Úřadu, který je však, s ohledem na § 108 odst. 3 Zákona, povinen při své činnosti přihlížet k doporučením Evropské komise. Evropská komise regulačním orgánům při kalkulaci cen terminace (tzn. při vyčíslení nákladů efektivního operátora) doporučuje vycházet z metody čistých přírůstkových nákladů („pure“ LRIC), kterou Úřad jako správní orgán při výpočtu regulované ceny použil.

Účastník řízení uvedl, že analýza trhu č. 7, vydaná v roce 2009 jako opatření obecné povahy č. A/7/09,2009-11 neposkytuje dostatečný podklad a odůvodnění pro takto zásadní změnu metodiky vedoucí ke snížení regulované ceny na polovinu.

Důvody, které správní orgán vedly ke změně metodiky pro výpočet maximální ceny za terminaci, nevychází z argumentace obsažené v analýze relevantního trhu č. 7, ale z Doporučení přijatého v roce 2009. V rámci analýzy relevantního trhu však Úřad deklaroval svůj záměr postupovat v souladu s Doporučením, a tedy i s termíny v něm obsaženými (viz řádky 309-313 návrhu rozhodnutí, resp. strany 37-38 analýzy trhu č. [A/7/09.2009-11](#)). Správní orgán připomíná, že v této fázi pouze respektuje závěry analýzy relevantního trhu č. 7, která jako hlavní soutěžní problém v cenové oblasti identifikovala účtování nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů v případech, kdy není uplatněna cenová regulace a doporučovaný způsob řešení tohoto soutěžního problému (stanovením ceny prostřednictvím metody „pure“ LRIC).

Účastník řízení zdůraznil, že ani analýza Evropské komise, popsaná ve vysvětlující zprávě (SEC(2009 599) doprovázející Doporučení jako jeho odůvodnění, nemůže být použita pro podmínky České republiky a nelze jí nahradit analýzu trhu, případně odůvodnění změny metodiky výpočtu efektivních nákladů, neboť nelze předpokládat, že v České republice platí stejné tržní podmínky jako z pohledu celé EU. Dále účastník řízení správnímu orgánu vytýkal, že nebyla provedena nejen analýza dopadů regulačního opatření na regulované subjekty a posouzení jeho přiměřenosti, ale ani analýza očekávaných benefitů a zlepšení situace oproti stávajícímu způsobu výpočtu efektivních nákladů.

Dle správní orgánu vysvětlující zpráva Evropské komise ([SEC\(2009\) 599](#)) nepopisuje stav terminačních trhů jen v některých členských státech EU, ale obecné charakteristiky těchto trhů společné pro všechny členské státy EU. Účastník řízení neuvedl žádný důvod, proč se tato vysvětlující zpráva, podle něj, jako celek na podmínky relevantního trhu č. 7 v České republice nevztahuje. Správní orgán tedy nepovažuje za nutné nad rámec odkazu na Doporučení a výše uvedenou vysvětlující zprávu dále zdůvodňovat změnu metodiky pro výpočet terminačních cen. Přiměřenost dopadů ukládaných nápravných opatření (v tomto případě cenová regulace formou maximálních cen) je součástí analýzy relevantního trhu, nikoliv samotného nápravného opatření.

Účastník řízení uvedl, že jedním z obecně uváděných důvodů regulace MTR je snižování koncových cen. Prokázání této kauzality, resp. prokázání většího efektu díky metodice pure LRIC v podmínkách České republiky však v odůvodnění návrhu MTR zcela chybí. Dále účastník řízení dovozuje, že efektem snižování terminační ceny je především výrazný přesun zisku z mobilního sektoru do pevného, přičemž míra tohoto přesunu je 4x vyšší než očekávané snížení ceny pro koncové spotřebitele. Účastník řízení je přesvědčen, že zhodnocení i těchto aspektů musí být součástí odůvodnění návrhu rozhodnutí.

Správní orgán má za to, že pro možnost změny výše regulované ceny ani pro možnost změnit s ohledem na Doporučení pohled na kalkulaci účelně a efektivně vynaložených nákladů není nutné prokazovat kauzalitu mezi vývojem cen na velkoobchodním a maloobchodním trhu. K části připomínky, v níž účastník řízení dovozuje výrazný přesun zisku z mobilního sektoru do pevného, správní orgán uvádí, že velkoobchodní cena za terminaci bude stanovena konzistentně na základě stejné metody čistých přírůstkových nákladů tak, aby mezi subjekty na obou trzích (č. 3 a 7) nedocházelo k z(ne)výhodnění jedné skupiny operátorů.

Účastník řízení i v rámci veřejné konzultace poukazoval na tzv. „water bed“ efekt, který poukazuje na fakt, že náklady, jejichž pokrytí z výnosů bude vyloučeno použitím konkrétní metodiky regulace terminační ceny (např. společné náklady a jiné fixní náklady), jednoduše nezmizí, i když bude snaha je v rámci modelu z kalkulace vylučovat. Tím budou jen operátoři donuceni k tomu, aby tyto náklady (či jejich významná část), na jejichž úhradě se dosud podíleli volající i volaní účastníci, pokrývali pouze z výnosů generovaných volajícími účastníky. To znamená, že z pohledu koncových účastníků mohou vzrůst náklady na pořízení mobilního zařízení nebo ceny za uskutečnění mobilního hovoru. Tím vyvstává

významné riziko snížení penetrace mobilních služeb z důvodu zvýšení nákladů na mobilní účastnictví.

Správní orgán, obdobně jako v reakci na obdobnou připomínku v rámci zahájení správního řízení, připustil, že navržená cena nepokrývá všechny náklady, jež operátoři na službu terminace alokují. Tyto nepokryté náklady však správní orgán v souladu s Doporučením nepovažuje za náklady účelně a efektivně vynaložené, a proto je do ceny terminace nezahrnul. Operátoři mají možnost nepokryté náklady alokovat do cen jiných služeb. Mobilní operátoři tak budou nuceni přesunout tyto náklady do cen služeb poskytovaných na trzích s vyšší úrovní konkurence, která by následně měla zvýšit jejich motivaci k větší efektivitě a snižování nákladů. Zvolená metoda kalkulace rovněž snižuje křížové financování, ke kterému částečně dochází mezi zákazníky pevných a mobilních sítí. Důvody, proč Evropská komise považuje za nevhodnější způsob stanovení účelných a efektivně vynaložených nákladů na službu terminace právě metodu čistých přírůstkových nákladů a tedy proč v roce 2009 přijala Doporučení, jsou popsány ve Vysvětlující zprávě Evropské komise ([SEC\(2009\) 599](#)). Tento dokument nebyl vytvářen specificky pro žádnou z členských zemí EU a má tak obecný charakter.

Účastník řízení rovněž zdůraznil, že správní orgán se v odůvodnění omezil na konstatování, že nová metodika je vyžadována Doporučením Komise a je přesvědčen, že požadavek na věcné posouzení, zda je vhodné či správné implementovat Doporučení obsahuje i Doporučení samotné, neboť předpokládá jasné odůvodnění, pokud by se národní regulační úřad rozhodl postupovat odlišně od postupu uvedeného v Doporučení.

Správní orgán je s ohledem na ustanovení § 108 odst. 3 Zákona povinen při své činnosti vycházet mimo jiné z doporučení vydaných orgány Evropské unie. Rozhodne-li se nepostupovat podle doporučení Evropské komise, je povinen o tom Evropskou komisi bezodkladně informovat spolu s odůvodněním takového postupu. Zákon tedy správnímu orgánu nestanoví zvláštní povinnost odůvodňovat postup, kterým správní orgán implementuje doporučení.

Dále účastník řízení správnímu orgánu vytýkal, že nová metodika stanovení ceny mobilní terminace není zakotvena v dalších souvisejících regulačních rozhodnutích týkajících se účastníka řízení. Jako doposud, kdy byla prováděna cenová regulace na základě údajů poskytovaných mobilními operátory (výsledky oddělené evidence nákladů a výnosů) a povinnost vést oddělenou evidenci a její výsledky poskytovat Úřadu promítnuta do uvedených regulačních nástrojů, tak i regulace terminační ceny prostřednictvím modelu „pure“ LRIC musí být odpovídajícím způsobem do nich promítnuta.

Správní orgán znovu uvádí, že nesdílí s účastníkem řízení přesvědčení, že pro kalkulaci cen na základě stanovené metodiky (v tomto případě na základě čistých přírůstkových nákladů) je nutnou podmínkou uložit dotčeným subjektům nejprve (či souběžně) povinnost vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů ve stejné metodice. Podklady z oddělené evidence nákladů a výnosů slouží (kromě primárního účelu, kterým je ověření, že nedochází k neodůvodněnému křížovému financování) v tomto případě „pouze“ k ověření části vstupů pro výpočet ceny, nikoliv pro výpočet samotný.

Účastník řízení konstatuje, že model s efektivním operátorem pracuje tak, že u něj uvažuje se čtvrtinovým podílem na trhu a tomu odpovídajícím způsobem upravuje provozní údaje. Potřebu kapacity (včetně kapacity z pokrytí) pak model počítá na takto stanovený objem provozu. Model však podle účastníka řízení opomíjí podstatnou skutečnost, a sice že možnosti vybudovat kapacitu jsou dané dostupným spektrem, přičemž obecně principiálně platí, že s větším objemem spektra je možné dosáhnout konfigurací poskytujících vyšší kapacitu za nižších nákladů a naopak, s menšími úseky spektra je možné obdobnou kapacitu vybudovat jen s vyššími náklady. Tím, že v případě teoretického operátora model počítá s 25% podílem na provozu, avšak s třetinovým podílem dostupného spektra (resp.

dostupné spektrum se počítá jako průměr držených podílů stávajícími třemi operátory), se dostává do principiálně rozporné situace, kdy na menší objem provozu je k dispozici větší množství spektra, díky čemuž je budování sítě (a tím i kapacity) méně nákladné. Podle účastníka řízení proto musí být 25% podíl teoretického operátora promítnut i do rozdělení spektra. Tomuto množství spektra je pak podle účastníka řízení potřeba dopočítat kapacitní konfigurace (počty TRX).

Výše uvedenou připomínku účastník řízení vznesl již v rámci čtrnáctidenní lhůty ve svém vyjádření se k zahájení správního řízení. V nynějším podání účastník řízení svou připomínku rozšiřuje o konstatování, že předpokládá, že teoretický efektivní operátor je budovaný jako plnohodnotný operátor, tj operátor síťový a že tak je tomu i v ostatních modelech pure LRIC, případně LRAIC, které jsou účastníkovi řízení známy v jiných zemích EU.

Správní orgán se s touto připomínkou vypořádával již v [návrhu rozhodnutí](#), viz řádky 463 až 514, a argumenty zde uvedené jsou i nadále platné.

Na rámec již uvedeného správní orgán doplňuje, že teoretický efektivní operátor je skutečně síťovým operátorem a to na trhu, na kterém působí 3 mobilní operátoři a teoretický efektivní operátor je jedním z těchto tří operátorů. Požadavek na úpravu dostupného kmitočtového spektra pro teoretického efektivního operátora na čtvrtinu celkového kmitočtového spektra tak postrádá smysl a neodpovídá ani reálně dostupnému spektru pro české mobilní operátory.

Jedním z požadavků APMS v rámci tvorby modelu LRIC pro terminaci v mobilní síti bylo, aby model co nejvíce zohlednil podmínky českého trhu a podmínky reálných sítí českých operátorů. Předmětná připomínka účastníka řízení je však s tímto požadavkem v přímém rozporu, když požaduje, aby teoretický operátor měl k dispozici pouze čtvrtinu celkového kmitočtového spektra, ačkoliv k takové situaci mezi českými operátory nedochází.

Správní orgán znovu opakuje, že čtvrtinový podíl teoretického efektivního operátora na provozu nesouvisí s uvažovaným počtem síťových operátorů na trhu, ale byl zvolen za tím účelem, aby nedocházelo k oslabování tržního podílu nejmenšího operátora na českém trhu, tzn., aby i nejmenší operátor mohl realizovat své úspory z rozsahu. K podrobnějšímu zdůvodnění správní orgán znovu odkazuje na řádky 463 až 514 návrhu rozhodnutí.

Aniž by správní orgán zpochybnil platnost svého výše uvedeného vyjádření, nelze neupozornit také na to, že účastník řízení i ve svém doplnění připomínky znovu opomenul skutečnost, že pokud by měl teoretický efektivní operátor menší uvažovaný rozsah kmitočtového spektra, musely by se mu odpovídajícím způsobem snížit také náklady na frekvenční spektrum kalkulované v modelu.

Dále účastník řízení uvádí, že je potřeba upravit vzorec v modelu v kapitole 0.5 Spectrum pro výpočet Spektrální kapacity. V současné verzi jsou podle účastníka řízení v modelu zadány pevné hodnoty, správně by se měla kapacita dopočítat z dostupného (přiděleného) spektra, opakovacího faktoru a TRX/Carrier bandwidth.

Správnímu orgánu není ze znění připomínky zřejmé, v které části pro výpočet Spektrální kapacity (0.5) jsou podle účastníka řízení zadány pevné hodnoty. Jak ve vstupech pro jednotlivé operátory (sloupce E, N, O, W, X), tak také ve sloupcích pro výpočet hodnoty teoretického efektivního operátora (sloupec AG, AH) je hodnota Spektrální kapacity (řádek 88) zadána formou vzorce. Konkrétně se jedná o vzorec v souladu s připomínkou vznesenou účastníkem řízení. Vzorec vychází z dostupného (přiděleného) spektra, Opakovacího faktoru a TRX/Carrier bandwidth. Konkrétně se jedná o podíl těchto hodnot, tedy:

Spektrální kapacita = dostupné (přidělené) spektrum / Opakovací faktor / (TRX bandwidth v 2G).

Účastník řízení dále rozvádí svoji dřívější připomínku, že Doporučení definuje základní pokrytí, jehož náklady nevstupují do ceny za službu ukončení volání v mobilní síti, jako minimální konfiguraci schopnou přenést právě 1 hovor v jakémkoliv místě sítě. Dále účastník řízení tvrdí, že pro takovou schopnost sítě určené pro pokrytí je postačující jen minimální kapacitní konfigurace, tj. buňky s kapacitou právě 1 TRX. Pokud je v modelu uvažováno, že pro vrstvu pokrytí má sloužit jen síť s využitím pásma GSM 900, a pro kapacitní vrstvu jen síť s využitím pásma GSM 1800, spektrální konfigurace 3 TRX/sektoř u pásma GSM 900 není podle názoru účastníka řízení v souladu s Doporučením. Nápravu lze podle něj zjednat tím, že u pásma GSM 900 v řádku 88, listu 0. Hlavní vstupy bude číslice 3 změněna na 1 (spektrální kapacita). Účastník řízení doplňuje, že připomínka nesměřuje k úpravě počtu sektorů, ale k úpravě jejich kapacity a jmenuje státy, ve kterých byl podle jeho názoru výpočet proveden v souladu s jeho návrhem (Spojené království, Švédsko, Španělsko a Francie). Svoji připomínku dále rozšiřuje i na 3G síť (navrhuje použít vrstvu pro pokrytí s kapacitou 1 carrier, tj. kapacitou konfigurace 2x5 MHz).

Pokud by správní orgán přistoupil k úpravám navrhovaným účastníkem řízení, došlo by k celkovému růstu nákladů na síť operátora (řádek 11 Náklady všech služeb na listu B. Výsledky & citlivost). Správní orgán provedl analýzu dopadů úprav požadovaných účastníkem řízení, přičemž by došlo k nárůstu Nákladů všech služeb teoretického efektivního operátora ze současných 5 206 236 845 Kč na 6 916 393 926 Kč za nezměněného provozu v síti (podrobný popis této kalkulace je součástí spisu). Nelze předpokládat, že by se teoretický efektivní operátor choval při budování sítě takovým způsobem, aby se mu zvýšily celkové náklady sítě. Teoretický efektivní operátor by se naopak snažil optimalizovat svou síť tak, aby jeho celkové náklady byly co nejnižší.

Správní orgán proto trvá na tom, že výpočet probíhá v souladu s Doporučením, dle kterého by měly být vyloučeny z nákladů na terminaci náklady na pokrytí. Dle Doporučení se pod pojmem pokrytí rozumí schopnost realizovat 1 hovor v jakémkoliv místě. Doporučení nicméně blíže neurčuje, jaké parametry by tato síť pro pokrytí měla mít.

Nad rámec výše uvedeného správní orgán podotýká, že pokud měl připomínkující subjekt svojí připomínkou na mysli budování základního pokrytí s využitím vícesektorových buněk obsahujících 1 TRX, nedává tento postup z technického hlediska smysl ani v teoretické rovině. Každý TRX (= 8 Time Slots, neboli Kanálových Intervalů) odpovídá jedné frekvenci. Tento princip se označuje jako ARFCN (Absolute Radio Frequency Channel Number). Každý sektor používá 1 TRX (či více TRX) neboli každý sektor používá jednu (či více) frekvencí, avšak pokaždé jinou. Pokud by operátor chtěl využít 1 TRX ve více sektorech, de facto by používal stejnou frekvenci ve všech sektorech. V tom okamžiku ztrácí význam hovořit o více sektorech, protože se nejedná o více sektorů, ale pouze o jeden.

Budování vícesektorových buněk obsahujících 1 TRX nemá smysl ani z kapacitního hlediska. Sektor se 2 – 3 Time Sloty by v praxi mohl využít např. jen 1 Time Slot (je třeba 1 Time Slot na signalizaci; dále v každém sektoru je rezervován (blokován) určitý počet Time Slotů pro handover, takže se nedají využít k jinému účelu).

Obecně lze také konstatovat, že Doporučení nepočítá s budováním teoretických, v praxi nevyužívaných, konfigurací prvků.

Účastník řízení ve svojí připomínce nazvané „Kapacita sektorů přístupové sítě“ rozšiřuje svojí dřívější připomínku nazvanou „% využitelnosti kapacit prvků sítě musí být modelováno i pro kapacitní vrstvu shodně jako pro vrstvu pokrytí“. Tuto připomínku předložil v rámci čtrnáctidenní lhůty ve svém vyjádření se k zahájení správního řízení. Účastník řízení znovu navrhuje použít stejný princip jako při výpočtu kapacity pokrytí pro kalkulaci sektorů pro dodatečnou kapacitu (tzn. zohlednit faktor průměrného využití TRX). Účastník řízení podrobněji rozvádí svoje předešle argumenty, přičemž srovnává údaje svojí sítě s údaji teoretického efektivního operátora v modelu. Vzhledem k obsáhlosti této připomínky

odkazuje správní orgán na celé její znění na str. 9 až 13 připomínek zaslaných připomínkujícím subjektem zveřejněných [zde](#) (jedná se o připomínku B.3.).

Správní orgán uvádí, že Doporučení v článku 10 stanovuje:

„Operátoři, kteří jsou odměněni za skutečné náklady vzniklé za ukončení, mají málo pobídek ke zvýšení své efektivnosti. Provádění modelu postupem zdola nahoru je v souladu s pojetím rozvoje sítě u efektivního operátora, kde je ekonomický/inženýrský model efektivní sítě postaven za použití běžných nákladů. To odráží spíše potřebné množství vybavení než to, co bylo skutečně poskytnuto a nebere na vědomí historické náklady.“

Z výše uvedeného jasně vyplývá, že model má vycházet z dimenzovaného počtu síťových prvků tak, aby pokryl požadovaný provoz (na základě datového sběru se v případě teoretického efektivního operátora jedná o 63 586 Erlangů – buňka D15 na listu „7a. Radiová síť 2G“). Tento uvažovaný provoz teoretického efektivního operátora je navyšován o další faktory, které zohledňují kromě jiného také čas potřebný k vybudování nových prvků a rozdělení provozu mezi starou a novou kapacitou tak, jak to navrhuje také účastník řízení ve svých připomínkách na straně 14. Model tedy naddimenzuje síť teoretického efektivního operátora a počítá s celkovým zatížením 100 769 Erlangů (buňka D18 na listu „7a. Radiová síť 2G“). V okamžiku Hlavní provozní hodiny (dále jen „HPH“) bude tedy síť teoretického efektivního operátora využita jenom na 63 % a zbylá kapacita bude volná. Správní orgán má za to, že uvedené naddimenzování dostatečně pokrývá vlivy popsané připomínkujícím subjektem v části připomínek B.3. Jakékoliv další naddimenzování by nebylo v souladu s předpoklady Doporučení, které vyžaduje budování optimální sítě s takovým počtem prvků, které jsou potřebné na pokrytí provozu. Ten je v současné verzi modelu pokrytý.

Správnost výpočtu je možné ověřit také porovnáním sítě teoretického efektivního operátora, resp. počtu jeho síťových prvků s počtem prvků českých mobilních operátorů (s přihlédnutím k jejich provozu). Účastník řízení sice tvrdí, že tato zařízení potřebuje pro obsluhu 100 Erlangů, zároveň ale tvrdí, že zařízení nejčastěji využívá na 50 % až 60 %, což správní orgán považuje pro účely stanovení efektivní výše nákladů za neefektivní využití sítě. Je třeba podotknout, že účastníkem řízení uvedené vytížení 50 % až 60 % odpovídá využití v HPH a tedy za běžného provozu je taková síť využita ještě méně.

Model tedy správným způsobem zohledňuje realitu sítě, nicméně ji zohledňuje ne prostřednictvím nevyužitých kapacit, ale prostřednictvím plánování na vyšší než skutečný provoz. V případě, že by byla zohledněna připomínka účastníka řízení, musela by být síť teoretického efektivního operátora budována ne na předpokládanou kapacitu 100 769 Erlangů (již navýšený provoz, viz výše), ale na 63 586 Erlangů (skutečný provoz).

Vzhledem k výše uvedenému postupu výpočtu nepovažuje správní orgán danou připomínku za relevantní.

Správnost kalkulace je možné doložit také obdobným počtem dimenzovaných (a tedy oceňovaných) prvků sítě teoretického efektivního operátora a mobilního operátora, jehož provoz je nejbližší vzhledem k podobnému tržnímu podílu (hodnoty dokumentující tyto počty prvků jsou součástí spisu).

Účastník řízení požadoval vyřešení právní nejistoty, kterou způsob regulace ze strany správního orgánu způsobuje a která se týká možnosti uplatnit vyšší cenu poté, kdy by v budoucnu došlo ke zvýšení nákladů a tím i ke zvýšení maximální regulované ceny či ke zrušení rozhodnutí o ceně. Za těchto podmínek se účastník řízení obává, že málokterý velkoobchodní partner by byl ochoten přistoupit ke změně propojovacích smluv a akceptovat vyšší (maximální) cenu.

Správní orgán uznává argumentaci účastníka řízení a připouští, že tato situace může nastat v případě zvýšení maximální regulované ceny (či zrušení rozhodnutí o ceně). K tomu

však v navrhovaném rozhodnutí o ceně nedochází, a proto se správní orgán touto otázkou v rámci tohoto rozhodnutí nezabývá. Na upřesnění však správní orgán dodává, že v případě, že ke zrušení rozhodnutí o ceně dojde na základě soudního rozhodnutí, zůstává v platnosti předchozí rozhodnutí o ceně³, podle nějž by Úřad rozhodoval případné spory o stanovení ceny.

Vypořádání připomínek zveřejnil správní orgán na diskusním místě na svých internetových stránkách dne 8. listopadu 2012.

Podle § 130 odst. 3 Zákona konzultoval správní orgán navrhované rozhodnutí rovněž s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže neuplatnil ve svém vyjádření ze dne 24. září 2012 žádné připomínky.

Správní orgán podle § 131 Zákona konzultoval návrh rozhodnutí s Evropskou komisí. Evropská komise dopisem ze dne 10. prosince 2012 uplatnila k návrhu rozhodnutí následující připomínky.

V první připomínce Evropská komise namítala, že cenovou regulaci by Úřad měl symetricky uložit na všechny operátory s postavením SMP na dotčeném relevantním trhu (tedy i na společnost Air Telecom a.s., dříve MobilKom, a.s.). Evropská komise současně dále vyzvala Úřad k provedení nové analýzy relevantního trhu a uložení odpovídajícího souboru nápravných opatření všem účastníkům trhu.

Tato připomínka nesouvisí s povinností ukládaných účastníku řízení tímto rozhodnutí. Úřad jí proto vypořádá v doprovodném vyjádření pro Komisi při oznámení (notifikaci) přijetí tohoto rozhodnutí. Úřad nicméně v této souvislosti ve vztahu k postupu účastníka řízení při plnění povinností stanovených mu tímto rozhodnutím znovu připomíná, že jak uvedl v platné analýze trhu 7, je připraven využít svých zákonných oprávnění, pokud by na trhu nebyly sjednávány symetrické ceny k cenám regulovaných SMP.

Ve druhé připomínce Evropská komise Úřad vyzvala, aby plně zohlednil Doporučení a zvážil uložení regulovaných cen na nákladové efektivní úrovni již k 1. lednu 2013. Evropská komise nicméně uznala, že z důvodů nalezení rovnováhy mezi ochranou spotřebitelů a nadměrným negativním dopadem na operátory mají regulační orgány určitý prostor pro uvážení odkladu zavedení plně nákladově orientovaných sazeb. Podle vyjádření Evropské komise by takový odklad neměl za žádných okolností trvat po dni 1. července 2013, a v takovém případě může být výjimečně přijatelný.

Úřad si je, i z průběhu notifikací cenových rozhodnutí jiných národních regulačních orgánů⁴, vědom pozice Evropské komise ve vztahu k požadovanému termínu zavedení cen na základě nákladového modelu „pure“ LRIC, který vyplývá z Doporučení. S ohledem na argumenty uvedené v odůvodnění k části I. výroku tohoto rozhodnutí se však Úřad rozhodl postupovat tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Při rozhodování o termínu zavedení cen dle modelu „pure“ LRIC vzal Úřad rovněž do úvahy i to, že ke zpoždění v implementaci Doporučení dochází rovněž v narůstajícím počtu jiných členských států⁵. Pokud by Úřad stanovil ceny plně v souladu s Doporučením od 1.

³ V případě společnosti Vodafone [CEN/7/07.2012-2](#).

⁴ Např. v případě notifikace italského regulačního orgánu (AGCOM) - IT/2011/1219, španělského regulačního orgánu (CMT) - ES/2012/1314, polského regulačního orgánu (UKE) - PL/2012/1368 aj.

⁵ Itálie, Irsko, Polsko, Španělsko nebo Velká Británie.

ledna 2013, ocitli by se tuzemští mobilní operátoři v rámci svých bilaterálních vztahů s mobilními operátory z členských států, v nichž dochází ke zpoždění v implementaci Doporučení, v soutěžní nevýhodě tím, že zatímco při terminaci volání (originovaného v České republice) v těchto státech by museli platit cenu přesahující cenu stanovenou na základě modelu „pure“ LRIC, při terminaci volání ve své vlastní síti by naopak mohli účtovat pouze cenu stanovenou pomocí modelu „pure“ LRIC. Sama Evropská komise upozorňuje, že je třeba usilovat o rovnováhu mezi ochranou zájmů spotřebitelů a nadměrným negativním dopadem na operátory a připouští, že s ohledem na tento cíl je postup Úřadu v této věci přijatelný.

V závěrečné připomínce Evropská komise uvedla, že je třeba, aby jí Úřad oznámil podrobnosti svého nákladového modelu použitého pro výpočet maximálních cen a metodiku nákladového modelu. Evropská komise proto Úřad vyzvala, aby bez zbytečného prodlení oznámil nákladový model, v souladu s čl. 7 Rámcové směrnice.

Jak vyplynulo i z následné doplňující konzultace Úřadu s Evropskou komisí k této připomínce, není tímto požadavkem omezena možnost Úřadu vydat toto rozhodnutí. Úřad nad rámec tohoto rozhodnutí uvádí, že po dohodě s Evropskou komisí jí poskytne všechny nezbytné podklady k použitému nákladovému modelu.

Účastníku řízení byla dána možnost, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí a navrhl případné doplnění. Účastník řízení nahlédl do spisu před vydáním rozhodnutí dne 13. prosince 2012 a neuplatnil žádné připomínky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:
PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

B. Informativní část**62. Oznámení o neplatnosti průkazu k výkonu státní kontroly elektronických komunikací č. 78**

Český telekomunikační úřad sděluje, že průkaz k výkonu státní kontroly elektronických komunikací č. 78 na jméno Hrstka Zdeněk je neplatný.

Používání průkazu č. 78 sdělte Českému telekomunikačnímu úřadu, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025.

*čj. ČTÚ-256 763/2012-604
odbor krizového řízení*

Oddíl právních subjektů**63. Příloha – AQUA, a.s.: Všeobecné smluvní podmínky pro poskytování digitálních služeb TKR a služeb IPTV společnosti AQUA, a.s.**

(reprodukce přílohy na str. 709–710)

Kontaktní osoba pro přílohu:

Pavla Puršová, AQUA, a.s., Závěrka 285/6, 169 00 Praha 6 – Břevnov, tel. 605 501 505

64. Příloha – 4M Rožnov spol. s r.o.: Všeobecné smluvní podmínky pro poskytování digitálních služeb TKR a služeb IPTV společnosti 4M Rožnov spol. s r.o.

(reprodukce přílohy na str. 711–712)

Kontaktní osoba pro přílohu:

Pavel Roudný, 4M Rožnov spol. s r.o., Videčská 473, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm, tel., fax 571 626 345

Všeobecné smluvní podmínky pro poskytování digitálních služeb TKR a služeb IPTV (dále jen Podmínky)

Číslo 2012/001 s účinností od 1. 1. 2013

DWP s.r.o. se sídlem Praha 8, Kobylisy, Kyselova 1185/2, PSČ 182 00, IČ: 27608883, zapsaná v Obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 118620, vydává v souladu se zákonem č. 231/2001 společně se společností **AQUA, a.s., Závěrka 285/6, 169 00 Praha 6-Břevnov, IČO: 49447360, zapsaná v OR vedeném MS v Praze, oddíl B, vložka 5631** v souladu s zákonem ZEK č. 127/2005 Sb. na základě osvědčení ČTÚ: **číslo 519** vydávají tyto: Všeobecné smluvní podmínky pro služby elektronických komunikací a pro poskytování rozhlasového a televizního vysílání (**VSP**).

1. Podmínky vymezují základní povinnosti a práva společnosti DWP s.r.o. jako provozovatele převzatého televizního a rozhlasového vysílání (dále jen **Provozovatel**) a společnosti AQUA, a.s. jakožto poskytovatele technické infrastruktury a technicko-administrativních služeb (dále jen **Poskytovatel**) a koncového účastníka sjednaných služeb (dále jen **Účastník**).
2. Předmětem poskytování služeb dle účastnické smlouvy/objednávky a VSP je závazek Provozovatele, že po dobu trvání sjednaného předplatného bude Účastníkovi poskytovat převzaté i vlastní televizní vysílání ve smyslu zák. 231/2001 Sb., § 2 odst. 1 nebo přístup k programu dle § 2 odstavec 2e) (dále jen **Služba**), podle aktuální programové nabídky v rozsahu a cenách stanovených Poskytovatelem v ceníku, na jehož základě si Účastník Službu objednal a současně podpisem smlouvy vzniká závazek Účastníka hradit řádně a včas sjednané poplatky za vybranou Službu.
3. Služba/y budou poskytovány Účastníkovi na základě smluvního vztahu uzavřeného mezi Provozovatelem/Poskytovatelem a Účastníkem písemnou nebo elektronickou formou a za podmínek uvedených ve smlouvě a v těchto Podmínkách. Účastník je seznámen, že Provozovatel převzatého televizního a rozhlasového vysílání si pronajímá síťovou infrastrukturu popřípadě kapacitu Poskytovatele. Poskytovatel pronajímá infrastrukturu nebo kapacitu Provozovateli včetně administrativně-technického zajištění služby (výběr poplatků, servis, administraci účastníků apod.). VSP tvoří nedílnou součást smluvního vztahu mezi Provozovatelem, Poskytovatelem a Účastníkem. K platnosti aktualizace těchto VSP stačí jejich uveřejnění v Telekomunikačním věstníku ve smyslu zákona ZEK § 127/2005 Sb., současně budou uvedené i na oficiálních stránkách WWW Poskytovatele min. jeden měsíc před jejich účinností. Pokud Účastník nesouhlasí s aktualizací VSP, může smlouvu k datu aktualizace jednostranně písemně ukončit doručením písemné výpovědi Poskytovateli. Účastník souhlasí, že smluvní a osobní údaje ze smlouvy jsou sdíleny a uchovávány v elektr. databázi Poskytovatele a Provozovatele ve smyslu Zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.
4. Účastník bere na vědomí, že Provozovatel ani Poskytovatel nenesou odpovědnost za kvalitu a druh převzatého vysílání, za změny v jejich časovém rozvrhu a za jejich dostupnost (např. poruchy satelitu, závady technologie majitele programu, živelné katastrofy, apod.). Provozovatel neodpovídá za kvalitu programů za předávacím technologickým místem Provozovatele. Provozovatel také neodpovídá za dodávku nebo zhoršení kvality programů a služeb, jak z důvodu zhoršení kvality nebo přerušování dodávky na trase od předávacího místa Provozovatele, tak i případným nevhodným připojením koncového zařízení k TV nebo rozhlasovému přijímači, popřípadě za závady na vlastních televizních, rozhlasových přijímačích, PC apod. Za účel pravidelného servisu zařízení a technologií mohou být některé programy nedostupné, vždy však pouze na nezbytnou dobu potřebnou k provedení servisního nebo technologického úkonu.
5. Technická zařízení pro příjem programu (set-top-box, CAM modul, přístupová karta) a jejich součásti, prostřednictvím kterých jsou objednané služby poskytovány (**koncová zařízení**), jsou ve výlučném vlastnictví Poskytovatele, pokud nedošlo k autorizovanému prodeji zařízení Účastníkovi. Na software instalovaný na koncovém zařízení se vztahují zákony o průmyslovém a autorském vlastnictví a bez písemného souhlasu Provozovatele je zakázáno jakékoliv neautorizované kopírování, úpravy, či jiné nakládání s tímto software. V případě poškození koncového zařízení nevhodnou manipulací nebo připojením k zařízení nesplňujícím bezpečnostní, popřípadě technické normy provozu, uhradí Účastník Poskytovateli veškeré škody tímto vzniklé.
6. Provozovatel je oprávněn měnit programovou nabídku i v průběhu předplatného období, max. však v rozsahu 35 % programové nabídky ke dni uzavření smlouvy. Do změny programové nabídky se nezapočítává rozšíření programů. Provozovatel je oprávněn zrušit i celou programovou nabídku nebo nabídky po skončení předplatného období bez náhrady, v průběhu předplatného období jen za náhradu příslušné části předplatného. Provozovatel je oprávněn měnit programovou nabídku u internetových rádií bez jakéhokoliv omezení. Pokud je programová nabídka změněna v průběhu předplatného období nad 35 %, má účastník nárok ukončit smlouvu bez výpovědní lhůty, tedy okamžitě, nebo může požádat o slevu ve výši 35 % z ceny za předplatné období, kdy došlo ke změně.
7. Programová nabídka a její rozsah je stanoven ve smlouvě nebo přílohách smlouvy. Programová nabídka se může dále členit nebo rozšiřovat do specializovaných balíčků a služeb dle aktuální nabídky Poskytovatele.
8. Účastník bere na vědomí a souhlasí s oprávněním Provozovatele/Poskytovatele měnit dle svého uvážení Podmínky a ceník Služby, doplňovat nebo rušit přijetím Podmínek nových. Nové Podmínky ani ceník nemají zpětnou účinnost. Ceník může být nahrazen aktuálním ceníkem platným pro nejbližší předplatné období a je vystaven na www stránkách Poskytovatele a je k dispozici i v kontaktních centrech Poskytovatele.
9. Případné poruchy se hlásí na servisní číslo +420 588 88 18 00, +420 736 23 23 23. V případě poruchy nahlásí Účastník: jméno, adresu, zákaznické číslo nebo číslo smlouvy a popis poruchy. Standardní malé poruchy (u jednotlivých koncových klientů) řeší Poskytovatel vysláním servisního technika k místu poruchy nejpozději do 48 hodin. Poruchy technologické a většího rozsahu se odstraňují max. do 4 dnů.
10. Při poruše, kdy je výpadek delší než 48 hodin, má Účastník nárok na poměrovou slevu na předplatném za každý den po lhůtě 48 hodin. Sleva se přiznává na písemné požádání u Poskytovatele. Poruchou se pro tento účel rozumí výpadek signálu u min 80 % programů, mimo poruchy uvedené v bodu 4. Za poruchu není považován stav vzniklý nesprávným zapojením koncového zařízení, nesprávným ovládním, nevhodnou

kabeláží, umístěním zařízení do uzavřeného prostoru bez možnosti standardního chlazení zařízení, „zamrznutí“ koncového zařízení z důvodů neprovedení ohlášeného upgrade firmware zařízení, zapomenutí uživatelského PIN apod. Účastník se zavazuje řádně používat koncové zařízení Poskytovatele, zejména se Účastník zavazuje nepřipojovat k zařízení Poskytovatele ani k případným doplňkovým zařízením žádné jiné přístroje, které nebyly schváleny těmito Podmínkami nebo které nesplňují požadavky příslušných bezpečnostních, technických a právních předpisů platných v ČR nebo předpisů vyplývajících z členství ČR v EU. Účastník je povinen užívat Službu výlučně pro svou vlastní potřebu a nekomerčním způsobem. Bez písemného povolení Provozovatele není Účastník oprávněn k jakémukoliv jinému využití nebo šíření Služby. Neautorizovaným šířením Služby se může Účastník dopustit porušení Autorského zákona včetně možného porušení § 152 Trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů a je povinností Poskytovatele nebo Provozovatele takovéto porušení zákona ohlásit příslušnému útvaru Policie ČR.

11. Za nepovolené připojení, rozbočení nebo zásah do rozvodu sítě, set-top-boxu, CAM modulu, je účastník, který takto nepovoleně postupoval, či který takový nepovolený postup umožnil, povinen uhradit Poskytovateli smluvní pokutu ve výši 50.000,- Kč vůči Účastníkovi, který tento zákrok provedl nebo jen umožnil. Účastník se zavazuje, že umožní vstup montážním a servisním pracovníkům Poskytovatele do prostor bytu v případě opravy poruch, měření a kontroly kvality signálu. Účastník nemůže od Poskytovatele žádat za umožnění přístupu do bytu jakoukoliv kompenzaci. Účastník je povinen nahlásit Poskytovateli jakékoli změny uvedené v objednávce nebo smlouvě. Pokud nedojde k nahlášení výše uvedených změn, má Poskyvatel právo na dočasné odpojení koncového zařízení až do sjednání nápravy, popřípadě na odpojení a zrušení smlouvy.
12. Provozovatel nebo Poskyvatel může zavést další služby na platformě podmíněného přístupu. K tomuto účelu může nabízet i další hardwarové příslušenství formou nájmu nebo zápujčky, které obdrží Účastník prostřednictvím Poskytovatele. Poskyvatel je oprávněn vyměnit koncové zařízení za stejné, jiné nebo nové a Účastník je povinen vydat původní zařízení do 14 dnů od obdržení výzvy. V případě zničení nebo nevrácení koncového zařízení ve vlastnictví Poskytovatele je stanovena cena zařízení včetně penalizace dle ceníku.
13. Účastník se zavazuje provádět platby poplatků řádně vždy k 15. dni příslušného měsíce na účet Poskytovatele. Připsáním platby (ve smluvním rozsahu) za příslušné předplatné období na účet Poskytovatele nemá Účastník již žádného závazku za dané předplatné období vůči Provozovateli. Začátek předplatného období je vždy první den v kalendářním měsíci, od kterého začíná stanovené předplatné. Za administrativní změny a další úkony jsou stanoveny poplatky určené v ceníku Poskytovatele. Poskyvatel a Provozovatel může postoupit pohledávky za Účastníkem třetí osobě.
14. Pokud nedojde k uhrazení plateb v řádném termínu dle článku 13., po předcházejícím upozornění Účastníka o dlužné částce je Účastník povinen uhradit Poskytovateli smluvní pokutu ve výši stanovené v platném ceníku Poskytovatele za každý den prodlení z dlužné částky. Ve stejném případě má Poskyvatel právo ukončit poskytování Služby a též právo na okamžité zrušení smlouvy s právními účinky ke dni doručení Účastníkovi. V takovémto případě je výpověď Poskytovatele i výpověď Provozovatele.
15. Provozovatel převzatého vysílání a Poskyvatel infrastruktury a služeb se smluvně dohodli, že výpovědi smluv přijaté nebo vydané Poskytovatelem jsou automaticky akceptovány Provozovatelem. Výpovědi podané Provozovatelem musí být vždy potvrzeny Poskytovatelem, toto neplatí, pokud se jedná o porušování autorských nebo distribučních práv nebo rozhodnutí z vyšší moci.
16. Vystavení duplikátu platebního dokladu (faktury), odeslání písemné upomínky, převod smlouvy apod. jsou za poplatek uvedeny v ceníku. V případě zpoždění platby o více jak 15 dnů může být koncové zařízení odpojeno. O odpojení koncového zařízení může být Účastník informován prostřednictvím sms zprávy na registrovaný telefon, e-mailem nebo písemně poštou. Přehled o platbách s možností vytištění faktury je v Uživatelském rozhraní, které je přístupné ze stránek Poskytovatele (www.moravanet.cz) na základě loginu a hesla uvedených na smlouvě nebo v příloze smlouvy s Účastníkem.
17. Účastník může smlouvu vypovědět bez uvedení důvodů, nejdříve však po uplynutí 3 měsíců od nabytí účinnosti objednávky (smlouvy). Poskyvatel a Provozovatel může smlouvu vypovědět bez uvedení důvodů, nejdříve však po uplynutí 3 měsíců od nabytí účinnosti objednávky (smlouvy). Výpovědní lhůta je 1 měsíc a počíná ode dne, kdy byla Poskytovateli doručena písemná výpověď nebo pokud tato výpověď byla osobně Účastníkem nebo jinou osobou disponující plnou mocí oznámena proti potvrzení místnímu zástupci Poskytovatele. Převod smlouvy na jiného Účastníka je možný za poplatek stanovený v ceníku. Ukončení smluvního vztahu mimo řádnou výpověď je možné jen dohodou všech stran. V případě úmrtí Účastníka je možné požadovat oprávněnými dědici příslušnou část předplatného až po vydání notářského nebo soudního rozhodnutí o ukončeném dědickém řízení. Zjištěné přeplatky vzniklé zasláním platby Účastníka duplicitně Poskytovateli budou odeslány na účet Účastníka (nebo poštovní poukázkou) do 60 dní.
18. Aktivační, zřizovací poplatky, pokud jsou stanoveny, se hradí při zapojení dle platného ceníku Poskytovatele. V případě ukončení odběru Služby nebo výpovědi smlouvy ze strany Účastníka jsou uvedené poplatky nevratné. Úrok z prodlení je stanoven v ceníku Poskytovatele. Na fakturách pro koncové Účastníky je předplatné rozděleno na část poplatků pro Provozovatele převzatého vysílání, část pro Poskytovatele infrastruktury, část daní a srážek (DPH a další srážky nebo poplatky stanovené zákony nebo předpisy).
19. Pokud Účastník neumožní demontáž koncového zařízení, je povinen uhradit poskytovateli smluvní pokutu ve výši 50 % ceny tohoto zařízení dle aktuálního ceníku Poskytovatele. V případě ukončení smlouvy se Účastník zavazuje umožnit Poskytovateli demontovat do 60 dnů své koncové zařízení bez zbytečného odkladu.
20. Otázky těmito Podmínkami neupravené se řídí závaznými právními předpisy ČR. Tyto VSP tvoří smluvní podmínky spolu se Smlouvou, Ceníky, Provozními podmínkami a Vnitřními předpisy Poskytovatele, které obsahují popis každé poskytované služby a stanovují tak práva a povinnosti Poskytovatele, Provozovatele a Účastníka.

Za Provozovatele: DWP s.r.o.
Ing. Silvie Sychrová

Za Poskytovatele: AQUA.a.s.
Mgr. Jiří Purš

Všeobecné smluvní podmínky pro poskytování digitálních služeb TKR a služeb IPTV (dále jen VSP)

Verze 001-31122012-4M s účinností od 31.12.2012

DWP s.r.o. se sídlem Praha 8, Kobylisy, Kyselova 1185/2, PSČ 182 00, IČ: 27608883, zapsaná v Obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 118620, vydává v souladu se zákonem č. 231/2001 společně se společností **4M Rožnov spol. s r.o.**, Videčská 473, IČO:45195579, zapsaná v OR u KOS Ostrava, oddíl C, vložka 2946 v souladu s zákonem ZEK č. 127/2005 Sb. na základě osvědčení ČTÚ: 221 vydávají tyto: Všeobecné smluvní podmínky pro služby elektronických komunikací a pro poskytování rozhlasového a televizního vysílání (**VSP**).

1. VSP vymezují základní povinnosti a práva společnosti DWP s.r.o. jako provozovatele převzatého televizního a rozhlasového vysílání (dále jen **Provozovatel**) a společnosti **4M Rožnov spol. s r.o.** jakožto poskytovatele technické infrastruktury a technicko-administrativních služeb (dále jen **Poskytovatel**) a koncového účastníka sjednaných služeb (dále jen **Účastník**).
2. Předmětem poskytování služeb dle účastnické smlouvy/objednávky a VSP je závazek Provozovatele, že po dobu trvání sjednaného předplatného bude Účastníkovi poskytovat převzaté i vlastní televizní vysílání ve smyslu zák. 231/2001 Sb §2 odst.1 nebo přístup k programu dle §2 odstavec 2e) (dále jen **Služba**), podle aktuální programové nabídky v rozsahu a cenách stanovených Poskytovatelem v ceníku, na jehož základě si Účastník Službu objednal a současně podpisem smlouvy vzniká závazek Účastníka hradit řádně a včas sjednané poplatky za vybranou Službu.
3. Služba/y budou poskytovány Účastníkovi na základě smluvního vztahu uzavřeného mezi Provozovatelem/ Poskytovatelem a Účastníkem písemnou nebo elektronickou formou a za podmínek uvedených ve smlouvě a v těchto Podmínkách. Účastník je seznámen, že Provozovatel převzatého televizního a rozhlasového vysílání si pronajímá síťovou infrastrukturu popřípadě kapacitu Poskytovatele. Poskytovatel pronajímá infrastrukturu nebo kapacitu Provozovateli včetně administrativně-technického zajištění služby (výběr poplatků, servis, administraci účastníků apod.). VSP tvoří nedílnou součást smluvního vztahu mezi Provozovatelem, Poskytovatelem a Účastníkem. K platnosti aktualizace těchto VSP stačí jejich uveřejnění v Telekomunikačním věstníku ve smyslu zákona ZEK § 127/2005 Sb., současně budou uvedené i na oficiálních stránkách WWW Poskytovatele min. jeden měsíc před jejich účinností. Pokud Účastník nesouhlasí s aktualizací VSP, může smlouvu k datu aktualizace jednostranně písemně ukončit doručením písemné výpovědi Poskytovateli. Účastník souhlasí, že smluvní a osobní údaje ze smlouvy jsou sdíleny a uchovávány v elektr. databázi Poskytovatele a Provozovatele ve smyslu Zákona č.101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.
4. Účastník bere na vědomí, že Provozovatel ani Poskytovatel nenesou odpovědnost za kvalitu a druh převzatého vysílání, za změny v jejich časovém rozvrhu a za jejich dostupnost (např. poruchy satelitu, závady technologie majitele programu, živelné katastrofy, apod.). Provozovatel neodpovídá za kvalitu programů za předávacím technologickým místem Provozovatele. Provozovatel také neodpovídá za dodávku nebo zhoršení kvality programů a služeb, jak z důvodu zhoršení kvality nebo přerušování dodávky na trase od předávacího místa Provozovatele, tak i případným nevhodným připojením koncového zařízení k TV nebo rozhlasovému přijímači, popřípadě za závady na vlastních televizních, rozhlasových přijímačích, PC apod.. Za účely pravidelného servisu zařízení a technologií mohou být některé programy nedostupné, vždy však pouze na nezbytnou dobu potřebnou k provedení servisního nebo technologického úkonu.
5. Technická zařízení pro příjem programu (set-top-box, CAM modul, přístupová karta) a jejich součásti, prostřednictvím, kterých jsou objednané služby poskytovány (**koncová zařízení**), jsou ve výlučném vlastnictví Poskytovatele, pokud nedošlo k autorizovanému prodeji zařízení Účastníkovi. Na software instalovaný na koncovém zařízení se vztahují zákony o průmyslovém a autorském vlastnictví a bez písemného souhlasu Provozovatele je zakázáno jakékoliv neautorizované kopírování, úpravy, či jiné nakládání s tímto software. V případě poškození koncového zařízení nevhodnou manipulací nebo připojením k zařízení nespĺňujícím bezpečnostní, popřípadě technické normy provozu, uhradí Účastník Poskytovateli veškeré škody tímto vzniklé.
6. Provozovatel je oprávněn měnit programovou nabídku i v průběhu předplatného období, max. však v rozsahu 35% programové nabídky ke dni uzavření smlouvy. Do změny programové nabídky se nezapočítává rozšíření programů. Provozovatel je oprávněn zrušit i celou programovou nabídku nebo nabídky po skončení předplatného období bez náhrady, v průběhu předplatného období jen za náhradu příslušné části předplatného. Provozovatel je oprávněn měnit programovou nabídku u internetových rádií bez jakéhokoliv omezení. Pokud je programová nabídka změněna v průběhu předplatného období nad 35%, má účastník nárok ukončit smlouvu bez výpovědní lhůty, tedy okamžitě, nebo může požádat o slevu ve výši 35% z ceny za předplatné období, kdy došlo ke změně.
7. Programová nabídka a její rozsah je stanoven ve smlouvě nebo přílohách smlouvy. Programová nabídka se může dále členit nebo rozšiřovat do specializovaných balíčků a služeb dle aktuální nabídky Poskytovatele.
8. Účastník bere na vědomí a souhlasí s oprávněním Provozovatele/Poskytovatele měnit dle svého uvážení Podmínky a ceník Služby, doplňovat nebo rušit přijetím Podmínek nových. Nové Podmínky ani ceník nemají zpětnou účinnost. Ceník může být nahrazen aktuálním ceníkem platným pro nejbližší předplatné období a je vystaven a je k dispozici v kontaktních centrech Poskytovatele.
9. Případné poruchy se hlásí na servisní číslo tel./fax./zázn.: +420 571 626 345. V případě poruchy nahlásí Účastník: jméno, adresu, zákaznické číslo nebo číslo smlouvy a popis poruchy. Standardní malé poruchy (u jednotlivých koncových klientů) řeší Poskytovatel vysláním servisního technika k místu poruchy nejpozději do 48 hodin. Poruchy technologické a většího rozsahu se odstraňují max. do 6 hodin.
10. Při poruše, kdy je výpadek delší než 48 hodin, má Účastník nárok na poměrovou slevu na předplatném za každý den po lhůtě 48 hodin. Sleva se přiznává na písemné požádání u Poskytovatele. Poruchou se pro tento účel rozumí výpadek signálu u min 80% programů, mimo poruchy uvedené v bodu 4. Za poruchu není považován stav vzniklý nesprávným zapojením koncového zařízení, nesprávným ovládním, nevhodnou

kabeláží, umístěním zařízení do uzavřeného prostoru bez možnosti standardního chlazení zařízení, „zamrznutí“ koncového zařízení z důvodů neprovedení ohlášeného upgrade firmware zařízení, zapomenutí uživatelského PIN apod. Účastník se zavazuje řádně používat koncové zařízení Poskytovatele, zejména se Účastník zavazuje nepřipojovat k zařízení Poskytovatele ani k případným doplňkovým zařízením žádné jiné přístroje, které nebyly schváleny těmito Podmínkami nebo které nesplňují požadavky příslušných bezpečnostních, technických a právních předpisů platných v ČR nebo předpisů vyplývajících z členství ČR v EU. Účastník je povinen užívat Službu výlučně pro svou vlastní potřebu a nekomerčním způsobem. Bez písemného povolení Provozovatele není Účastník oprávněn k jakémukoliv jinému využití nebo šíření Služby. Neautorizovaným šířením Služby se může Účastník dopustit porušení Autorského zákona včetně možného porušení § 152 Trestního zákona č.140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů a je povinností Poskytovatele nebo Provozovatele takovéto porušení zákona ohlásit příslušnému útvaru Policie ČR.

11. Za nepovolené připojení, rozbočení nebo zásah do rozvodu sítě, set-top-boxu, CAM modulu, je účastník, který takto nepovoleně postupoval, či který takový nepovolený postup umožnil, povinen uhradit Poskytovateli smluvní pokutu ve výši 50.000,- Kč vůči Účastníkovi, který tento zákrok provedl nebo jen umožnil. Účastník se zavazuje, že umožní vstup montážním a servisním pracovníkům Poskytovatele do prostor bytu v případě opravy poruch, měření a kontroly kvality signálu. Účastník nemůže od Poskytovatele žádat za umožnění přístupu do bytu jakoukoliv kompenzaci. Účastník je povinen nahlásit Poskytovateli jakékoli změny uvedené v objednávce nebo smlouvě. Pokud nedojde k nahlášení výše uvedených změn, má Poskytovatel právo na dočasné odpojení koncového zařízení až do sjednání nápravy, popřípadě na odpojení a zrušení smlouvy.
12. Provozovatel nebo Poskytovatel může zavést další služby na platformě podmíněného přístupu. K tomuto účelu může nabízet i další hardwarové příslušenství formou nájmu nebo zápůjčky, které obdrží Účastník prostřednictvím Poskytovatele. Poskytovatel je oprávněn vyměnit koncové zařízení za stejné, jiné nebo nové a Účastník je povinen vydat původní zařízení do 14 dnů od obdržení výzvy. V případě zničení nebo nevrácení koncového zařízení ve vlastnictví Poskytovatele je stanovena cena zařízení včetně penalizace dle ceníku.
13. Účastník se zavazuje provádět platby poplatků řádně vždy do 20. dne v měsíci, jako předplatné následujícího období na účet Poskytovatele. Připsáním platby (ve smluvním rozsahu) za příslušné předplatné období na účet Poskytovatele nemá Účastník již žádného závazku za dané předplatné období vůči Provozovateli. Začátek předplatného období je vždy první den v kalendářním měsíci, od kterého začíná stanovené předplatné. Za administrativní změny a další úkony jsou stanoveny poplatky určené v ceníku Poskytovatele. Poskytovatel a Provozovatel může postoupit pohledávky za Účastníkem třetí osobě.
14. Pokud nedojde k uhrazení plateb v řádném termínu dle článku 13., po předcházejícím upozornění Účastníka o dlužné částce je Účastník povinen uhradit Poskytovateli smluvní pokutu ve výši stanovené v platném ceníku Poskytovatele za každý den prodlení z dlužné částky. Ve stejném případě má Poskytovatel právo ukončit poskytování Služby a též právo na okamžité zrušení smlouvy s právními účinky ke dni doručení Účastníkovi. V takovémto případě je výpověď Poskytovatele i výpověď Provozovatele.
15. Provozovatel převzatého vysílání a Poskytovatel infrastruktury a služeb se smluvně dohodli, že výpovědi smluv přijaté nebo vydané Poskytovatelem jsou automaticky akceptovány Provozovatelem. Výpovědi podané Provozovatelem musí být vždy potvrzeny Poskytovatelem, toto neplatí, pokud se jedná o porušování autorských nebo distribučních práv nebo rozhodnutí z vyšší moci.
16. Vystavení duplikátu platebního dokladu (faktury), odeslání písemné upomínky, znovupřipojení neplatiče apod. jsou za poplatek uvedeny v ceníku. V případě zpoždění platby o více jak 15 dnů může být koncové zařízení odpojeno. O odpojení koncového zařízení může být Účastník informován prostřednictvím sms zprávy na registrovaný telefon, e-mailem nebo písemně poštou. Přehled o platbách s možností vytištění faktury je dostupný v místě sídla firmy na vyžádání v pracovní dny Po, St, Pá v 8:30 - 12:00 a 13:00 - 16:30hod., nebo telefonicky na servisním čísle.
17. Účastník může smlouvu vypovědět bez uvedení důvodů, nejdříve však po uplynutí 3 měsíců od nabytí účinnosti objednávky (smlouvy). Poskytovatel a Provozovatel může smlouvu vypovědět bez uvedení důvodů, nejdříve však po uplynutí 3 měsíců od nabytí účinnosti objednávky (smlouvy). Výpovědní lhůta je jeden měsíc a počíná prvním dnem následujícího měsíce, kdy byla doručena písemná výpověď nebo pokud tato výpověď byla osobně Účastníkem nebo jinou osobou disponující plnou mocí oznámena proti potvrzení místnímu zástupci Poskytovatele. Ukončení smluvního vztahu mimo řádnou výpověď je možné jen dohodou všech stran. V případě úmrtí Účastníka je možné požadovat oprávněnými dědici příslušnou část předplatného až po vydání notářského nebo soudního rozhodnutí o ukončeném dědickém řízení. Zjištěné přeplatky vzniklé zasláním platby Účastníka duplicitně Poskytovateli budou odeslány na účet Účastníka do 60 dní.
18. Aktivační, zřizovací poplatky, pokud jsou stanoveny, se hradí při zapojení dle platného ceníku Poskytovatele. V případě ukončení odběru Služby nebo výpovědi smlouvy ze strany Účastníka jsou uvedené poplatky nevratné. Úrok z prodlení je stanoven v ceníku Poskytovatele. Na fakturách pro koncové Účastníky je předplatné rozděleno na část poplatků pro Provozovatele převzatého vysílání, část pro Poskytovatele infrastruktury, část daní a srážek (DPH a další srážky nebo poplatky stanovené zákony nebo předpisy).
19. Pokud Účastník neumožní demontáž koncového zařízení, je povinen uhradit poskytovateli smluvní pokutu ve výši 50% ceny tohoto zařízení dle aktuálního ceníku Poskytovatele. V případě ukončení smlouvy se Účastník zavazuje umožnit Poskytovateli demontovat do 30 dnů své koncové zařízení bez zbytečného odkladu.
20. Otázky těmito Podmínkami neupravené se řídí závaznými právními předpisy ČR. Tyto VSP tvoří smluvní podmínky spolu se Smlouvou, Ceníky, Provozními podmínkami a Vnitřními předpisy Poskytovatele, které obsahují popis každé poskytované služby a stanovují tak práva a povinnosti Poskytovatele, Provozovatele a Účastníka.

Za Provozovatele: DWP s.r.o.

Ing. Silvie Sychrová

Za Poskytovatele:

Pavel Roudný

Příloha:**65. Obsahový rejstřík Telekomunikačního věstníku 2012****ODDÍL STÁTNÍ SPRÁVY****A. Normativní část****částka 2/2012**

4. Opatření obecné povahy – Část plánu využití rádiového spektra č. PV-P/27/01.2012-1 pro kmitočtové pásmo 9–27 500 kHz
5. Opatření obecné povahy – Všeobecné oprávnění č. VO-S/1/01.2012-2, kterým se mění všeobecné oprávnění č. VO-S/1/07.2005-9, kterým se stanoví podmínky k poskytování služeb elektronických komunikací, ve znění všeobecného oprávnění č. VO-S/1/07.2007-11

částka 3/2012

10. Opatření obecné povahy – Část plánu využití rádiového spektra č. PV-P/1/03.2012-3 pro kmitočtové pásmo 146–174 MHz

částka 4/2012

15. Vyhlášení výběrového řízení na podnikatele, kterým bude uložena povinnost poskytovat v rámci univerzální služby dílčí službu přístup zdravotně postižených osob k veřejně dostupné telefonní službě, k informační službě o telefonních číslech a k účastnickým seznamům rovnocenný s přístupem, který využívají ostatní koncoví uživatelé, zejména prostřednictvím speciálně vybavených telekomunikačních koncových zařízení

částka 5/2012

16. Opatření obecné povahy č. OOP/1/04.2012-4, kterým se mění opatření obecné povahy č. OOP/1/02.2008-2, kterým se stanoví relevantní trhy v oboru elektronických komunikací, včetně kritérií pro hodnocení významné tržní síly

částka 6/2012

17. Opatření obecné povahy č. OOP/14/04.2012-5, kterým se stanoví parametry kvality poskytovaných veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, které mají být měřeny, obsah, forma a způsob uveřejnění informací o aktuálních cenách, kvalitě a podmínkách, za nichž jsou služby poskytovány, a opatřeních zajišťujících rovnocenný přístup i pro zdravotně postižené uživatele, a postupy pro vyhodnocování kvality
18. Opatření obecné povahy – Všeobecné oprávnění č. VO-R/7/04.2012-6 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování občanských radiostanic v pásmu 27 MHz
19. Opatření obecné povahy – Všeobecné oprávnění č. VO-R/10/04.2012-7 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení krátkého dosahu

částka 8/2012

24. Opatření obecné povahy – všeobecné oprávnění č. VO-R/14/06.2012-8 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v pásmu 10 GHz

částka 9/2012

25. Vyhlášení výběrového řízení za účelem udělení práv k využívání rádiových kmitočtů k zajištění veřejné komunikační sítě v pásmech 800 MHz, 1800 MHz a 2600 MHz

částka 10/2012

26. Opatření obecné povahy – část plánu využití rádiového spektra č. PV-P/24/06.2012-9 pro kmitočtové pásmo 4200–5925 MHz
27. Rozhodnutí o ceně č. CEN/4/06.2012-1 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění účinném v době vydání rozhodnutí, rozhodnutím č. CEN/4/10.2010-78, podle § 51 odst. 8 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, podniku s významnou tržní silou na trhu č. 4 – „Velkoobchodní (fyzický) přístup k infrastruktuře sítě (včetně sdíleného nebo plného zpřístupnění účastnického vedení) v pevném místě“, společnosti Telefónica Czech Republic, a.s.

částka 11/2012

30. Opatření obecné povahy – část plánu využití rádiového spektra č. PV-P/7/07.2012-10 pro kmitočtové pásmo 2700–4200 MHz

31. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/07.2012-2 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění účinném v době vydání rozhodnutí, rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-69, podle § 51 odst. 8 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, podniku s významnou tržní silou na trhu č. 7 – ukončení hlasových volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích, společnosti Vodafone Czech Republic a.s.
32. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/07.2012-3 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění účinném v době vydání rozhodnutí, rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-70, podle § 51 odst. 8 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, podniku s významnou tržní silou na trhu č. 7 – ukončení hlasových volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích, společnosti T-Mobile Czech Republic a.s.
33. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/07.2012-4 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění účinném v době vydání rozhodnutí, rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-68, podle § 51 odst. 8 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, podniku s významnou tržní silou na trhu č. 7 – ukončení hlasových volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích, společnosti Telefónica Czech Republic, a.s.

částka 13/2012

40. Oprava zřejmých nesprávností v textu Vyhlášení výběrového řízení za účelem udělení práv k využívání rádiových kmitočtů k zajištění veřejné komunikační sítě v pásmech 800 MHz, 1800 MHz a 2600 MHz

částka 14/2012

41. Opatření obecné povahy – část plánu využití rádiového spektra č. PV-P/10/08.2012-11 pro kmitočtové pásmo 470–960 MHz

částka 18/2012

51. Opatření obecné povahy č. OOP/10/10.2012-12, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností telefonních čísel

částka 19/2012

53. Opatření obecné povahy – všeobecné oprávnění č. VO-R/1/11.2012-13 k provozování uživatelských terminálů rádiových sítí elektronických komunikací

částka 20/2012

55. Opatření obecné povahy č. OOP/4/11.2012-15, kterým se mění opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, ve znění opatření obecné povahy č. OOP/4/02.2008-1 a č. OOP/4/12.2011-19

částka 21/2012

56. Opatření obecné povahy – část plánu využití rádiového spektra č. PV-P/2/11.2012-14 pro kmitočtové pásmo 24,25–27,5 GHz
57. Opatření obecné povahy – část plánu využití rádiového spektra č. PV-P/13/12.2012-16 pro kmitočtové pásmo 10–12,5 GHz

částka 22/2012

58. Opatření obecné povahy – všeobecné oprávnění č. VO-R/14/12.2012-17 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v kmitočtovém pásmu 10 GHz
59. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/12.2012-5 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí), rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-68, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-4, podle § 51 odst. 8 Zákona, společnosti Telefónica Czech Republic, a.s.
60. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/12.2012-6 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí), rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-70, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-3, podle § 51 odst. 8 Zákona, společnosti T-Mobile Czech Republic a.s.
61. Rozhodnutí o ceně č. CEN/7/12.2012-7 ve věci změny povinnosti uložené na základě § 51 odst. 3 Zákona (ve znění účinném v době vydání rozhodnutí), rozhodnutím č. CEN/7/04.2010-69, ve znění rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-2, podle § 51 odst. 8 Zákona, společnosti Vodafone Czech Republic a.s.

B. Informativní část**částka 1/2012**

1. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, části plánu využití rádiového spektra č. PV-P/1/XX.2012-Y pro kmitočtové pásmo 146–174 MHz
2. Sdělení o zveřejnění závěrů přezkoumání, zda stále trvají důvody pro omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů v kmitočtových úsecích 3459–3480 MHz a 3559–3580 MHz
3. Sdělení o zveřejnění závěrů přezkoumání, zda stále trvají důvody pro omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů v kmitočtových úsecích 3480–3500 MHz a 3580–3600 MHz

částka 2/2012

6. Oznámení o neplatnosti průkazu zaměstnance včetně magnetické karty č. 156
7. Sdělení Českého telekomunikačního úřadu o zahájení přezkoumání podle § 20 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích, zda stále trvají důvody pro omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů v kmitočtovém úseku 451,31–455,73/461,31–465,73 MHz
8. Sdělení o výsledku konzultace o závěrech přezkoumání, zda stále trvají důvody pro omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů v kmitočtových úsecích 3480–3500 MHz a 3580–3600 MHz
9. Sdělení o výsledku konzultace o závěrech přezkoumání, zda stále trvají důvody pro omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů v kmitočtových úsecích 3459–3480 MHz a 3559–3580 MHz

částka 3/2012

11. Oznámení o neplatnosti průkazu zaměstnance včetně magnetické karty č. 37
12. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, kterým se vydává všeobecné oprávnění č. VO-R/7/XX.2012-Y k využívání rádiových kmitočtů a k provozování občanských radiostanic v pásmu 27 MHz
13. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, kterým se vydává všeobecné oprávnění č. VO-R/10/XX.2012-Y k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení krátkého dosahu
14. Sdělení o vydání rozhodnutí o uložení povinnosti poskytovat v rámci univerzální služby dílčí službu – služby veřejných telefonních automatů nebo jiných obdobných technických prostředků umožňujících přístup k veřejně dostupné telefonní službě

částka 6/2012

20. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, kterým se vydává všeobecné oprávnění č. VO-R/14/XX.2012-Y k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v pásmu 10 GHz
21. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, části plánu využití rádiového spektra č. PV-P/24/XX.2012-Y pro kmitočtové pásmo 4200–5925 MHz

částka 7/2012

22. Sdělení o vydání usnesení čj. ČTÚ-94 545/2011-606/VII.vyř. ze dne 18. 4. 2012 o sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti
23. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, části plánu využití rádiového spektra č. PV-P/7/XX.2012-Y pro kmitočtové pásmo 2700–4200 MHz

částka 10/2012

28. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, části plánu využití rádiového spektra č. PV-P/10/XX.2012-Y pro kmitočtové pásmo 470–960 MHz

částka 11/2012

34. Sdělení o vydání rozhodnutí o uložení povinnosti poskytovat v rámci univerzální služby dílčí službu přístup zdravotně postižených osob k veřejně dostupné telefonní službě, k informační službě o telefonních číslech a k účastnickým seznamům rovnocenný s přístupem, který využívají ostatní koncoví uživatelé, zejména prostřednictvím speciálně vybavených telekomunikačních koncových zařízení
35. Oznámení o neplatnosti průkazu zaměstnance včetně magnetické karty č. 56

částka 12/2012

36. Sdělení o vydání rozhodnutí čj. ČTÚ-142 904/2010-606/VI. vyř. ze dne 22. 6. 2012 o sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti
37. Sdělení o vydání rozhodnutí čj. ČTÚ-154 252/2010-606/XXX. vyř. ze dne 28. 6. 2012 o sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti
38. Sdělení o vydání rozhodnutí čj. ČTÚ-49 928/2011-606/XVIII. vyř. ze dne 28. 6. 2012 o sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti
39. Sdělení o zveřejnění záměru Českého telekomunikačního úřadu udělit přiděl rádiových kmitočtů v kmitočtovém úseku 451,3–455,74/461,3–465,74 MHz podle § 20 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích

částka 15/2012

42. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, kterým se vydává všeobecné oprávnění č. VO-R/14/XX.2012-Y k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v pásmu 10 GHz

částka 16/2012

45. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, kterým se vydává všeobecné oprávnění č. VO-R/1/XX.2012-Y k provozování uživatelských terminálů rádiových sítí elektronických komunikací
46. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, části plánu využití rádiového spektra č. PV-P/2/XX.2012-Y pro kmitočtové pásmo 24,25–27,5 GHz

částka 17/2012

48. Sdělení o vydání rozhodnutí o změně rozhodnutí čj. ČTÚ-130 145/2011-610/VI. vyř. ze dne 8. března 2012 o uložení povinnosti poskytovat v rámci univerzální služby dílčí službu – služby veřejných telefonních automatů nebo jiných obdobných technických prostředků umožňujících přístup k veřejně dostupné telefonní službě
49. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, části plánu využití rádiového spektra č. PV-P/13/XX.2012-Y pro kmitočtové pásmo 10–12,5 GHz
50. Sdělení o vydání rozhodnutí čj. ČTÚ-3 258/2012-606/XI.vyř. ze dne 27. 6. 2012 a ČTÚ-155 867/2012-603 ze dne 24. 9. 2012 o sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti

částka 18/2012

52. Sdělení o vydání usnesení čj. ČTÚ-135 007/2012-606/III.vyř. ze dne 18. 9. 2012 o sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti

částka 19/2012

54. Sdělení o zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, kterým se vydává všeobecné oprávnění č. VO-R/14/XX.2012-Y k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení v kmitočtovém pásmu 10 GHz (2. kolo veřejné konzultace)

částka 22/2012

62. Oznámení o neplatnosti průkazu k výkonu státní kontroly elektronických komunikací č. 78

ODDÍL PRÁVNÍCH SUBJEKTŮ**částka 10/2012**

29. Příloha – Vodafone Czech Republic a.s.: Referenční nabídka – Smlouva o propojení veřejných komunikačních sítí společnosti Vodafone Czech Republic a.s.; aktualizované znění části Přílohy C1 – Konkrétní výše cen za poskytované služby; aktualizované znění části Přílohy E – Adresy a kontaktní osoby

částka 15/2012

43. Příloha – Vodafone Czech Republic a.s.: Referenční nabídka – Smlouva o propojení veřejných komunikačních sítí společnosti Vodafone Czech Republic a.s.; aktualizované znění části Přílohy C1 – Konkrétní výše cen za poskytované služby

částka 16/2012

47. Příloha – Telefónica Czech Republic, a.s.: Referenční nabídka propojení – Smlouva o propojení sítí elektronických komunikací; změna její Přílohy 03 – Ceny

částka 22/2012

63. Příloha – AQUA, a.s.: Všeobecné smluvní podmínky pro poskytování digitálních služeb TKR a služeb IPTV společnosti AQUA, a.s.
64. Příloha – 4M Rožnov spol. s r.o.: Všeobecné smluvní podmínky pro poskytování digitálních služeb TKR a služeb IPTV společnosti 4M Rožnov spol. s r.o.

PŘÍLOHA:

65. Obsahový rejstřík Telekomunikačního věstníku 2012